

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

92163

Juliana Gornjok
in.
Ceranjevec.

O vi vsi, kerri po poti mimo idete, pasite ino
glejle, ako k' tera shalost moji je ednaka.
Lam 1. 12.

Ihr alle, die ihr auf dem Weg vorübergehet, merket,
und sehet, ob irgend ein Schmerz dem meinigen gleich

Klag: 1. 12.

Molitne bukvice

ali

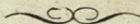
P O B O Ž N O S T

na

časť sedem žalosti

Device Marije, Matere božje,

kakor tudi devetdanska pobožnost
na časť sv. Jožefa.

Spisal F. W.

kaplan pri Devici Mariji v Negovi.

Z dovoljenjem prečastitljivega sekovskega knezo-
škofijstva 13. jenera 1847.

Tretji pomnoženi natis.

V Gradcu, 1857.

Na prodaj pri Jožefu Sirollu, knjigovezcu na velikem
tergu, št. 232.

92, 163

11.

POBORA OST

11

čas sedem let

Dobro jutro, Matere moje

92163

2/2 6919/1948

Predgovor.

Britko terplenje ino smert našega gospoda Jezusa Kristusa je vsako brumno dušo k hvaležnemu premišlevanju nagibalo, ino k visokem posvečenju pelalo; kajti smo skoz tisto, akoravno poprej sovražniki božji, z Očetom drugoč zedinjeni, deležniki nebeškega kraljestva ino erbiči Sina božjega postali; ravno tako je bilo tudi terplenje njegove presvete matere ino njeno ljubezni polno vsmilenje za vsakega katolškega kristjana vselej imenitna reč prave pobožnosti. — Naša mati, katolška cerkva je zato k časti žalostne matere božje cvetui petek k posebnemu prazniku povzdignula, na katerem bi se naj njeni brumnoverni otroci s hvaležnim pomilovanjem na prestane bolečine najčistejše božje porodnice

spominjali. Toti praznik s pobožnostjo vred pa nam sv. evangelj hrani. Kak je namreč Marija svoje božje dete v Jeruzalemskem templu nebeškemu Očetu bila ofrala, je od sv. Duha razsvetleni ino bogaboječi starec Simeon malega Jezusa na svoje naročje vzel, je hvalil Boga, ino k Mariji rekoč se obrnil: „Glej, toti je postavljen k padanju ino vstajanju mnogih v Izraelu, ino k znamenju, kteremu se bode pregovarjalo. Ino tvojo lastno dušo bode meč prebodel, da se razodenejo misli iz dostih senc“. Luk. 2, 34. — To skrivnosti polno razodenje Simeonovo zapopade v sebi vse neskončne bolečine ino neizmerljivo terplenje, katero je Devica Marija v življenju svojega nebeškega Sina, in posebno v njegovi britki smerti po božji previdnosti za nas morala terpeti; v taisti uri se je tedaj skrivna beseda spolnila, od ktere sv. Janez govori, rekoč: „Stale so pa poleg Jezuso-

vega križa njegova mati ino sestre njegove matere. — Kadar je tedaj Jezus mater ino jogra videl zraven stati, reče svoji materi: Žena, glej tvoj Sin! Nato reče tudi jogru: Glej, tvoja mati!“ Ino kadar je bil gospod Jezus glavo nagnil ino vmerl, je meč dušo matere Device Marije presunil.

Ker pa je nam sam božji Sin iz sv. križa Marijo za našo mater izročil, mora ta pobožnost k ljubeznivi duhovni naši materi za nas tolažna ino hasnovitna biti, ako njo le kak hvaležni otroci bolj z bogaboječim življenjem, kak s praznimi molitvami častimo; tak nekega grešnika ona od grehov odverne, ino ga k Bogu pripela, neki brumni služebnik Marije pa se vdeleži cerkvenih velikih gnad ino odpustkov. —

Podob žalostne Matere božje se mnogo sort znajde; ima Marija alj sulico, ednega alj sedem mečov v sercu opičenih;

derži mertvega Sina na svojem naročju; ima tudi kelh bridkosti alj orožje Jezusovega terplenja pred seboj, i. t. d., ne kak da bi ona le samo imenovane bolečine bila terpela; ampak k lepšem redu izvoli sv. mati katolška cerkva sedem posebnih žalosti njenega terplenja, katere brunnim ino zgrivanim dušam k znotrajnem premišlevanju pred serce položi. Jeso pa njene žalosti sledeče:

1. Žalost pri obrezavanju Jezusovem,
2. pri pobegu v Egiptovsko deželo,
3. pri iskanju zgubljenega deteta,
4. pri srečanju matere na križevem potu,
5. pri britki smerti na križu,
6. pri snemanju iz sv. križa,
- ino 7. pri pokopu presv. telesa.

Začne se imenovana pobožnost k časti žalostne matere Marije v petek pred nedeljo kvinkvagezima (pervoj predpostnoj) ino se dokonča v petek pred cvetnoj nedeljo; opravlja se tedaj po vsih tistih petkih poredoma, alj v cerkvi alj doma

pred kateroj podoboj Device Marije; moli se naj poprej: Pripravna molitev alj izročanje, potem sledi premišlevanje, katero ravno na tisti petek pride; konča se pa vsakokrat z litanijoj, roženkrancom, pesmoj ino zahvalnoj molitvoj od žalostne matere božje. K zadoblenju odpustkov je tudi potrebno s. Zakramente prijeti ino po namenu rimskega papeža moliti.

Ljuba keršanska duša! glej, nije bilo svetnika, kateri bi ne bil božje matere po-božno častil. Izvoli si njo posebno v postnem času za svojo edino tolažnico v velikih potrebah duše ino telesa. Sam Jezus njo tebi iz sv. križa priporoči, rekoč: Glej, tvoja mati! Ona sama tebi revnemu popotniku na nevarni stezi proti večnosti naproti gre, ino kliče: O vi vsi, ki mimo grete po potu, postojte ino glejte, jel je ktera žalost moji ednaka! — O kdo bi se znajšel, kateri nebi presveti materi božji po pri-

ložnosti posebne časti ino hvale skazal; verujoč, da ne je zgubljen nobeden, kakolj velik grešnik, kateri se je Mariji prav ponižno izročil; kajti je skoz močno priprošnjo odpušenje ino milost pri Bogu dosegnil. K opraviu te sv. pobožnosti so ti te bukve lepo pomožne.

Izročenje,

ktero se ima vselej pred pobožnostjo opraviti.

Z naj velkšoj ponižnostjo jaz tebe molim ino častim o moj Bog ino zveličar Jezus Kristus! jaz spoznam z živoj veroj, da si ti svoje celo življenje v trudih ino terpenji preživel. Jaz želim zdaj tvoje terpenje in bolečine tvoje prečiste matere ino Device Marije s pobožnim ino hvaležnim srcem premišlevati, ter tebi dolžno čast ino hvalo skazati: samega sebe pak k znotrajni žalosti, k serčni grievingi črez vse svoje grehe in k stanovitosti v terpenji genoti. Sprimi dopadljivo, o naj dobrotljivejši odrešenik Jezus Kristus! toto mojo malo pobožnost; poterdi moje naprejevzetje ino dostavi skoz tvoje neskončno zasluženje, kaj z svojoj slaboj močjoj doprinesti nemorem. Prosim pa tudi, dodeli meni po svoji naj svetejši volji posebno gnado, ktera je meni k pobožnem ino keršanskem življenju hasnovitna ino potrebna. — Pridi sv. Duh! razsveti mojo

pamet, geni ino užgi moje serce k pravi pobožnosti, da jaz z Jezusovim srcem sklenjen svojo molitvo ino pobožnost po namembi sv. matere katolške cerkve k svoji tolažbi opravim, ter vseh odpustkov deležen postanem, kateri se za to pobožnost dobivajo.

Ti pa, žalosti polna Devica Marija! bodi s svojoj pomočjoj ino priprošnjoj meni na pomoč, da tebe kak hvaležen otrok v tvojem terplenju ponižno počastiti zamorem. Amen.

Pervi petek.

Premišljevanje.

Marijina žalost, kadar je pri obrezi svojega Sina njegovo drago kerv prelivati vidla.

„Kadar je bilo osem dni preteklo, je bilo dete obrezano.“ Luk. 2, 21.

Obernimo naše serca v božji tempel, kam je Devica Marija svoje dete Jezusa k obrezavanju prinesla; kde je viditi mogla, njegovo drago kerv tečti, ino starega Simeona prerokovati, kateri pravi: Tvojo lastno dušo bo meč presunil.

Premišlavajmo zato:

1. Ponižno zadržanje žalostne matere Marije pri tem svetem opravilu. —

Da se keršanska ponižnost večnemu Bogu nar bolj dopade, smo že zadosti prepričani iz življenja prečiste Device Marije. Ona, kak ponižne je imela starše, tak je tudi ona ponižna bila. V ponižni, goreči molitvi njo najdemo doma, v ponižno obleko ogerne svoje telo, ino ponižna se med ljudmi prikaže: ne je njena glava v prevzetno lepoto ovita, ne sveti se gizdost na njenih pravičnih rokah, ino vedno bermo pohlevno ponižnost na njenem licu. Ne povzdigne se, ako je ravno Davidovega roda, in ne mermra, ako je ravno v revšini rojena. Ponižna je pri svoji popožnosti, besede božje si k sercu vzeme, nje ohrani, ino njih na druge ne obrača. Božja je mati ino gospa, kraljica nebes ino zemlje, pa le dekla hoče ostati Gospodova. V tihi pokornosti njo vidimo kak ponižno ženo z Jožefom potovati, kam je božji glas nje klical. Zato pravi sv. Lukež 2, 48.: Bog se je ogledal na nisokost svoje dekla. Ona sama svojo ponižnost lepo razodeva, rekoč: Glej, dekla sim Gospodova, naj se mi

z godi po njegovi volji. Že kak mlada hčer je ponižno živela, veliko bolje pak še ko mati ino vdova. — O presveta Devica, kak lepi izgled ponižnega zadržanja nam davaš! Zato je tebi že na tem svetu Oča nebeški velike gnade podelil: izvolil je tebe zmed jezero devic za svojo edino hčer, v tvoje naročje je svojega Sina položil! Rodila si nam Jezusa, Odrešenika sveta, ino prva si ga pri jaslah z Jožefom ponižno molila. Bilo je veselo tvoje ponižno serce, kdar je tebi angelj čudovitno oznanilo iz nebes prinesel; alj ne še tebi bilo znano, kaj bi se s teboj ino tvojim Sinom prigoditi imelo. Da bi se kak ponižna mati Bogu Očetu za posebno milost zahvalila, ker si mati Sina božjega postala, ideš ti v tempel ino svojega sina Bogu daruješ; pa z velkšim veseljem se v tempel podaš, z velkšoj žalostjoj hišo božjo zapustiš. Kaj se je tedaj tebi, pohlevna mati v templu žalostnega zgodilo? Govori, mila mati, radi bi slišali ino zvedili tvojo nesrečo! — Glejte, neki starček njoj vso veselje ogreni! Simeon, od sv. Duha razsvetlen, k Mariji pristopi, mater ino otroka prijazno pogleda; bolj pa gleda, bolj se mu v sercu veselje z žalostjo premenja; veselje namreč, ktero bi

mogel božjemu detetu izkazati, žalost pa, katero bi mogel Mariji odkriti. Dolgo ne ve, kar be . . . ter vzeme k zadnemu spoznanega in davno zaželjenega Odrešenika, kter se je do zdaj na Marijinih nedolžnih persah grel, na svoje naročje, stisne Jezusa na svoje serce, zdihavaje hvali Boga ino se oberne nagloma k materi božji rekoč: Luk. 2, 36. Tvojo lastno dušo pa bo meč presunil!

O nemila beseda, ktera je vbogo materno serce globoko zapekla! Zdelo se njej je, kak da bi njeno serce vroči plamen prešvignul. O Simeon, Simeon! zakaj si toti ponižni ljubleni materi tako žalost oznanil! glej, kaka bridkost njo sprehaja! alj nemaš vsmilenja z njoj, ker nji tak strahovitne reči odkrivaš! O ponižna Devica! morebiti, da v resnici vsa ta nevola črez te pride, katero ti je stari zveden mož prerokoval! Kadar ti svojo ljubo dete Bogu daruješ ino dolžne molitve opraviš, že moreš z žalostnim sercem gledati, kak vbogo revno komej osem dni staro dete za odpušanje naših grehov drago svojo kerv prelivati more. To je bila za Marijo žalost, ktera je ko ojster meč njeno serce prebadala.

Nemorem zdaj svojih oči, ponižna Devica ino poterpežljiva mati Marija! od tebe odverniti, ker te v tak velko žalost vtopleno zagledam! Tvoje ljubeznivo dete drage kaple kervi preлива; poleg vidim tebe žalostno stati, ki znotrajue britkosti zakriti nemoreš! O Marija, kako se le tebi godi! Solze vidim v tvojih očesih, ktere se obilno po tvojem maternem licu vdirajo. V joku zagledam božjo mater, ponižno Gospodovo deklo, kak vse britkosti poterpežljivo prenaša! Bog daj meni milost, s svojo naprejvzeto sedemdansko pobožnostjo Devico Marijo, ktero si zdaj za svojo posebno varhinjo izvolim, dostojno pomilovati. Meni neje mogoče, te objokane matere dolgo gledati, brez da bi se nebi meni v serci globoko zasmilila!

O ponižna, žalosti polna Marija! alj mi dovoliš, da se tvoj otrok smem imenovati, zakaj nadajam se, da mi bo to serce olajšalo. Pa glej, potožiti se morem, ker še sem do zdaj ne prav ponižno živel; zakaj ne mi je vse po volji, kaj moder Bog meni pošle; tebe pak slišim praviti: Naj se zgodi po tvoji besedi! Glej mila mati, ne mi je včasi po volji ktero oblačilo, ktera jed ali ktero pitje, — zdaj mermram črez svoj stan, svoje življenje,

črez brate ino sestre, — zdaj se meni merzi katero delo, ja tudi nekemu človeku nemorem biti dober. Nesem pri molitvah ino pri poslušanju božje besede ponižen, — naj se mi kdo le malo s pogledom alj z besedoj zameri, hitro pokažem, da mi ponižnost menka. Rad slišim lastno hvalo, čemern postanem hitro, ako se meni kaj pregovarja. Za ponižnega hočem pri drugih velati, na skrivnem pa me prevzetnost navira. Ti o Marija, si v ponižnosti Simeonove besede poslušala ino v pohlevnosti ohranila, alj jas še druge na serditost ino sovražtvo proti bližnemu napelavan. Pri spovedi tudi nesem ponižen, zakaj moja prevzetnost mi velikokrat ne dopuša, kterege skrivnega greha odkriti, da bi le pri svojem spovedniku nebi kde menje velal. O nesrečna prevzetnost moje glave ino mojega serca! jaz zdaj spoznam ino zgrivam svojo slepoto! Tvoje ponižnosti ino pohlevnosti o Marija se hočem vaditi; zato mi sprosi pri Jezusu gnado k izpolnenju mojega terdnega naprejvzetja!

Premišlavajmo na dalje:

2. Strah Marije pred grehom.

Da bi nobene zapovedi ne popustila in se v nobeni reči Bogu ne zamerila, jo vidimo danes po božji zapovedi z malim darom v

tempel hiteti, in tam dolgo preišljevati, moliti, in solze pretakati. Kak je to, moja mila mati, ktera si v popolni ponižnosti, brez vsega greha živela, da te pri oltaru vso v slojzah zagledam, kadar tak pokorna svoj dar Bogu dopernašaš? Alj jaz, ki sim v grehah vtopljen, se obnašam, ko da bi ne imel vesti, ko da bi ne bilo ne Boga, ne pekla, ne nebes, ne sodbe. Tebe najdem v slojzah plavati, alj od kod pride, da ti tak obilno solze pretačeš? Ah jaz sem tisti terdokorni grešnik, kateri tebi telko žalosti zadevam! Zato te milo prosim, obrni sadaj tvoje milostivno serce k meni, poglej me milo, kak je nekdej tvoj ljubi Sin zgri- vaniga sv. Petra pogledal, kteremu so hitro solze v oči stopile. Le čez moje grešne razvade se ti jočeš, ktere kak ojster meč tvojo smilečno serce prebadajo! O kam se bom podal, alj bom smel enkrat pred te priti, bom mogel te obilne solze v tvojih očeh pomiriti! Kak terdokorno je le moje serce, ne gene se, ne omeči se, ako te ravno v tolki bolečini zagledam! Kda pa bom jaz svoje grehe objokoval? Samo tebi o pre- čista Devica! se imam za Bogom zahva- liti, da še nisim pogubljen, kaj sim si že davno v resnici zaslužil! O Marija, pribe- žališe grešnikov, prosi za nas! — Kam

se kolj obernem, tam najdem greh, kajti z grehom vstanem, v grehu živim, v grehah se oblačim ino slačim, v grehu jem, pijem ino delam, z grehom grem spat ino v tistem zaspim! Tako sim dozdej živel! — Kdo zamore z menoj smilenje imeti? Če ti ne, o dobrotljiva mati, kdo pa drugi! Saj si moja mati, naj te tak tudi zanaprej smem imenovati. Kolikim grešnikom si ti že pomagala, da so se k Bogu obrnuli, alj mene neboš tudi k poboljšanju genula? Posodi mi danes samo enega tvojih sedem mečev, zadeni s tistim moje kamenitno serce, da nebode nadalje več v grehah zakopano, ampak da vsa grešna kerv iz njega izteče, ktera se je do zdaj v hudobnih, nesramnih mislih ino želah po njem zbirala. Okleni moje serce; kak si sveto mertvo telo svojega Sina bila objela, tak tudi mene v svojem blagem krilu ogerni, da se tam ogrejem ino novo poboljšano življenje začnem! — Ozdravi mojo slepoto, da svoje velike grehe, posebno tiste prav spoznam, katerih še morebiti nikdar nisim zgrival ino v katerih sim dozdej brez straha živel! Sram se mi je zdelo, pokoro delati, pa grešiti se nisim bal ino sramoval! Jaz vbogi zadremani grešnik! Kaj čem početi? pobožnega sim se rajtal, pa dobro

zdaj spoznam, da sim bil grehom vdam ino v njih zakopan! — Samo moč ino serčnost pogrešam za poboljšanje svojega življenja; le žalosti ino grivinge nimam, da bi zamogel svoje hudobije ino neštevilne pregreške pravično objokati. Kaj bo iz mene, ako stari, navadni sovražnik božji ostanem? K tebi o Marija! bi si skoro narbolj še upal, ker sim že dostakrat slišal, kak ino koliko terdokornih grešnikov si ti že omečila ino s tvojim maternim srcem k poboljšanju genila; pa tisti so morebiti ne bili tako mlačni kakor jaz; z menoj je težko, kajti sim grehu že preveliko moč nad seboj prepustil. Že dolgo želim se poboljšati, pa skoz odlagam; zdaj pa hočem v resnici začeti, naj samo mojo dušo pravi strah pred grehom zadene; daj da mi serce ino telo pred ojstrim sodnikom v duhu trepeče! Tak zaupam, da se bom spokoril.

M o l i t v a.

Glej, o Mati mojega Boga! pred svojimi nogami revnega grešnika, kateri pod tvojo obrambo z grivanim srcem pribeži, ino vso svojo zaupanje v tebe stavi. Vem, da nisim vreden, da bi se ti na me ogled-

dala; alj vem, da odkar si svojega ljubega Sina za grešnike vmreti vidila, tudi terdno želiš, vsakemu pomagati. O Mati milostivna, oglej se na me reveža, ino smilečna mi bodi. Vsi te imenujejo obrambo grešnikov, trošt ino upanje; skoz tvojo priprošujo me zamoreš rešiti. Naj samo ena kapla drage kervi, ktera je pri obrezu tvojega sina bila prelita, tudi meni k izbrisanju mojih grehov pripomore! Obernem se tedaj s serčnim zaupanjem k tebi, o žalosti polna Mati Marija! ino milo te prosim, priporoči me svojemu božjemu Sinu, da vama na dalej več žalosti ne delam, se grehu odpovem, svojo dušo zveličam ino enkrat večni raj dosegnem. Amen.

Po vsakem premišlevanju se molijo litanije, roženkranc, pesem ino posledna molitva, kaj se vse poredoma zadi najde.

Drugi petek.

Premišljevanje.

Marijina žalost, kadar je z detetom Jezusom poleg sv. Jožefa v Egiptovsko pobegnuti morala.

„Jožef! vstani, vzemi dete ino njegovo mater, in beži v Egiptovsko.“ Matth. 2, 13.

Glejmo dnes, moji ljubleni! našo Devico Marijo v novi žalosti; kako revna mati vsa objokana z detetom Jezusom in sv. Jožefom v ptujo deželo potuje.

Premišlavajmo zato:

1. S kakoj poterpežljivostjo se ta vboga mati s svojim dragim Sinom na dolgi neznani pot poda.

Kakor eden od sulice zadet ino ranjen bolečino vedno soboj nosi; ravno tako tudi naša nebeška Mati po žalostnem prerokovanju Simeona od meča bridkosti zadeta, svoje bolečine vedno pri sebi ohrani. Ko je namreč sovražen kralj Herodež bil slišal od novorojenega Mesia „Judovskega kralja“, se je močno prestrašil, da bi svoje kraljestvo zgubil. Pa zakaj, piše sv. Fulgenc, se Herodež boji novorojenega Mesia, kateri ni prišel kraljev ino de-

žel zmagavat? Herodež čaka s težavo na modre, da bi mu prišli oznanovat, kje je Mesia rojen; ino ker ne pridejo nazaj, začne v njem sovražna ino smertiželna jeza vreti; hitro skleue, v svoji nevošljivosti, novorojeno dete iz sveta spraviti. Pa večni gospod Bog, dobrotljivi skerbni pastir svojih ovčic svojega Sina ne pozabi! pridnega varha pošle, milega angela dolj iz svetih nebes, kateri sv. Jožefu v spanju oznani, Matth. 2, da naj hitro vstane, naj vzame dete ino njegovo mater ino v Egiptovsko odbeži. Sv. Krizostom pravi ino pita: Kelko britkosti je moralo takrat Marijino serce občutiti, kadar nji je bilo oznanjeno, da mora s svojim dragim detetom Jezusom v ptujo, celo neznano deželo odbežati! Kelko je ta revna mati v svoji cve-teči mladosti na tak dolgem težavnem potu mogla prestati! Pa kak tiha ovca se poterpežljivo v božjo volo poda, Kolos. 4, 12., tak vidimo tudi dnes božjo mater na nevarni stezi s svojim Sinom brez vsiga mermranja. Iz domačega kraja je za volo svojega deteta v ptujo deželo pregnana — sirota revna mora bežati v neznane kraje, na katere ni bila navajena. Tako celo tisti pred ljudmi bežati more, kateri je bil prišel nje odrešit, božje dete ne sme na persih

svoje matere mirno počivati! O neizmerjena žalost za vbogo mater, pa tudi o čudovitna njena poterpežljivost v taki revšini! Cerkveni učenci sv. Tomaž, Rudolf Saks, Bazilj pišejo, da so cele tri leta te tri sv. osebe v Egiptu kakor neznani ptujci brez prijateljske pomoči živeli ino kaj stradanja preterpeli, da, či je bil mali Jezus včasi lačen ino svojo mater za kruh prosil, mu ga dati ni imela. — O Marija, uči nas, da se tudi mi božji voli tako poterpežljivo podamo, kak ti. Kako lepo nam kažeš, kak se ima božja vola spolnavati! Brez vsega mermranja gre vboga gospodova dekla vdana v njegovo modro previdnost s svojim ljublenim tovaršem ino detetom ta, kam njo božji glas kliče, ino se nikomur ne pritoži čez težavne pōte, po katerih njo Bog pelja. — Glejmo ino čudimo se, kelko duša zamore storiti, kelko preterpeti, ako se je s celim srcem Bogu izročila. Kak zvesta ino skerbna je Marija pri polnavanju božje zapovedi, kak ponižno si angelovo besedo k serci vzeme, tak si tudi prizadeva, toto težavno naročilo na tenko storiti. Glej, prevzetni ino svojoglavni, terdokorni kristjan! kateri le z mermranjem zapovedi božje spolnjavaš, ino Bogu se vstavljaš, ki božji

hlapec z Marijoj biti nočeš, le gospodaril bi rad po svoji glavi! Glej, jeli zamoreš brez znotrajne sramožlivosti gledati, kak tvoja terdovratnost te tri sv. osebe v ljudsko deželo žene! Marija, Jezus ino Jožef, oni morejo iti, njim je božja zapoved sveta, oni ne gledajo, alj je lahka pot; ali dalna ino težavna, ino se ne mudijo, oni ne sprašujejo od angela, zakaj bi mogli odbežati; oni zapustijo svojo deželo, svojo žlahto, svojo hišo, da le spolnijo, kaj najmodrejši stvarnik od njih terja. Hišni gospodarji ino gospodinje, očeti ino matere, pogledjte na ponižni, poterpežljivi zakon Jožefa ino Marije! Jeli se tudi vi trudite, božjo volo, če vam ravno kaj težavnega naloži brez mermranja ino hitro spolniti? Osramoteni jesmo danes pred Marijoj, ker nam naša vest le preveč očita, kakor malo mi božjo besedo porajtamo ino se njej velikokrat vstavlamo. Ravno kak Jožef ino Marija si nista nislila, koliko težav nju v zakoni čaka, tak tudi vi velikokrat zakonski stan za menj težavnega deržite ino si neoženjeni v njemu same dobrote mislite; namesto da bi bolj dušo ino telo za terplenje privajali. — Glejte mater, Devico Marijo z Jezusom na težavnem potu! serce njej od žalosti poka, da more

Sina božjega na svojih slabih rokah v ptuj kraj nesti; pa vendar njej nije mo- goče, se svojega blagega otroka ločiti. Dete more kre matere biti, ono se more od nje učiti Boga ino njegove zapovedi spoznavati, ono more nad materjo ino očetom izgleda viditi, kako se sveta bož- ja volja na svetu poterpežljivo spolnja- vati ima. — Naj se mi zgodi po tvoji be- sedi, je tudi Marija v djanju pokazala. O lep izgled za otroke od bogaboječih stari- šev. S hvaležnim sercem je zato Jezus iz sv. križa Janezu Devico Marijo sporočil, rekoč: Glej, tvoja mati! Vzemi njo, edna- ke na zemli ne najdeš!

Premišlavajmo na dalje:

2. Veliko serčnost, s kateroj se je Devica na pobeg podala.

Jezusa, Marijo ino Jožefa vidimo be- žati pred hudobnostjo kervoželenega kra- lja Herodeža! Pred grehom, kateri se v sercu hudobneža napihuje, mora nedolž- nost bežati. O nesrečni greh! Tudi v mo- jem sercu se morebiti greh znajde, pred katerim Jezus bežati more! Jaz morebiti vedoma s katerim celo Jezusa preganjam! O saj dobro vem, kelko si v svojem živ- lenju prizadevam, greh za grehom storiti, ino skoz to še le veliko bolje svojega Boga

ino dobrotljivega Stvarnika preganjati! Rad še bodem enkrat za Jezusom klical, rad za njim se glasil, rad ga iskal, pa vendar ga ne bodem najšel, ne doklical več. Zdaj ne hodim za tistim, ktereга moja duša poželi, ampak preganjam ga; pa ne bode dolgo terpelo, da iz te solzne doline v večno globočino zaveržen bodem! Ura mojega življenja hitro bode pretekla, mrtvaška sveča se užgala, slovo bodem vzel, poprej kak si mislim. Kak dolga steza se bode pred menoj odperla, po kateri brez vsakega smilenja bodem moral potovati. O mila mati Marija! od mene zdaj preganjana ino premalo spoznana, v tistem strašnem hipu milostivno mi k pomoči bodi; zgrivam vse svoje hudobije, o da bi njih nikdar nebi bil storil; žal mi je, ker sim z njimi tebe ino tvojega ljubeznivega Sina telkokrat preganjal, sim vendar kriv bil, da sta od drugih bila zasramovana, celo skrival sim se pred vama, ker vaj nisim hotel spoznavati. Mladenči ino dekličiči! pri vesti se poprimte! nekokrat ste bili od svojih staršev k Jezusu poslani, da bi ga slišali ino sv. rešno Telo vredno sprejeli; ali glejte, druge grešne skrivne pote ste iskali, da le Jezusa neste najšli. Grešniki, kako dolgo še namenite vašega milostiv-

nega odrešenika preganjati! alj še se niso vaše hudobije vogle! Padite s sv. Pavlom na svoje kolena, slišite milostivni glas vašega odrešenika; naj vas njegova beseda globoko v serce zadene: „Jaz sim Jezus, kterega ti preganjaš!“ Branj. Apost. 6, 5. recite tudi vi od prave grivinge genjeni: Gospod, kaj imam storiti? Ite, prikažite se duhovniku ino terdno sklenite, nikdar več ne grešiti. — Marija na potu v ptujo deželo, tudi vsem tistim s tolažnim naukom serce okrepi, kateri svoj dom zapustiti ino v ludski kraj potovati imajo. Hlapci ino dekle, vdove ino sirote, vojniki ino drugi popotniki, kateri svoje nove domovine ne poznate, izbrište si danes pred Marijoj svoje mokre oči, da vam bode vaše popotvanje na tem svetu nekaj olajšano! Nevesta, ktera tvoje starše zapustivši v ptuj hram se podaš, služebniki, kateri si za britko plačilo z vašoj škrinkoj svoj kruhec prosit ino služit greste, vojniki, kateri svoje življenje za varnost dežele stavite, sirote ino drugi reveži, kateri ne veste pod kateroj strehoj bote pokoj najšli! oglejte se danes na popotno Marijo Devico, vzemite ino nesite tudi vi Jezusa povsod kraj se, naj bo Jezus vaš popotni tovarš na tem svetu noter do večnosti! —

O ljubleni Jezus, da bi te tudi jaz smel z Marijoj na težavnem potu spremlati, tebe ne samo v duhu na rokah, ampak v svojem sercu nositi; alj tedaj bi jaz veliko bolj čist ino pravičen biti moral! O bodi zvest tovarš celega mojega življenja; prosim te za to gnado; z gorečimi želami te objemlem, ostani moj zvest varih! Mat. 8, 19. Da vselej na tvoji strani mirno proti večnosti brez greha hodim. Poln veselja sem, moje serce hrepeni zdaj za Jezusom; ravno tistega najdem v tabernaklu, s katerim dnes Marija beži! — Iz tabernakla on prijazno na nas se ogledava, ino milost vsakemu deli, kateri k njemu zgrivano priteče. O da bi tudi jaz tukaj tolažbo najšel, kdar z zgrivanim sercem k njemu pribežim!

M o l i t v a.

O moja preljubezniva mati Devica Marija! Kak lep nauk dnes od tebe dobim! Učila si me, nebeška gospa ino kraljica, kak bi s poterpežljivostjoj vse božje poveljenja sprijeti, in njegove zapovedi radovolno in brez mermranja spolniti mogel. Usliši nas, grešne revne popotnike, kateri pred teboj ino tvojim Sinom

svoje grehe ino hudobije zgrivano objo-
kamo. Sklenem dnes terdno, ino nvovič
oblubim, da hočem za naprej božje ino
svojih naprej postavljenih zapovedi vsi-
kdar zvesto spolnavati; sklenem pak tudi,
ko naj hitrej, svojih grehov, ktere sim z
mislimi, z besedami, z djanjem in s hodom
storil, čisto se spovedati; posebno vse sta-
re, še mende nespovedane krivice ino hu-
dobije svojemu spovedniku z grivanim ser-
cem odkriti, kajti nemorem znašati, da bi ti
telko solz za me voljo še na dalje točila. **O**
mila mati, varuj me, da nebudem tak dolgo
hodil za grehom, ki bi svoje zveličanje zgu-
bil. Amen.

Molitva.

Tretji petek.

Premišljevanje.

Marijina žalost, kadar je svojega dvanajst let starega Sina Jezusa v jeruzalemskem templu zgubila.

„Sin, zakaj si nama to storil? Glej, tvoj oča ino jaz sva tebe z žalostjo iskala. Luk. 2, 42.

Premišlavajmo:

1. Ljubezen Device Marije do Boga.

Podajmo se v duhu v Jeruzalem, ino najšli bodemo nedolžno mater, objokano z gorečimi želami svoje drago zgubleno dete iskati. Sv. Lukež v svojem evangelju piše, da je presveta Devica vsako leto po brumni navadi svojih bogaboječih staršev ob velikonoči s sv. Jožefom ino z malim Jezusom Bogu posvečeni tempel v Jeruzalemu obiskala, Luk. 2, 41., da bi tam pobožno Boga molila. Goreča brunnost njo pela v božjo hišo ino veselja njeno serce trepeče, da ima tudi mladenčca Jezusa pri sebi, kateri ponižno teče kraj svoje matere. Kak veselo je moglo biti viditi te tri brunne romare na svetem potu! Kak malemu Jezusu serce terka, da sme s svo-

jimi starši v tempel molit iti! Vsi trije se tega svetega pota močno veselijo. — Glejte dnes, ljubleni starši, povzdignite svoje oči, ino vidite mlado devico ino mater, kak verlo, lepo ino pošteno ona v svojem zakonu s svojim tovaršem za brumnost ino bogaboječost svojega otroka rano skerbi; kak ponižno ta ljubezniva mati kre svojega tovarša gre, da te pobožne romare malokdo porajta. Ino kdar v sveti tempel pridejo, se pred vsegamogočnim Bogu vsi trije klečé priklanjajo do tal, ino iskrena pobožnost se je svetila iz njihovega nedolžnega obličja. Glejte zdaj, starši tukaj pričejoči, alj tudi vi v serce svojih mlajših tako gorečo pobožnost proti Bogu rano sejate? Ino vi otroci, jeli zapazite nad zadržanjem svojih staršev tak lepe izgledе ponižne brumnosti? Starši, alj se ne topi vaše serce veselja, kadar Jezusa med Jožefom ino Marijoj v božji hiši najdete? Kakši občutki ino kakše želje vas sprehajajo pri tem pogledu? Oddehnite si ino vkrotite svoje serca, naj jaz za vas govorim — upokojite si misli — naj jaz mesto vas golčim — saj vem, kaj bi radi pred Marijoj odkrili! Vaše serce si želi, da bi tudi vi dostikrat srečo imeli, s svojimi otroki po izgledu Jožefa ino Marije go-

stoma v gorečih hvalah ino molitvah v cerkvi pred Bogom se znajti. Pa kaj, da nekokrat svoje mlajše morebiti pogrešite ino ne vidite pri sebi! Joj vam, ako ste vi krivi, da vaši otroci božjega tempelna ne pohajajo. Ali veselite se, ako na njih že v rani mladosti zapazite iskreno vdanost v voljo nebeškega očeta. Naj vas moja beseda tolaži, ljubleni starši, bote mirni, če vaše dete rado v cerkvo hodi, božji duh ga tja vleče, samo neve, kak ino zakaj. Tam pred altarjem poklekne, ino pobožno moli, kolko ve ino zna, nedolžne roke z roženkrancem opletene proti nebesom povzdiguje, ino z gorečim srcem Očanaš ino Češeno Marijo hvaležno izmoli. Tam pred sv. rešnim telom svoje sv. želje do visokih nebes povzdiguje; na belem ino rudečem licu se sveti lepa brezmadežna še nepokvarjena čistost, ino iz jasnih oči sija blaga nedolžnost devičke duše. Alj vidite zdaj starši, kak pobožno ve otrok po lepem vašem nauku ino izgledu v cerkvi moliti, ker ste ga tako privadili; se vam ne zdi po vsem njegovem zadržanju, kak da bi angela pred oltarjem klečati vidili? Ino kak lačno ino žejno še je to dete za naukom božjim? Vsako drob- tenco nebeškega kruha pobirajoč kušne

ino po svoji slabi moči v duhu zavživa! Kak želno opira svoje oči na sv. Jezusov križ premišlevajoč z žalostnim duhom, kdo se je le podstopil, ljubenemu Jezusu toliko bolečin zadeti — ino dete celo serce zaboli, kadar tudi Jezusovo serce prebodeno zagleda; kdo je to storil, si globoko zdehne! Kdar pa zagleda podobo Device Marije z malim detetom, si misli otrok pobožen ino želi, da bi le jaz enkrat na svetih rokah te matere počival! O kak se krona na Marijini ino Jezusovi glavi otroku lepo dopadne; posebno, ker mali Jezus pobožnega otroka milo pogledava, ino otrok meni, da Jezus skoz bliže njega pride! Gospoda, vsegamogočnega stvarnika, kadar ga v moštranci vidi, kak mali nevedni grešnik trikrat terkne na persi! Ja še orgle ino zvonček ga k pobožnosti vabijo ino kličejo, da se ne more ločiti sv. tempelna. Zadnič poln veselja, kterega nikomu ne premore odkriti, se nakloni še ponižno pred Jezusom, od kterega težko jemle slovo, si namoči perste v žegnano vodo, si svoje goreče lice poškropi, se še prekriži, od veselja zamaknjen ino globoko v sercu zadet se mirno k svojim staršem na dom poda. — Glejte starši, malo podobo pobožnega otroka — pa glejte tudi

mladenči ino dekliči, kak veselo je gledati, tako dete moliti. Mislim zdaj, ljubleni starši, da se je vam v serci želja zbudila, svoje otroke tudi tak pobožne viditi. Pa kaj bi rekli, či bi tako verlo dete zgubili, kako se je naši revni Materi Devici Mariji zgodilo. — Ena naj večih britkosti, ktere je ona terpeti imela, je bila ta, da je svojega Sina v tempelnu zgubila ino ga tri dni ne vidla. Luk. 2, 44. Matere povejte nam, jeli vam nije tesno pri sercu, kadar ste od ljublenega otroka ločene? Glejte, kak ojster meč tudi Marijo zadene, da tistega nema pri sebi, kterega njeno serce tak goreče ljubi. Saj ja starši celo pot s solzami namakajo, kadar je njih ljublen otrok v dalne kraje poklican ino odpelan, ako ravno vejo, da bo skoro nazaj prišel; — alj kako britkost je le mogla božja mati občutiti, ker ni vedla, kam je njen Jezus prišel; povelkša se njena žalost še skoz to, ker ga komaj čez den hoda pogreši. Ona nemore Jožefu te bolečine odkriti, ino on materi ne! Tri cele dni hodita brez deteta! Kako milo je ta Devica po besedah sv. pisma (Vis. pesm. 3.) po svojem ljublenem Sinu klicala: Alj neste videli tistega, kterega moja duša ljubi! Nigde za njega nije zvedla; zato pra-

vi: Deteta ni več, kam se hočem podati — mojega Jezusa ni več najti, nevem ga iskati . . . moje solze so mi jed ino živež noč ino dan, ker mi pravijo, kdej je tvoj Bog? Ta žalost njej nedá spati, kajti žgeče po licu tekoče solze njo vedno budijo, ona kliče, joče za Sinom, rekoč: Povej mi, gde si, kde si opoldne počivaš, da ne zajdem? V. pesm. 1, 6. Mnogi cerkveni učeniki terdijo, da je tota Marijina žalost med vsemi naj velkša bila, kajti pri drugih je ona povsodi Jezusa imela pri sebi, zdaj pa je od njega ločena. Zato zdi-hava: Moj dragi Jezus je daleč od mene ino nevém, kde je! kdor me bo mogel potolažiti, ker je tisti daleč od mene, kateri edini mene potolažiti zamore! Zato se jokam ino solze točim za njim! Tako zdi-hava, tako žaluje revna mati za svojim zgublenim Sinom. Ino kdo vé, ako je ne mislila, da je Jezusa zato zgubila, ker mu ni zadosti postregla, alj morebiti slabo postregla, kaj je hitro, ko ga je najšla, od njega zvedavala, rekoč: Sin, zakaj si nama to storil, tvoj oča ino jaz sma tebe z žalostjo iskala. — Luk. 2, 48. Zberite eno malo, ljubleni starši, pri tem Marijinem pomilovanju svoje misli, naj vam teški kamen od serca odvalim!

kajti tudi vam se morebiti večkrat tako godí, ko naši božji materi. Tudi vam se včasí nevola prigodi, da dete zgubite. Ako vas je nesreča zadela, da vam je katero smert pobrala, oj kelko vam to žalosti zadene! Dete že dolge leta v zemli perhni, alj vaše serce še je vedno nemirno ino žalostno ino vam znabiti očita, da ste morebiti sami na smerti svojega otroka krivi, či ste v bolezni z vračítvom alj pri postrežbi kaj pregrešili, zanemarili ino zamudili. Ja zdi se vam včasí, ko da bi dete še znalo živeti, ako bi vi drugači skerbeli. Vbogi starši, kako britki meč vaše serce po zgubi vašega otroka prebada ino kelko žalosti vaša duša preterpi! Glejte zdaj, ino učite se od Marije, kako ljubezen je ona do svojega božjega Sina imela, kak skerbno ga je iskala ino kako se je pri vseh svojih žalostih v božjo voljo podala!

Premišlavajmo:

2. Kak skerbno ta žalostna mati svoje drago dete iše!

Kda ino kde pak ona njega najde? Sv. evangelji nam pové, da je Devica Marija Jezusa črez tri dni v tempelnu najšla med učeníki, ktere je on poslušal, nje spraševal ino kterim je take odgovore daval, da so se vsi nad njegovoj zastopnostjoj

čudili. Jezus je najden, mati dobi svojega Sina nazaj, in ojster meč je iz njenega serca potegujen! Veselja ni mogoče popisati, katero je čutila revna Devica! Premišlevajmo nekaj Marijine besede: Sin, zakaj si nama to storil! O večni Bog, podpiraj slabost, katera me pri teh besedah spreha! V sercu me vest peče ino žge, kajti tudi meni to prašanje velja. Ljubo dete, zakaj si nam tak storilo? sim velikokrat slišal od svojih dragih staršev — pa zdaj tega glasa ne več čuti; nobeno serce, ne očetovo, ne materno mene več ne iše, nikdo me tak več ne kliče na tem svetu! Bojim se pa v resnici, kako bode enkrat za me, kadar pred svojimi starši k sodbi stopim, kde bodejo tudi oni moji sodniki! Kadar bodem očeta ino mater na strani Jezusa zagledal, kde mi bota z ojstrimi besedami serce zadela, rekoč: Sin — hčer — zakaj sta nama to storila, ktera sva vaj telko iskala z najnim naukom ino izgledom! glejta zdaj, nepokorna otroka, kako sramota sta nama pred sodnikom pripravila! Sere lase, blede lice, trepeče roke ino noge, žalostno serce ino nemirno vest imajo vbogi starši za voljo hudobnega deteta. Ljubleni sin, draga hčer, bodo rekli starši, alj nesva vsega storila za vajno zveličauje, da bi

srečno prišla pred sodbo? Alj kaj vse moremo nad vama zgrešiti? — Kde je vajni devički perstan, v katerem kraju, na katerem potu sta ga zgubila? — Ker dan sta bila zadnokrat v nedolžnem oblačilu? — Ktera noč jo vama pripravila to nesramno obleko? — V katerem letu sta si spletala še devički venec? — Kdo ga je vama raztergal? — Za ktere besede, za katero jed, pitje alj obleko, za katero osobo sta svojo čistost prodala? — Alj sta ne mogla kratkih let svojega življenja v nedolžnosti preživeti? — O Jezus! moj smileni odrešenik, bodi meni takrat pri ti ojstri sodbi milostiv ino zanesi mi moje grehe! O Marija, dobro spoznam, kako hudo sem svoje starše razžalil, ino skoz to tudi Jezusa zgubil. O kak kamenito je deno serce moje! O Marija, naj se za te prevelike zgube voljo saj pri tebi enkrat razjokam! Ja, zgubil sim Jezusa; — pa prav želno ga bodem iskal. O da bi mi zdaj mogoče bilo, vse svoje grešne pote z grenkimi solzami objokati; pa kaj, ako bi morebiti že prepozno bilo!

M o l i t v a.

Milostiva mati, Devica Marija! sprosi mi pri Bogu milost, da enkrat prav ino po-

polnoma spoznam, kaj se reče Jezusa zgubil, da še včakam, njega drugoč najti! Pri-
pusti nebeški Oča, naj tvojega Sina z Ma-
rijoj tudi v tempelnu najdem ino se njega
serčno razveselim! Vse rad pustim, vse
dam, da le Jezusa imam. Zaupam o Jezus,
da še je tvoje serce meni odperto, da so
tvoje svete roke proti meni razpete, ker
mene, zgubleno ovčico drugoč sprijeti že-
lijo. Le tu mene kaštigaj, tu mene tépi, tam
pa mi milo zanesi! Imej z menoj še nekaj
poterpljenja, čakaj z nagloj smertjoj, naj
prej greh zapustim ino objokam, da bo-
dem vreden tebe najti. Slednič si pa tudi
od tebe milostivna Mati eno gnado prositi
podstopim; glej, zgubil sim Jezusa, kak ti,
nemam ga več, daj, da njega pri tebi, ktera
si ga bila vredna drugoč najti, tudi jaz naj-
dem ino spoznam, da brez njega nemorem
živeti. Hodil bodem za njim, jokal se ino ža-
loval, milo klical ga zgrivanim sercem —
ja, hočem noč ino dan hoditi, ako le nje-
ga najti upanje imam. Amen.

Četerti petek.

Premišljevanje.

Marijina žalost, kadar je svojega Sina Jezusa na krvavem potu s težkim križem obloženega srečala.

„Ino on nese svoj križ na Golgato.“ Jan. 19.

Premišlavajmo zato:

1. Poterpežljivost Device matere Marije pri žalostnem srečanju božjega Sina na križnem potu.

Kakor je pretečeni petek bilo rečeno, je mladenič Jezus od svoje matere bil najden; potem je šel pokorno kre svojih staršev nazaj v Nacaret, ino tam do svojega tridesetega leta ostal. Potem začne svoj nauk, kterege tri cele leta ljudem oznanuje, ino stori vsem zdravim ino bolenim veliko dobrot; kadar pa je bil čas dotekel, kde bi ga imela trudapolna setva z obilnim sadom razveseliti, še ga, kaj je žalostno povedati, k strašni sodbi obsodijo. Eden boječ joger ga trikrat zataji, drugi ga sovražnikom za trideset srebernikov proda; vsi ga zapustijo ino odbežijo. Matth. 26, 56. Najeti hlapci ino vojniki pismoučenih

ino farisejev dobrotlivega Jezusa na olski gori popadejo, kadar je ravno svojo molitev ob večeri opravlal; ga zvezanega, kak razbojnika k sodnikom vlečejo; ino potem kadar so ga bili nevsmileno gajžlali, s ternjem kronali, v lice plivali, so še ga zadnič k smerti križa obsodili. Njihova divjost ga žene s težoj križa obloženega na kalvarsko goro. — Stopimo dnes, moji dragi verni, lepo tiho na žalosten križni pot, postojmo ino glejmo v duhu, koga tam najdemo. Naš gospod, učenik, večni dobrotnik ino zveličar Kristus nese opešan, s kervjoj oblit svoj težki križ, Jan. 19, 17., za njim potuje od prevelike žalosti vsa pobita njegova premila mati od daleč; bodeči meč je njeno serce čisto presunil. Tenko poslušaj ona vso nevsmileno zaničevanje malopridnega ljudstva proti svojemu Sinu; vsaki vdarec, vsako terplenje ino suvanje ona sliši; v sramotnem oblačilu ga vidi, — kako bodečo krono na glavi ino kako težko bruno na njegovih ramah ona zagleda: ja tako je spremenjen, da skoro ni za poznati. Sv. Brigita pravi, da si je moral Jezus zasledeno kerv iz svojih oči izbrisati, kdar je svojo mater hotel pogledati. Marija ga hoče objeti, pa razbojniki jo s hudim mermranjem proč suvajo. Alj z milim pogledom serč-

nega vsmilenja se božji Sin proti svoji materi oberne, na tihem rekoč: O moja mati, obstoj, kam se hočeš podati? Kam greš? Če pojdeš ta, kam jaz grem, boš terpela bolečine moje, ino jaz bom tvoje še bolj občutil. — Postojmo nek čas ino glejmo v duhu, kaj se vse na tem kervavem potu pri srečanju Sina ino njegove Matere godi! Jezus pade trikrat pod križem — kralj nebes ino zemle opešan, pod rokami razujzdanih sovražnikov na zemli leži. Ne more mu pomagati mati, ne pridejo mu k pomoči jogri, on sam, zvezan, nese svojo smertno, težko postelo na kalvarsko goro. — Grešniki zapušeni ino v grehah zapleteni! vas jaz zdaj z milimi besedami pelam k Mariji ino kličem z njoj vred, pojte za Jezusom ino glejte, že pervokrat opešan, s križem na pečini pred vami obleži; — k vam je obernjen njegov ljubeznivi pogled, on derži vaše smertne grehe na svojih svetih ramah. Ako vam je mogoče, še dalje pred njim stati, bode on moral še dolgo pred vami ležati. Nebode vas njegova žalostna podoba k poboljšanju genula? Bote mu veleli, naj nese še nek čas? Ja, glejte, to krotko jagne vzdigne drugokrat vašo grešno težo, pod kateroj spet obnemore ino tak drugoč pred vami leži. — Kleči Je-

zus, kak da bi vas prosil, naj bi deno z njim imeli smilenje, naj bi se zgrivano k njemu obrnuli. — Pa terdokorni grešnik še vselej neče, še dalje odlaga svojo pokoro, zataji svoje grehe, zapelava tudi druge brumne, ino pusti svojega Boga pred seboj klečečega brez vsmilenja; znovič beži za navadnim grehom ino nemara za Jezusa. Alj božji Sin od prevelike ljubezni do zgubleniga grešnika, prime še enkrat s težavoj svoj križ, ino nevé, jeli bi grešnika gledal alj mater, kateroj se tako toži: Glej mati, ne najdem počitka, kajti nespokorni grešnik me žene naprej, ker je postal moj gospod, mene pa za hlapca napravil. — O ljubleni Jezus! stisni se k sercu tvoje ljublene matere, ino okrepi se, da še tretjokrat svoj križ vzdigniti ino nesti zamoreš. On spet pade pod težoj, da bi nas k pravem, stanovitnem poboljšanju s svojim tretjim padcem genil. Ves oslavljen kleči božji Sin, grešnik se pa kota v svojih grehah. — Trikrat je padel Jezus, trikrat klečal, trikrat prosil; — alj je mogel za grešnika še kaj več storiti? O Jezus, kako milostivo je deno tvoje serce do mene revnega grešnika! na zemli ležečega tebe dalje gledati nemorem, brez da bi se ne poboljšal! O Marija! bojim se

moje zadne sodbe; kaj boš ti meni rekla, ker sim dozdej s tvojim Sinom tak hudobno ravnal? Ti si ga s solzami iskala ino njegovo kervavo pot objokala, jaz sim ga pa s tako hudobnoj jezoj ino zasmehovanjem preganjal! Njegove milostive besede, ktere je on Jeruzalemskim ženam povedal, me zdaj v resnici globoko v sercu zadenejo: jočte se črez same sebe — zakaj tudi meni druga ne ostane, kak mile solze prave pokore ino serčne grivinge za moje ostudne grehe prelivati ino milost pri Jezusu iskati! Pa kaj, le predobro spoznam, da smilenja nisim vreden! — O moj odrešenik ino zveličar Jezus Kristus! vstani, in naj jaz dnes poleg tvoje matere prav blizo pred te pokleknem, naj od žalosti ves pobit čez neštevilne grehe pred te zgrihan padem, naj mi bo pripušeno moje roke proti tebi vzdignuti, naj dolgo zdihavajé klečim, prosim ino molim, naj te za svojega odrešenika spoznam, in pri tebi milost ino odpušenje zadobim. Le ta misel mi strah dela, jeli me boš hotel uslišati, ker sim dozdej na tvoje vablenje ino klicanje k pokori tak malo porajtal! O griva me stoterokrat, da sim se podstopil, tvoje milostive prošnje zaverči! Alj še smem milosti pri tebi upati? Alj bodem smel reči,

da sim gnado najšel pri tebi? — Jaz terdno zaupam ino se na tvoje besede zanašam, kateri si zgubljenih grešnikov iskat prišel, da boš meni moje hudobije odpustil, s kterimi sim proti tvoji neskončni dobroti v treh potih mojega celega življenja pregrešil, v otročjih, odrašenih ino starih letih. Zgovori za me tudi ti, smilečna mati, samo eno besedo, ker si nam za pribežališe grešnikov sporočena, ino moja duša se bode preserčno veselila, po zadoblenem odpušenju grehov, ona bode drugoč z Jezusom sklenjena.

Premišlavajmo dalej:

2. Moč Device Marije, ktera ji je pri srečanju njenega Sina stanovitnost ohranila.

Druge matere bi obupale ino mermrale, ako bi se v taki nevoli znajšle; pa božja mati v tihi žalosti za Jezusom gre, ino močna v britkosti ostane, či je ravno njeni lastni Sin s tak grozovitnimi bolečinami rinjal na potu svoje britke smerti. Kak tebe o Marija serčno za terpečim Jezusom vidim hoditi, na kterega je vsa naša krivica naložena; tak tudi jaz hočem z božjoj milostjoj od mojega grešnega življenja se zbuditi, serčno se vzdignuti, Jezusa se poprijeti ino za njegovim milim glasom sta-

novitno hoditi! Moja duša si želi po Jezusu, ino pripravljen sim, vse terplenje sprejeti ino s poterpežljivostjo prenašati, da le svoje grehe zgrivam ino milost najdem pri Bogu. Dozdaj sim samo za grešnim veseljem dirjal, same dobrote želel, sam greh iskal, križev pak ino težav sim se branil; či me je kakšna nevola zadela, sim mermral proti mojem stvarniku. S terdnim naprejvzetjem danes klečé pred Marijoj obljubim, da hočem za naprej vsem grehom in grešnem poželenju na vsikdar slovo dati, in za mojim ljublenim Jezusom ino pastirjem se z Marijoj podati. O sprejmi me, moj Jezus! jaz se ponujam, ti s Šimonom cirenejskim pomagati težki križ nesti! Dopusti mi, da tvoj križ objamem, kušnem, si zadenem; njega sim si že taužentkrat za mojih neštevilnih grehov voljo zaslužil, ino ti smileni odrešenik si me njega tak dolgo obvarval! O naj ga nosim —, kako sladka ino ljuba mi je ta zvolena teža, da tak tudi tvoji žalostni materi saj nekoliko ojster meč od serca odvrčam. Ako ravno bodem na potu križa obnemagal, naj le padam pod njim na mojo grešno gizdavo lice; naj moje nemirne noge, kere se za grehom toliko trudijo, občutijo smertno težo križa, naj tudi moje kri-

vične roke se na terdi ojstri skali orani-
jo, ktere zdaj v nesramnosti, požertnosti
ino vtraglivosti posvetno išejo! O Je-
zus, daj mi odlog, da za mojih grehov
voljo svoj križ na tem svetu poterpež-
livo nosim; pripravljen sim celo: sam sim
bil pregrešil, sam tudi hočem kaštigo sta-
novitno prestati. — O Marija, gnadliva mo-
ja mati! če bom po takem težo svojih gre-
hov spoznal ino s tistimi romal pred sodni
sedež mojega spovednika, tedaj me pod-
piraj, da nobenega ne zamolčim, ampak
zgrivano vseh se spovem, ino kadar me
moj posledni križ, moja bolezen na kraj
življenja spravi in sé mi oznani, da je
moj čas dotekel, tedaj mi bodi pomočnica,
da za Jezusom pridem gor v sv. nebesa.
— Vam, ljubleni starši, tudi Marija lep
nauk dnes izroči, ktero za svojim Sinom
milo vidite žalovati. Kadar bote, kak ona,
svojega otroka s teškim križem, t. j. s
smertnimi grehi srečali ino zagledali, pojte
ino dirjajte za njim, dokler ga vaše solze
ne genejo ino vaš glas ino klicanje k po-
boljšanju ne spravi! Vi otroci, kteri s teš-
kimi grehi brez vse vesti hodite veseli po
svetu, ogledajte se na nauke vaših skerb-
livih staršov ino učencov, kak Jezus na
svojo objokano mater; prizadevajte si, da

vsikdar pobožno, ponižno ino nedolžno živite, da ne bodo enkrat vaši naprejpostavljeni za vami zastoju žalovali. Vi pa, zgubljeni grešniki, kateri ste od sveta veliko porajtani, pohvaljeni ino pa tudi norjeni, oglejte se na zvezaniga ino s teškim križem obloženiga Jezusa, ino pomislite, kak to krotko jagne prevelika teža vaših storjenih grehov trikrat na terde tla verže. Ne pustite ga opešanega dolgo na kolenih pred vami, ino ne delajte njegovi materi še večih britkosti.

Molitva.

Nebeška gospa, prečista Devica Marija! vidim dnes tebe s tesnim ino žalostnim srcem za tvojim Jezusom na križevi poti, gledam tvojo dušo, katero je oster meč prebol! Vse to mene opomenja, kak neznano hudoben ino ostuden vsak greh biti mora; za njega je ja tvojo ino tvojega Sina serce pri tem srečanju toliko terpelo. O nesrečen greh, o moja pamet, kaj sim mislil, ko sim se v telko grehov zamotal! Sramujem se pred tobaj o mila mati ino pred Jezusom svojih hudobij, za ktere Jezusa pod krišem ležečega zagledam! Z grivanim srcem, s trepečoj du-

šoj pribežim jaz star ino razvajen grešnik k tebi, naj ljubeznivejša Devica! ino se tebi kak nevreden otrok izročim, prinesi današno mojo obljubo pred tron pravičnega milostivnega Boga ino sodnika, povej svojemu Sinu, da se od te ure vseh grehov odpovem ino resnično poboljšati sklenem. Amen.

Peti petek.

Premišljevanje.

Marijina žalost, kadar je pod križem svojega vmirajočega Sina Jezusa stala.

„Stala pak je zraven križa njegova mati.“ Joanez 19, 25.

Prišlo nas je drugoč obilno okolj zale podobe žalostue matere Marije, da bi jo z našimi mislimi spremlali noter do kraja njenega terpljenja. Zadnokrat smo tvojemu Sinu, o nebeška gospa, kolko nam je bilo mogoče, pomagali težki križ nositi, ktere-ga je pri trojnem padanju na terdo skalo z velkoj bridkostjoj do smertnega mesta spravil. Prišli smo z Marijoj ino drugimi

Jeruzalemskimi ženami do kalvarske gore, kde vbogo opešano mater v nove grozovitne martre vtoplenu vidimo, pa tudi vidimo, kak še do zadnega hipa lepo stanovitna zraven križa stoji ino vmirajočega Sina ne zapusti.

Premišlavajmo čez to:
1. Poterpežljivost božje matere pri grenki smerti njenega Sina Jezusa.

Marija želi ino hoče viditi, kako smert njeni Sin za grešnike stori, zato se pomika blizo dreva sv. križa, sliši tam vsak njegov zdih ino ohrani globoko v svojem sercu njegove posledne besede. Več se od nobene matere nemore povedati, pravi sv. Janez; pogledjte jo v duhu zraven križa stanovitno stati pred vmirajočim Sinom ino pomislite, če je ktera bolečina na zemli njeni ednaka. Neglejmo mi danes na zemlo, povzdignimo naše oči ino spoznajmo, kaj se na kalvarski gori žalostnega godi! Novi peti meč prereže Marijino bolečo serce. Jezus pride ves opešan s svojim križem na breg, razbojniko ima prejdi ino za seboj, kateri njegovo bitko smert močno želijo. Za njimi gre Marija, katero nedolžni Janez prevaja. Sovražniki ne dopustijo, da bi si božji Sin le nekaj smel po-

čivati ino odehnuti; komaj prinese križ do mesta, kde se postaviti ima, mu ga že z rame na tla veržejo, da zemla zadoni. — Drugim razbojnikom se oči zavežejo, da bi njih smertni strah ne preobladal, alj gospod Jezus mora celo pripravlanje za svojo smert gledati; — zdaj mu oblačilo z ranjenega telesa tergajo — zdaj ga na križno drevo veržejo — zdaj mu prebadajo roke in noge, ga pribijajo na terdi les, zdaj križ v jamu posadijo ino kviško povzdignejo — mu dva razbojnika dajo tovarša, na vsakej strani jednega, ino tak visi zdaj božji Sin med nebom ino zemloj povikšan; — visi to krotko jagne živ tri cele ure; tam na sv. križu raspeti moli, uči, prosi ino zdihava, prej kak svojo dušo nebeškemu Očetu izroči. — Zdaj vidimo ino spoznamo: kak kateri živi, tak tudi vmerje! O srečna, naukov polna smert! Ino Marija pri vseh teh žalostih le stanovitna zraven križa ostane ino z velkoj željo zlate besede vmirajočega Sina poslušaj ino nje v sercu ohrani, Jan. 19; ja vidi še celo njegovo serce s sulicoj prebosti! O Marija, kak je le mogoče, da ti tvoje serce žalosti ni razpočilo; kak strah je mogel tvoje telo preletati, kaka bolečina v tvojo dušo se razlivati! Ti gledaš stanovitno,

kak tvojo ljubo dete tri ure na smert čaka, kak od tebe ino svojih slovo jemle, ino kak vmirja. Nikdar še ni slišano bilo, da bi sam Bog bil vmerl! Draga cena za prekleti greh! — Izaija 4, 1. 1. Kor. 6, 20. Iuo kak lep imeten testament, kterega s kervjoj sam podpiše, božji Sin na sv. križu nam napravi! kterega ne bo na vse veke prelomil. On namreč sporoči svojo ljubo mater Janezu, njega pak njoj. Enemu razbojniku obljubi, prijazno poprošen, sveti raj, svojo vlastno dušo pa za vso človeštvo daruje nebeškemu Očetu. O kaj si pak ljubleni Jezus meni sporočil, alj smem kaj upati od tebe? Grešnik sim za res hudoben, alj popboljšati se tudi obljubim, zato se na tvojo milost celo zanašam. Kaj si svojemu jogru Janezu govoril, si tudi meni rekel: glej, tvoja mati! — Postojmo premišlavaje nekaj časa pri teh besedah, ktere bodo enkrat nas vse, stare ino mlade zadele. Na sodni dan namreč bodemo te besede slišali, ker nam bo Jezus rekel: Glej, tvoj oča, tvoja mati, tvoj brat, tvoja sestra, tvoj prijatelj, tvoj sovražnik! Baral bode dalje za druge duše, rekoč: glej, tvoj Sin, tvoja hči, tvoj otrok, tvoje dete! Ze zdaj, kadar sam seboj pri teh besedah sodbo deržim, si nemorem od žalosti trepečega

serca pomiriti, ki mi močno terka, da me celo mraz po životi spreha. O Jezus! če mi boš v resnici vse duše predstavil ino pokazal, na katerih pogublenju sim utegnul kaj kriv biti, kam se bom takrat obrnil ino skril, kam pred teboj, vsigavedejočim ino povsod pričejočim sodnikom odbežal? — Starši! kako vam bode pri sercu, kadar bote slišali od Jezusa: Glejte vašega otroka, sina ino hčer, kaki so ino kaj ste iz njih napravili? Njihove vboge duše terjam zdaj iz vaših rok! Alj ste za nje tak skerbeli, ko moja siromaška mati Marija za me? Kaj bote, ako ste kaj zanemarili, sodniku odgovorili? — Sin ino hčer, kaj bota zvedila od vajne vesti, kadar vaj Jezus vajnim staršem naprejpostavi, rekoč: Glej sin, tvojega očeta, glej hči tvojo mater! Tob. 4, 4. Zdaj se še poglejta oba dva, kajti skoro bom na vse veke nepremakljivo steno med vama napravil, zato ker nista htela četrte božje zapovedi proti vajnim rednikom poznati ino spolnavati! — Veselje pa naj obhaja vse vboge zapušene otroke, kateri svojih vlastnih staršev na tem svetu ne vidijo ino ne poznajo; kajti Jezus bo njihovo poželenje do čistega spolnil na sodni dan, kadar njim starše bode pokazal, rekoč: Sin alj hči,

glejta, to so vajni oča, vajna mati! V življenju njih nista poznala, ne videla, oba sim rano vzel k sebi, tukaj pri meni sta bila lepo hranjena. Alj kak bode za tiste otroke, kateri niso v sv. zakonu spočeti, kako sodbo bojo njihovi očetje alj matere tam pri sodniku imeli! — Tudi vbogim sirotam ino vdovam bode Jezus svojo milost skazal, kadar njih bode prijazno potolažil, rekoč: Vi otročiči ino zapušene žene, nisim na sv. križu na vas pozabil; dal sim vam pomočnico ino tolažnico, katero sim sam naj bolj ljubil, — mojo lastno mater. — Toraj spremimo mi vsi revni grešniki Marijo Devico za svojo mater, imejmo ino častimo vsi radi in z veseljem tisto, katero nam Jezus ponudi. Kdo bi še se med nami znajšel, kateri bi ne pokleknul z gorečoj hvaležnostjo pred Devico Marijo, rekoč: O mo-gočna gospa, bodi meni revnemu grešniku vedno mati; vzemi me za svojega otroka! Ti, žalostna Devica dobro poznaš nevole tega sveta, kajti tudi ti si pod križem zapušena bila, ti vboga mati brez Sina, vboga hči brez očeta, ino vboga žena brez moža! Kako stanovitnost v terplenju nam kažeš, nebeška gospa ino kak lepi nauki izvirajo iz tvojega zaderžanja za nas! Vidila si, kak tvoj Sin na križu zasramovan

s smertjoj rinja, slišala si njegove zdihleje ino prošnje, vsaka njegova beseda je tvoje serce globoko ranila. — Kde pak imam jaz svoje oči, kadar se na sv. križ obernem, da ničesa ne vidim; kde serce nosim, da ničesa ne občutim, ker tako merzel ino mlačen mimo božje podobe grem ino hodim? Zemlja se je trosila, solnce je merknilo, mesec je zgubil svetlobo, zvezde so otemnele, megle so trepetale, skale pokale, grobi se odpirali, mertvi se oživeli, vojniki ino drugi so genjeni iz kalvarske gore se vernuli domo, kadar je gospod Jezus svojo smert za zgubleno človeštvo storil — alj jaz terdokorn grešnik ničesa od vsega tega ne čutim. Druge matere dobivajo tolažbo na zemli, kadar njim katero dete vmerje, pa Marija ne najde nikoga, ki bi njo tolažil: le terpeti, ja celo vmreti želi ino hoče s svojim ljublenim Sinom. O Marija, bodi tudi meni v moji smertni uri tak v pomoč, kak svojemu Jezusu.

Premišlavaj dalje:

2. Kak je Marija Devica pod križem Jezusove posledne besede globoko v sercu ohranila.

Vem jaz, da si ti božja mati vsako besedo svojega Sina si k sercu vzela, Luk. 2, 51., pa menim, da so tebe naj bolj

besede zadele, s katerimi je on k nebesam klical, rekoč: Oča, zakaj si me zapustil! ino kadar je s suhim jezikom zdihaval: Mene žeja! Ino ti mu nisi pomagati mogla. Kaka žalost je mogla to biti, za te revna mati! Kdo je takrat tebe podpiral, kdo obdržal, da nisi pri teh besedah omedlela, da si pri tem žalostnem klicanju stanovitna ostala! Jan. 19. Vero, ljubezen ino zaupanje na Boga jesi imela za močne stebre v tvoji grozovitni žalosti. Ti si bila izvolena že od vekomaj za te martre! Glej, ne najde Jezus postele, da bi si trudno telo počinil; nima slamce, kam bi svojo z bodčim ternjem opleteno glavo naslonil; nima odeje, s kateroj bi se pred žgečim soncem, katero ga je peklo po vseh ranah na životu, ogernil; nemore se na noge, ne na roke le nekaj podpreti, — dolj gleda na svoje kervave rane, ino šteje vse drage kaple svoje rešne kervi, katero on do zadne kaple za grešnike hoče preliti; preštimava svoje zbite persi, iz katerih je telko jezer zveličanskih naukov izviral, ktere so pak od vdarcov zdaj celo spremenjene; oj kolkim je dal pogled, zdaj samega zapuščajo kalne oči; kelko ljudi je očistil, zdaj pak sam v sramoti na križu visi; kolikim je zdravje pripravil; enimu

zaceli roko, drugimu uho i. t. d. pa zdaj je sam pozablen ino zapušen, Mat. 36.; kolikim je pomagal, kateri jeso klicali za njim, pa zdaj ga zvuu matere, Janeza ino malo drugih nikdo s pomilovanjem ne pogleda, koliko mertvih je k živlenju obudil, alj zdaj nikdo k njemu ne priteče, da bi mu le koliko postregel; ja vidi se, da ga celo nebeški Oča zapusti ino da mu v strašnih smertnih britkosti svojo pomoč odreče. — Mat. 27, 26. Pa vse to si ti, o smilni Jezus! le za tega voljo terpel, da bi jaz zgubljeni grešnik ložej bil zveličan. Joj tudi meni enkrat! kaj meni bode tvoja mati rekla, katera je vse vidila, kaj si ti za zgubleno človeštvo pred nebeškim Očetom preterpel; ako bi jaz tote velike dobrote nehvaležno zaverigel? Ja govoriti še se celo podstopim: Zakaj je Jezus toliko terpel, saj bi za me potrebno ne bilo, jaz ga nisim silil, jaz ja nisim velik grešnik! — O kako močno je tebe žejalo na sv. križu, pa ne da bi pil, ampak mene si žejen bil! Pa kaj bi jaz zual imeti, s kom bi tebi postregel, kaj dobrega nad menoj najdeš, ker po meni žejaš? — Saj vem, ne je tebi za pitje, drugo žejo imaš, ti namreč moje lastno serce k sebi vabiš ino po njim hrepeniš; ono ti je drago, da njega odkupiš

ino rešiš in iz ljubezni vso svojo kerv do zadne kaple preliješ. Alj kako ostudno, ino gnusno je pa moje serce — o Marija, očisti ga, da bode vreden dar za milega Jezusa. — Ino zdaj pa ga, moj Jezus, milostno sprejmi, s vsem, kaj je koli mojega ino daj meni, kaj je tvojega. O naj sladkejše Jezusovo serce, daj, da te vedno bolj ljubim na vse večne čase. — Slišim tudi tebe na sv. križu, da si spokorjenemu razbojniku sv. paradíž obljubil, kadar te je bil prosil. Priporočim zato tudi jaz svojo dušo v smertni uri tebi, da nebode črez njo nikdo več moči imel. Zmisli takrat na me, nebeška gospa, o Marija!

Molitva.

Naj poterpežlivejša božja mati, prečista Devica! k tebi pribežim dnes z zgrivanim sercem, da bi te milo, kak pravi spokorjeni grešnik poprosil, stori mene v mojih težavah ino v mojem terplenju tako poterpežljivega, kako si bila ti pod svetim križem. Vnami moje serce za vsako božjo besedo, da si je tak globoko ino zvesto k serci vzamem ino ohranem, kako si ti vse zadne besede Jezusove ohranila ino premišlavalala. Kak ljubeznivo mater te

jaz gledam pri grenki smerti tvojega Sina, zato o Marija! zaupam od tvoje dobrotlive milosti, katiro boš meni od nebeškega Očeta sprosila, da bom tudi tebe enkrat v moji poslednji uri pri moji smerti pri sebi pričakati smel, kde boš mojo vbogo dušo v tvoje roke sprijela ino v sv. nebo sprevodila. Amen.

Šesti petek.

Premišljevanje.

Marijina žalost, kadar so njej mervto telo njenega Sina Jezusa v materno krilo položili.

„O vi vsi, kateri greste mimo po poti, postojte ino glejte, ako je žalost moji ednaka.“ Ž. pesm. 1, 22.

Mislimo si, kak da bi v resnici poleg sv. križa se znajšli ino gledali, s kakoj žalostjo mati Marija mervto telo svojega Sina Jezusa v svoje krilo vzeme, da bi ga tam nek čas pred pokopom pobožno še varvala!

Zato preišlavajmo:

1. Neizrečeno veliko ljubezen prečiste Device, ino pobožnost do mertvih ino pokojnih. — Sir. 24, 24.

Dozdaj so britkosti le po samem Marijo zadevale, alj dnes se zdi, kak da bi vse zedinjene nad prežalostno mater planile. — Judje so Pilatuža deželskega oblastnika za voljo bližnjega velikonočnega praznika prosili, da bi njim dopustil, križane pokopati, kateri so čez svetek ne smeli na križih ostati. Zato pridejo na mertvaški breg, najdejo dva razbojnika še živa, Jezusa pak že mertvega. Pervima zdrobijo kosti, da bi živih v zemlo ne spravili; Jezusa pa, kadar vidijo, da je bil mertev, neki stotnik (z imenom Longinus) na strani s sulicoj globoko prebode, Jan. 19., tak, da je zdaj vsa rešna kerv do zadne kaple iztekla. Razbojnika judovski hlapci tam poleg v zemlo pokoplejo, za Jezusovo sv. telo sta si pa njegova skrivna jogra Jožef ino Nikodem od Pilatuža gnado sprosila, da bi ga po svoji pobožnosti smela pokopati, namreč v novi grob v skalo izsekan, kterega je kamena veka pokri-vala. Narpoprej brunna moža sv. telo z

dišečim mazilom pomazilita, v bele ruhe ovijeta, potem pobožno v grob preneseta. Vse to se je z Jezusom po smerti bilo zgodilo. Kaj je pak pri vsem tem žalostnem opravilu ljubo Devico Marijo zadelo, to naj bo s kratkimi besedami razloženo. Poslušajmo tedaj, kaj Marija nam pravi, kadar mertev Jezus več govoriti ne more. Ona zdihava v duhu proti nam, rekoč: Glejte, ljubi moji otroci, katire je moj Sin na sv. križu meni sporočil: glejte, ne želim, da bi me kak zapušeno vdovo ino mater tolažili, kajti po smerti mojega deteta mi nikdo več na zemli tolažnik nemore biti; ničesa drugega ne želim, kak da z menoj imate smilenje ino da premislite, jeli je bila na zemli kda žalost, moji ednaka; Zal. pes. 1, 12., ker občutim ino viditi morem, da mi je po sili tisti vzet, katerega sim tak serčno ljubila. Pastir je zdaj v resnici vdarjen, ovce so razskropene, jaz vdova ostanem. O Marija, vzeli so ti Jezusa nevsmileni hudobniki mladega ino živega, alj pobitega, s sulicoj prebodjenega ino mertvega so ti dali nazaj! — Neke matere, katere skoz smert svoje otroke zgubijo, tolažijo ljudje, rekoč: Dobro je storil Bog, ker vam je otroka k sebi vzel, kajti on je tebe morebiti nekokrat

razžalil ino ti nepokoren bil; kdor ve, kak hudobnež še bi vtegnulo dete biti; je boljše da ne živi i. t. d. Pa kaj bi le kdo Mariji čez Jezusa povedal ino obtožil, ker je on svojo mater vselej ljubil, častil, vbo-gal ino spoštoval; kdo tedaj tvojo žalost, mila Devica za tvojim Sinom zamore po-pisati! Kdo drugi nam zna tisto razložiti, kak ti sama! Povej nam dnes vso tvojo žalost, mi tvoji služavniki, te s sočutnim sercem želimo poslušati! — Kdar je go-spod Jezus vmiral na sv. križu, je Marija njegovo dušo nebeškemu Očetu izročila, potem se ogleda na mertvo telo, rekoč: O presvete rane, jaz vas počastim, katere odperte ostanete tistim, ki se k mojem Si-nu vtekajo; o kelko njih bode skoz nje odpušanje grehov dobivalo! Kako močno je tvojo serce trepetalo, kadar si ti vboga mati vidila, nekatere može z orožjem Je-zusu se približevati, da bi ga z razbojni-koma vred vmorili ino pokopali. V duhu si je tako nagovorila: O vi nevsmileni možje, saj je moj Sin že mertev; opustite to gro-zovitnost, ne delajte še mu več ran ino meni zapušeni materi še več žalosti! Ko še Marija tak milo zdihava, že neki vojujnik sulico zasukne, s kateroj Jezusu serce pre-bode, da se križ strese. Jan. 19. Ti pre-

bod je pa tudi Marijino dušo tak močno zadel, da bi skoro na mesti omedlela. Da pa nebi kervoželni Judje z mertvim telom Jezusovim še dalje sramotno ravnali ino še več hudobij spočenjali, prosi ona Jožefa ino Nikodema, naj bi ga nekam na sv. miren prostor hranila. Glejmo, kaj se dalje godi. — O presveta Devica, ktera si z neskončnoj ljubeznijo svojega Sina v odrešenje sveta dala, glej, kakšnega ti ga zdaj svet nazaj da! O nehvaležni svet, je ona djala: Moj Sin je bil lep ino rudeč, pa ti mi ga vsega modrega ino od prevelikih ran začernelega nazaj daš; rudeč je sicer, pa ne zdrav, ampak po celem životu poln grozovitnih ran, zakaj, kdekolj ga premem, moja roka na rano zadene; nekda je bil lep, alj ves spremenjen je zdaj; o kak nekoga je s svojim milim pogledom genil k ljubezni, zdaj pa ga je le groza gledati! O koliko mečev, pravi sv. Bonaventura, je presuvalo dušo vboge matere, kak so nji Sina s križa vzetega dali v naročje! — Le premislimo, kakšna žalost je za mater, kadar njej kdo mertvega otroka pokaže; te žalosti serce več ne pozabi. Pri snemanju Jezusovega tela iz križa so naj poprej iz rok, potem še le iz nog cveke potegnili; ter primejo to drago truplo od zgo-

rej ino spodej rahlo, kar morejo, ker se ga iz spoštivosti komaj dotikati podstopijo ino ga častitljivo ino pobožno spuščajo iz terdega drevesa. Mati Marija je pa takrat pristopila in stegnula od daleč svoje roke proti ljublenemu Sinu, ga je objela, kušnula ino si ž njim pod križ sedla. — Zdaj šteje ino gleda njegove rane, njegove odperte usta ino vidi njegove zatemnele oči; zdaj pregledava njegovo razmesarjeno truplo ino razkrite kosti; vzeme mu bodečo krono iz glave ino vidi, kako so ga bodeči terni strašno preboli; gleda še tudi njegove prebodene roke ino noge, rekoč: O ljubleni Sin, kam te je tvoja neskončna ljubezen do človeka spravila, (Izaija) da tak gerdo ino nevsmileno s teboj delali so! Bil si ti meni oča, o moj Jezus, bil si moj brat, ženin, moje veselje, moja lepota ino moje vse; — pa ti me zdaj več ne pogledaš; da bi le eno besedo še govoril, kak rada bi te poslušala; alj ne čutim te več ne dihati ne se gibati, kajti celo mertev si! Na to se ogleda na nevsmileno orožje bridkega terplenja, ter pravi: O vi nevsmileni terni, cveki ino ti sulica bodeča, kak ste mogli tistega tak hudobno prebadati, kateri je vaš stvarnik bil! — Pa kaj le samo od vas terni, cveki ino sulica govorim? Grešniki,

o le vi ste tak nevsmilno z mojim Sinom ravnali! Vi terdokorni ino prevzetni hudobniki ste bodečo krono za Jezusa spleli, sedem bodečih ternov namreč ste v vašem življenju poiskali, ktere ste nebeškemu Sinu v sv. glavo zabodli ino vtisnili, toti so bili sedmeri naglavni grehi, s kterimi ste Jezusovo glavo preboli. Alj sim tudi jaz eden tistih razbojnikov bil, kteri sim nekter bodeč tern kroni pridjal? O moj Jezus ino odrešnik: grehi moje pretečene cveteče mladosti kričijo zadosti, kak malopridno je moje zadržanje bilo! Ako moje celo življenje do zdaj prav ino popolnoma preišlujem in tisto sam pri sebi sodim, moram spoznati, da sim nek ino nek tern v Jezusovo krono splel ino mu sv. glavo prebol! Nesrečne moje otročje leta, ktere nebodo nikdar več nazaj pritekale ino se popraviti dale! Kaj bi dal, da bi mi ti ste spet nazaj spravlene bile — pa kaj si hočem začeti ino s čim pomagati, ker me predragi hitro mimo tekoči čas preveno naprej proti večnosti tira in verti, nazaj pa nikdar več ne smem! — Ti ljubleni v krilu tvoje premile matere ležeči Jezus, žal mi je močno ino serce me boli; kako sim se dozdam proti tebi obnašal! Vidim te mertvega na krilu prežalostne tvoje ma-

tere sloneti, ktera tak lepo tvojo umerlo telo podpira ino pohlevno s svojimi trepečimi rokami derži! Bled je ves tvoj život, zavišnele so tvoje ustnice, zaperte so oči ino usta. — Alj neboš mene revnega grešnika nikdar več pogledal ino z menoj nobene besede več ne pregovoril? jeli smem se tebe le doteknuti? o kak si želim tebe poslušati, koliko veselja, da bi tebe še kda živega viditi smel! — Marija, alj mu tvoja ljubezen nemore življenja več povernuti? Kolikokrat so iz totih zdaj celo zbledlih ust nekda zlati nebeški nauki izvirali; kolikokrat so tote njegove zdaj mertve roke tak nekega človeka blagoslovile, ino tote trudne noge, o koliko zgubljenih ovčic so iskale! Ino deno zdaj sam božji Sin brez vsega življenja mirno leži, kteremu se na celem životu zadosti pozna, in vsaki lahko bere, koliko je to krotko jagne za grešni svet moralo prestati! O nesrečen greh, nisim verjel, da bi ti bil celo božjega Sina zadel ino ga nevsmileno vsmertil; v resnici, nije božje gnade vreden, kter se je podstopil, vbogi materi ino njenemu Sinu toliko ran ino žalosti zadeti! — Grešniki, stopite sem, povzdignite tukaj vaše oči ino glejte, kak so vaše mnoge hudobije Je-

zusa v červa spremenile. — Izaj. 4, 1., Glejte na Marijo, alj ste joj mogli še velkšo žalost storiti ino še jo v globokejšo morje britkosti vtopiti? — Jerem. Tam vam zdaj ona v svojem maternem krilu mertvega Sina varje. Koliko ga je poprej bila ljubila, toliko ima zdaj žalosti po njem. Potok solz se iz njenih oči vdira! Glejte v duhu, ko sami angeli okolj nje milo za Jezusom žalujejo! Le jokaj se, mila mati, saj veš, ko kamenite serca mi imamo, da nemamo z našim naj vekšim dobrotnikom nobenega smilenja! Saj se je ja nekda tudi egiptovski Jožef na grobu svojega očeta Jakoba bil razjokal, ino sv. Auguštín pri smerti svoje matere Monike, zakaj bi pa kdo jok v tvoji žalosti tebi zameril? Le divjo, celo kamenito serce bi ena mati mogla imeti, ktera bi nebi ene solze prelila, kadar svoje dete v bolezní alj pa v smerti gleda! Ne jočeš se ti, o Marija zato, da je Jezus bil vmerl, ampak bolj zato, ker viditi moraš, da tota britka martra tvojega Sina za veliko ljudi celo zastojn bode, kateri ga ne bodo hteli spoznati ino mu za dobroto odrešenja nikdar ne bodo zahvalili. Sulica, ktera je prebola Jezusovo serce, je tudi Marijino britko ranila, kajti ravno ko ena

mati vse bolečine svojega bolenega deteta živo na svojem lastnem životu občuti; tak je tudi sulica Marijo oranila; kajti ona je bila z Jezusovim srcem terduo sklenjena. O Marija, vtisni v moje serce tvojo britko žalost čez križanega Jezusa! — Tvoje solze me naj omečijo ino tvojo žalost naj moje serce občuti, da postanem poln ljubezni ino pomilovanja do tebe ino tvojega ljubeznivega Jezusa.

Premišlavajmo na dalje:

2. Marijino žalost čez njene-
ga mertvega Sina.

Kelko bodečih mečev se je opičilo v Marijino serce, kliče sv. Bonaventura, kadar so njej mertvega Sina v krilo položili! Pri ti priložnosti bi bila znala celo nad božjo milostjo dvojiti. Ravno od tote njene šeste žalosti pa tudi mati katolška cerkva naj več Marijinih podob vernobrumnim kristjanom za premišlavanje predstavlja. Obernimo tedaj, moji ljubleni, dnes svoje oči proti sv. podobi žalostne Matere božje; glejmo prazen križ, na katerem je Sin Boga Očeta za grešni svet svojo britko smert storil; njega pa glejmo v Marijinem naročji! Glejmo vbogo revno zapušeno vдово, mater ino nevesto, kak milo za svojim ženinom zdihuje, ino nam pravi: O grešni-

ki, glejte zdaj, koliko je greh mojemu Sinu ino meni zadel! Same nebesa žalujejo po njem, solnce od žalosti nemore ga obsijati ino nebeške luči se skrivajo! — Ako med nami kdo vmerje, o kak lepo jarno pojejo zvonu ino svoj žalosten glas po celi fari razširajo! ino pri Jezusovi smerti je vse tiho, samo Marija ino ž njoj nema narava britko žaluje. Ako med nami kde mertvega imajo v hrami, se obilno ljudi k molitvam zbira; kadar pa božji Sin mertev v maternem krilu počiva, njo najdemo celo zapušeno vdovo. — O revna Mati, koliko žalosti ino britkosti je nebeški Oča tebi poslal! Koliko nadlog je moglo tvoje serce občutiti! Zato nam lahko revnim popotnikom naproti kličeš: O vi vsi, ki mimo greste, postojte ino glejte, jeli more ktera žalost na sveti vekša biti, kak je moja! — Z. pesm. 1, 12. O Marija, negrem dnes mimo, ne proč od tebe; iz pomilovanja do tebe se radovolno vstavim, ino z žalostjoj te gledam, ker mi Jezusa v svojem naročji kažeš! Stari brunni mož Simeon je nekda ravno totoga Jezusa še kak malo dete na svojih rokah varval, ino od preobilnega veselja vnet rekel: zdaj jaz rad vmerjem, ker so vidle moje oči Zveličara sveta! Kaj

boš pak ti, guadliva mati rekla, ktera ga zdaj mertvega varješ? Tvoja ljubezen do njega konca nenajde! Ti nam davaš vedno lepi nauk: Naj se zgodi po božji volji. Toti tvoj zlati izgled si hočem globoko v serce zapisati, ino po njem želim svoje celo življenje v dobroti ino v terplenju ravnati.

Ti nebeška gospa nam vsem na proti kličeš: Glejte otroci, glejte tu mojega sina, vašega brata, zveličara ino sodnika, kterega zdaj mertvega v mojem krilu deržim; bila sim mu mati, on sam je me svojo slabo deklico si izvolil, ino vse je storil za odrešenje sveta, kaj je bilo potrebno, zato je smel na sv. križu glasno vpiti: Dopolnjeno je! Jan. 17, 4. 5. O da bi le v resnici tudi njegovo terplenje čisto prejšlo. Pa kaj da grešni ino nehvaležni svet vedno nove bolečine ino muke kova! Lepi tolažen testament je s svojoj kervjoj za nas vse podpisal, ker nam je iz ljubezni do nas še svojo lastno meso ino kerv v presvetem Zakramentu za hrano k večnemu življenju zapustil ino za večne čase sporočil. Jaz, njegova mati ga morem mertvega imeti, alj vam se pak on živega da. O kak srečni smo mi revni grešniki, mimo božje matere, ker mi tebe, o sladki Jezus,

živega vsak čas sprijeti zamoremo. O da bi le za toto neskončno dobroto tebi zadosti hvaležni biti mogel, ker si na nas bolj ino lepše mislil, kak na svojo lastno mater! Svetemu Janezu si dal svojo mater, njo pa njemu, ino meni, o neizrečena milost, meni si sam sebe dal! O tak pridi, moj ljubeznivi Jezus, klečé te prosim, moje serce z veseljem po tebi poželi, o pridi; naproti ti grem, roke povzdignem ino dušo ti izročim. Ino kadar te tak serčno kličem, se mi zdi, ko da bi ti že bliže mene bil ino jaz bliže tebe. Mat. 25, 6. O podaj mi roko, ino že jo oklenem in se te deržim; rad ti serce odklenem, čisti prostor ti pripravim, le k meni pristopi; že mi kuče serce; Psalm. 26, 8., kerv mi kipi; — dobil sim Jezusa, mojega Boga! —

M o l i t v a.

Ti pa, o presveta žalostna mogočna gospa ino naša priprošnica! Ogerni mene s tvojim čistim plajšem; vi nebeški angelci popevajte Jezusu popotnico, vi božji prijateli ino prijatelce, spremljajte mojega gospoda ino zveličara, kadar se on ponižuje v moje revno serce stopiti; z ljubezuijo ga hočem zakleniti, ino ničesa več

ne poželim, či le Jezusa zadobim. Pred teboj, o sv. Devica, jaz zdaj v ponižnosti klečé Jezusa molim ino počastim, pred teboj napravim stanovitno ino nepremagljivo obljubo, da nebodem nikdar več kaj takega storil, kaj bi še njemu ino tebi žalost napravilo! Daj mi tudi solze prave grivinge čez moje grehe, da bodem enkrat svoj grešni stan prav spoznal ino svoje nesrečno življenje poboljšal! Zadnič še imam eno prošnjo do tvojega milega maternega serca: Stori me vrednega, ravno totega tvojega Sina živega pod podoboj kruha ino vina v sv. rešnem Telesu vsikdar s pravoj pobožnostjoj sprejeti. O pokaži, kadar se enkrat naša smertna ura približa, nam Jezusa, žegnani sad tvojega telesa ino naj jaz z njim združen v veseli dom nebeškega Očeta pridem. Amen.

Sedmi petek.

Premišljevanje.

Marijina žalost, kadar je mertvo telo svojega Sina Jezusa pokopati vidla.

„Je bil ograd.... ino novo pokopališe v katero so Jezusa položili.“ Janez 19, 21.

Kakor tvoj slab služavnik pridem še dnes na koncu moje sedemdanske pobožnosti k tebi, žalostna mati Marija, da bi vidil, kak pobožno je bilo tvoje zaderžanje pri Jezusovem pokopu ino da bi prav zvesto premišlaval, kaj je tvoje opešano serce pri tem sv. opravilu občutilo.

Premišlavati želim zato:

1. Kaj še Marija pred pokopom stori, ino kako žalost pri pokopanju občuti.

Či je ktera mati pri nevolah svojega bolenega deteta poleg, tak njena duša ino celi život vse občuti ino terpi, kaj se kolj revnemu otroku primeri; kadar pak mertvega v grob denejo, ino z zemloj zakrijejo, ino kadar ona od njega na vselej slovo vzeti more, o moj Bog! takrat postanejo njene persa pretesne ino misel, da ga ne-

bode nikdar več vidla, njeno serce v grozovitno žalost vtopi, da meni, za mene ni nikake tolažbe več na svetu. To je strupni meč, kateri človeka močno orani. Ravno to ino tak je tudi naši vbogi Materi, prečisti Devici se godilo, ktera britki kelih terplenja do zadne kaple s svojim ljublenim Sinom spiti želi; radovolno bi ona še vse več bila prestala, 2. Kral. 18, 33., ako bi njoj od Boga bilo naloženo. — Od prevelike britkosti zmočena zible revna mati svojega mertvega Sina pod križem v svojem naj čistešem naročji; ne vé, alj bi ga s svojoj duškoj grela, alj bi se jokala, alj bi pobegnula ino vse pustila. Ali tega Marija ne stori, ino stanovitna ostane; ona ne obupa, ampak v božjo volo se poda. — Druge pokojne položijo pobožni ljudje kam na oder, ali na klop v hišo ino z belimi ruhami pokrijejo; alj glejmo, božji Sin, kateri je živ ne imel prostora, kam bi svojo glavo položil, Luk. 9, 58., tudi zdaj takšega ne najde; v krilu svoje matere more počivati! O koliko siromaštvo za kralja nebes ino zemlje! S kakoj lepoj zelenoj ruhoj je nekda celo zemlo pokrtil, kak prijazen moder plajš je črez nebo razgernil, kako dušeče zeliša je povsodi na gorah ino dolinah zasadil,

alj zdaj mertev nima še kam svoje glave
djati, da bi si počival; truden spi v mater-
nem krilu! O dovolj žalosti za Marijo,
ktera mu boljše ne more postreči! — Zdaj
pa skrivna, brunna jogra Jožef ino Niko-
dem, ker sta se zbala, da nebi objokane
matere žalost celo prevzela, vzemeta Je-
zusa iz njenega naročja ino hitita, ga iz-
pred njenih oči odnesti ino za pokop pri-
praviti. Naj poprej ga z dišečim mazilom
pomazilita, v pripravlene bele rjuhe ovije-
ta, potem se k pokopu namenita. Jožef
ima v svojem ogradu novo, snažno v skalo
zasekano pokopališe za sam sebe priprav-
leno; pa kdej je on pokopani biti želel, tam
zdaj skerbi, da bi si Jezus, njegov mojster
ino učenik počival. O srečen Jožef, da
shranuješ božjega Sina v tvojem ogradu!
Naj si od trudnosti svojih zveličanskih na-
ukov ino dobrih del on v miru enkrat po-
čiva, naj si vživa sladki pokoj po grozo-
vitnem terplenju! O blagodušni Jožef, ker
imaš v svoji domovini Zveličara ino Od-
rešenika sveta, ti še najdeš prostor za
njega! Sovražniki Sina božjega ga niso
mogli od same jeze ino nevošljivosti živega
gledati, kajti so vpili: le proč z njim!
pa ti ljubleni skrivni joger si z velikoj go-
rečoj ljubeznijo še celo njegovo mertvo

telo z veseljem sprijel, ino mu tvoj lastni grob za počitek prepustil! To je tudi Marijo nekaj potolažilo v žalosti, ktera mu sama pomagati ni mogla. — Odvernimo, moji ljubleni, na kratek čas naše oči, ino se podajmo nazaj na kalvarsko goro, spre-
vajajmo ga iz gore do pokopališa, ino poglejmo, kakši sprevod ima Jezus! kak bo-
deči meč prečista Devica na ti poti v sercu nosi! Nemorem lahko govoriti, kajti meni samemu pri tem premišlavanju žgeče solze se od žalosti vdirati začnejo, kadar to malo procesjo zagledam! Božja mati, kak rada bi bila svojega Sina še dalje v svojem krilu imela! pa jogra njoj ga vzemeta iz sv. naročja. Poglejmo tedaj celo procesjo! Ne gre ta procesja od Jezusovega doma, ampak od strašnega kraja, od kalvarske gore do Jožefovega ograda. Tak je tedaj Sin božji ne v Betlehemu, kde se je bil narodil, ne v Nacaretu, kde je imel svojo domovino, vmerl, temoč na ptuji zemli on vmerje ino v ptujem kraju ga pokoplejo. Kako žalostno se pobožna procesja z njim vzdigne ino kako tiho se naprej spravlja! Jogra si v ponižnosti naložita na svoje trepeče rame žlahno sv. Jezusovo telo ino neseta tak svojega stvarnika do pokopališa! — Nebeški angeli, kak piše sv. Al-

fonz, na strani kak služavniki božji, objokani grejo ino žalujejo za svojim Gospodom. S totoj zdihavajočoj procesjoj potuje v tihi žalosti solznata mati Marija — le nektere žene njo spremljajo, same tudi v žalost vtoplene, ktere besed ne najdejo, s kterimi bi vbogo Devico tolažiti zamogle; od njih obdana ona tiho gre. Mala je ko vidimo ino tiha cela procesja, deno se lahko vsako serce od žalosti ino veselja čez njo raztopi! — O ljublena Mati, kam si ti bila nekda tvojega Sina sama nosila, — položila si ga v jaslice ino v naročje Simeona, potovala si z njim v Egiptovsko deželo, nosila si ga v tempel nebeškemu Očetu darovat; pa kam ga zdaj spravljaš, kam ga daš položiti? Tvoja neskončna ljubezen do njega te pela za njim do pokopališa ino viditi hočeš, kde si on počiva. — Rada bi bila ona berš sama z njim vred v hladno zemlo se podala ino k njemu se skrila, pa božja volja ino njena poterpežljivost še njo na zemli ohrane. Ko pa tiki sprevod do kraja pride, položita brunna jogra svojega mojstra z rjuhami vred v grob, tudi cveke ino krono poleg svetega trupla položita, ino ga tak pobožno pokrijeta. Ko pa mislita kamen na grob zvalati, se obrneta k žalostni materi Mariji, rekoč: Poglej,

Ljuba mati! zdaj boma grob zavalila, obrni še svoje oči zadnokrat proti tvojemu ljublenemu Sinn ino vzemi od njega slovo! Te besede so Marijo v naj grenšo britkost pogreznule, obilne solze se vlijejo iz njenih oči, žalosti vsa trepeče; vkrene še zadnič svojo vtrudeno glavo, se ogleda v temno jamo ino zdihava: **O** moj ljubleni Sin, tak tebe odsihmal ne bodem več vidila! Počivaj tedaj v hladni zemli! Spij v miru ino uživaj sladek pokoj. — Jaz revna tvoja mati ino vdova vzemem slovo; oj dovoli mi, moje serce poleg tebe v jamco položiti! — **O** kak prevelika je mogla biti njena materna ljubezen, ker ona s svojim sercem pri Jezusu biti ino ostati želi! — Barajmo mi svojo lastno vest, kde imamo mi naše serca pokopane, kde ležijo? Psalm 61, 11. Skerbno išem eno serce za drugim, ino kde nje najdem? **Z** žalostjo vidim eno v prevzetno oblačilo zašito, drugo v posvetno blago ino premoženje zaljubleno; tretjo se je v nesramno nečisto življenje vtopilo, šterto v požertnost, peto leži zakopano v hudobni skoposti ino nevsmiljenosti, šesto se je v hudo jezo, v grozovitno preklinjanje ino kamenito sovraštvo zvernulo, sedmo serce pa gnije ino trohni od mertve vtraglivosti ino nemarnosti pri dobrih de-

lih. — Alj je ne naše serce joka vredno? Kam smo ga položili ino zakopali!?! Zakaj pa nimamo naših serc vedno pri Jezusu, kateri s telkoj ljubeznijo pri nas ostati želi? O ljublenik moje duše! Poterkaj na moje grešno terdokorno serce, ino hitro ti ga bodem odperl; lepo prosim, ponižaj se, k meni revnemu grešniku priti; kaj sim dozdej premalo spoznal, hočem odsihmal vse hvaležno popraviti!

Premišlavajmo zadnič:

2. Kaj Marija po pokopanju stori, ino kako strašno meč sedmokrat njeno serce prebode.

Ko sta brumna jogra Jezusa v grob shranila, je Marija še vse tiste kamne ino jamco počastila, kateri so zdaj njenega Sina varvali. Potem se objokana pa poterpežli-va proti nebesam hvaležno oberne, rekoč: Tebi, večni Bog, izročim ino darujem jaz tvojega ino mojega Sina! Ino ko je to milo svoje zdihavanje dokončala, vzeme od sv. pokopališa slovo, zapusti ograd ino gre kak vdova ino zapušena sirota na svoj dom. Vsi pa, kak sv. Bernard govori, ki so to mater srečali, se niso mogli joka zderžati, ja pravijo celo, da so jogri ino brumne žene bolj čez žalostno objokano Devico žalovale, kak za samega Jezusa. Ino ko so

vsi od groba tiho ino žalostni odišli, grejo mimo kalvarske gore; tam se Jezusova mati vstavi, poklekne pod križem, ga z ljubeznijo objame, rekoč: O sveti križ, jaz te kušnem ino molim, zakaj nisi ti od zdaj več drevo prekleto, ampak tron večne ljubezni, oltar milosti božje ino kervavega darovanja! — Galat. 3, 13. Potem se verne mala žalostna družba z Marijoj na dom. Zdaj v hrami se revna mati počinuti želi od britkosti. Ali joj! njoj se vse žalostno zdi, kamkolj pogleda. Ne je več najti, ne viditi ljublenega Sina, kateri je njej vselej naproti pritekkel, — ne je slišati njegovega milega glasa, le prazni bram je povsod! Zdaj ona, ker je sama, še jednokrat z žalostjoj vse hude martre premišlava; vidi pred seboj ojstre cveke, zagleda bodečo kervavo krono, vidi še žlake ino rane po celem životu, gleda njegove mile oči ino blede usta ino vedno se nji zdi, ko da bi še ga klicati slišala alj še vsega oranjenega na svojem krilu deržala! Ino ves toti žalostni spomin je kak ojster meč njeno serce ino dušo skoz globokeje oranil. Pokoja nikjer ne najde! V ti britkosti se k Janezu oberne, rekoč: Povej mi, kde je tvoj božji učitel? ino pita Marijo Magdaleno: Povej mi tudi ti, moja hči, kde je

ljublenik ino ženin tvojega serca? Kdo nam gaje odvzel. Marija se joka ino z njoj vsi vkup. — Le ti keršanska duša imaš tako kamenito serce, da za Jezusa malo alj nič ne žaluješ, da z Marijoj smilenja nemaš! Sv. Bonaventura nas opominja: Prosi njo zdaj ponižno: O moja ljuba gnadliva mati, daj mi milost, naj se zdaj s teboj jokam; glej, jaz sam sim kriv vse žalosti tvoje, ti po nedolžnem za mene voljo terpeti moreš! dopusti mi, naj se zdaj pri tebi razjokam, poprej ko odidem, kajti morebiti letos zadnokrat to pobožnost k božji časti opravlam. Ti se od prevelike ljubezni za Jezusa jočeš; — o da bi se le jaz zdaj prav popolnoma črez moje stare ino nove grehe razjokati mogel! Alj sim morde zadnokrat tu pred tvojoj sv. podoboj? O Marija, bodi ti moja ljubezniva mati, zdaj ino v smertni uri! — Poprej pa, ko še od nje slovo vzememo, pripravimo naše serca, da se njoj za vse milosti dostojno zahvalimo, ktere nam je ona pri nebeškemu Očetu v celi sedemdanski pobožnosti sprosila, ino da se ti Materi tudi za naprej ponižno priporočimo. Naj bode meni slabemu služavniku ena mala prošnja dopušena, moj ljubleni Jezus! Vsliši tvoje matere mili zagovor, kajti zdi se mi, ko da bi dnes vse za-

mogel od tebe sprostiti, kajkolj na duši ino telesu potrebujem. Veselim se serčno, o smileni Jezus, da vidim, kak obilno so verni kristjani tvojo mater obiskavat ino častit prišli, s kak gorečim srcem so velki ino mali sem k njoj pritekali k lepem izgledu ino v znamenje, ko radi njo imajo. O Marija, ostani še nam vsem na dalje naša ljubezniva mati ino sprejmi nas molostivo za svoje otroke ino služavnike!

Glej, nebeška gospa ino kraljica, na to brumno družbo, ktera ponižno pred teboj kleči. Zbrala se je okolj tebe, ko ovce okolj pastirja. Ne zaverži nobe-nega, kelko njih ti daues izročim. — Vas ljubleni starši, jaz priporočim prečisti Devici Mariji, kateri ste na njoj brumno ino poterpežljivo zakonsko tovaršico spoznali; glejte vsi očetje ino matere, koliko je ona s svojim božjim detetom terpela, ino kak se je ona v vseh nadlogah v božje roke vedla podati. Naj vam bo mogočna pomočnica pri celem vašem gospodarstvu. Bila je Devica, mati ino vdova, ino je tako vsakem stanu lep izgled dala. — Vi odrašeni, še nedolžni mladenči! Priporočim vas prečisti Devici, učite se od nje, kakega pobožnega ženina je ona k sv. altarju vodila, ino ne lovte si za vaš prihodni zakonski

stan nesramnih, gizdavih ino zapeljivih deklic, katerih bi se enkrat pri ostri sodbi božji pred Marijoj sramovati morali. Varvajte se ljubleni mladenči, ki lepo ime nosite, drugega spola, kajti ne je vse zlato, kaj se sveti. Ostanite z egiptovskim Jožefom ino s sv. Alojzjom stanovitni ino možki; ogibajte se ino ne storite nikdar ene stopinje kam za takimi osobami, od katerih peklenški ogenj nečistosti ino nesramnosti na plesih ino v pajdaštvah se iskri, kajti še vedno zapelive Eve hodijo po svetu, da bi vas v grešno ljubezen splele ino vas s hudičevoj močjo v večno pogubljenje potegnule. — Ve odrašene deklice, obrnite se k nedolžni božji hčeri, alj je vaša duša še tako čista, ko njeno serce, alj še vaše lice pokriva cvetje nedolžnosti? Bodite vsele, saj ženin nebeški nebo pozabil na vas! Kterim deklicam je pa že rano žlahno cvetje nedolžnosti povenilo, tiste naj vzemejo tri Jezusove cveke bodeče, naj z njimi svoje roke ino grešne noge prebodejo; ja svoje serca naj globoko oranijo, naj še poprimejo krono bodečo Jezusa Zveličarja, ino z njoj prebodejo svojo štimano glavo, da vsa grešna kerv iz zapeljivega života izteče, ino da za svoje neštevilne grehe pravo pokoro delajo. Le gle-

dajte vsikdar na Marijino življenje ino za-
deržanje, kajti ona vam je lepo ogledalo
v vaši mladosti; ohranite tudi globoko njene
besede v vaših sercah, ktere je angelu
rekla: jaz moža ne poznam! — Tudi
revne sirote ino vdove jaz priporočim gnad-
livi Materi božji; naj svoje oči obernejo na
toto Devico, naj njo častijo za svojo ma-
ter; ino ona njim bode v vseh potrebah
pomagala. —

Molitva.

O vsmilena, o dobrotliva, o sladka De-
vica Marija! ko nam ti danes tvojega Sina
Jezusa mertvega v tvojem svetem naročju
kažeš, le pokaži nam ga tudi vsem revnim
popotnikom živega enkrat v sv. rešnem
Telesu v naši posledni uri. Naše leta nas
že smerti približujejo. Kadar se tedaj z
nami čez kratek alj dolg čas tak zgodi ko z
Jezusom, da vmerjemo ino v tesno jamco
černe zemle pridemo, naj se takrat tudi
mala, brumna družba, pobožen sprevod zbe-
re za nami v gorečih molitvah za naše du-
še; naj se popevajo v hiši božji ino po poti
do pokopališa sv. pesmi; naj jarni zvoni po
fari svoj mili glas razširjajo ino vsem ozna-
nujejo, da smo vzeli od sveta na vsikdar

slovo ino pojdemo k Očetu nebeškemu v večni paradiz. Zaupamo pa tedaj tudi, o vsmileni Jezus ino gnadliva žalostna mati Marija, da se bomo na glas šumeče trobente vsi srečno enkrat prebudili od našega trudnega spanja, ino da bomo prišli v vajno tovarštvo nebeškega očeta, kde nam je od začetka sveta lepo plačilo hranjeno, kterega tukaj ni oko vidilo, ne serce občutilo. 1. Kor. 2, 9. Amen.

Pohvalena bodi presveta, nedolžna žalostna Devica ino mati Marija, pohvaleni naj bode tvoj preljubljeni Sin, naš gospod ino zveličar Jezus Kristus, zdaj ino na vse veke. Amen.

M o l i t v a

na koncu vsake pobožnosti.

O moj naj dobrotljiveši, presmilečni Zveličar Jezus Kristus! prosim tebe ponižno, sprejmi milostivo toto moje malo današno pobožnost k tvoji veči časti ino hvali, ker ti naj majnše službe tvojih služavnikov nikdar nezaveržeš. Odpusti mi vse pregreške, ktere sim pri toti pobožnosti storil; poterdi moje naprejšetje ino ne

izbriši nikolj spomina tvojega terplenja iz mojega serca. Tvoja draga kerv, o moj Jezus! naj bo moje zveličanje, tvoje rane vedno pribežališe, tvoj križ moja podpora, tvoje življenje moj nauk, tvoja smert moje življenje tu ino tam v večnosti.

Oglej se pak tudi ti, moja žalostna mati Marija na toto zdaj opravleno pobožnost, ktero k tvoji časti hvaležno sklenem. Brani me skoz tvojo priprošnjo pred vsemi grehi, kateri so tebi ino tvojemu preljubemu Sinu tak grozovitne žalosti pripravili; pomagaj mi, vse nadloge, križe, težave, preganjanje ino boleznj poterpežljivo prenesti vselej zvesto dolžnosti mojega stana spolnjavati ino bogaboječe živeti; da bodem tudi enkrat z Jezusom Kristusom popolnoma združen, kak njegov zvest služavnik večnega plačila v nebesih deležen postal. Amen.

Litanije

na čast sedem žalosti Device matere
Marije.

Gospod, smili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, smili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oča iz nebes, smili se nas!

Bog Sin, odrešenik sveta, smili se nas!

Bog sveti Duh, smili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, smili se nas!

Sveta Marija,

Sveta božja porodnica,

Sveta devic Devica,

Prežalostna mati,

Solz polna mati,

Zapušena mati,

Mati brez vse tolažbe,

Od svojega Sina ločena mati,

Z mečem prebodena mati,

Od bolečin pobita mati,

V britkost vtoplena mati,

Naj bolj žalostna mati,

Izvir ino potok solz,

Zapopadek vsega terplenja,

Ogledalo poterpežlivosti,

Pečina stanovitnosti,

prosi Boga za nas!

Roka zaupanja,
Pribežališe zapuštenih,
Obramba preganjanih,
Premagavnica nevernih,
Tolažba vseh revnih,
Vračitvo bolenikov,
Moč slabih,
Zaupanje brodnarjev,
Pomirnica na morji,
Pribežališe žalostnih,
Strahota nevernih,
Vrednost vseh vernih,
Oko prerokov,
Palica apostolov,
Krona marternikov,
Luč spoznavavcev,
Zlahni kamen devic,
Tolažba vbogih vdov,
Veselje vseh svetnikov,
Jagne božje, ki grehe sveta odjemleš,
zanesi nam, o Gospod!
Jagne božje, ki grehe sveta odjemleš,
usliši nas, o Gospod!
Jagne božje, ki grehe sveta odjemleš,
usmili se nas, o Gospod!
Kristus, sliši nas! Kristus, usliši nas!
Gospod, usmili se nas! Kristus, usmili se
nas! Gospod, usmili se nas! — Oča naš
... Češena si Marija ...

prosi Boga za nas!

M o l i m o.

O Bog, čiga terpenje je po prerokovanju starega Simeona presladko dušo častitlive Device ino Matere Marije meč žalosti presunil; dodeli milostivo, da, ki njene žalosti s častitljivim spominom obhajamo, srečni sad tvojega terpenja dosežemo; ker živiš ino kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha Bog na vekomaj. Amen.

Kateri to od papeža Piusa VII. spisano litanijo z molitvoj: Češena si kraljica i. t. d. v gnadi božji opravi, zadobi vsaki petek popolnoma odpustek.

Rožni venec ali Roženkranc.

Začetek

svetega roženkranca žalostne Device Marije.

To prehvalno molitev je začelo moliti sedem brumnih možev iz mesta Florenc na Laškem, kateri so v letu 1233 svoj dom zapustili ino se tam v neko bližnjo samoto podali, da bi ložej v svojih pobožnih opravilih zbrani ino zedinjeni kak goreči služavniki božji prečisto Devico Marijo na posebno vižo častiti mogli. Iz tega brumnega namena zmislijo oni sv. rožni venec od žalostne Matere božje,

premišlavajo Jezusovo ino Marijino terplenje ino da-
leč okolj se njihova pobožnost razširja med ver-
nimi kristjani. Da bi pak verni za imenovani ro-
ženkranc bolj vneti bili, svojem dušnem zveličanju
veksi hasnek si pripravili ino prečisto Devico v nje-
nih žalostih bolj goreče častili; so papeži Pius VII.,
Benedikt XIII., Klemens XII. ino več drugih mol-
cem tega žalostnega rožnega venca velike ino obilne
odpustke dodelili tistim, kateri se v stani milosti
božje znajdejo ino še po namenu rimske katolške
cerkve odpustne molitve zvesto opravijo. Naj se te-
daj ta molitva pogosto moli, posebno vse petke ce-
lega leta, alj saj deno v posti, kadar nas sv. mati
katolška cerkva prijazno napeluje, se Jezusovega
terplenja ino Marijinih žalosti hvaležno spominjati
ino v sercu premišlavati!

**Žalostni rožni venec pa se tako
moli:**

Naj poprej se moli Očanaš ino sedem Češe-
na si Marij, v katerih se za besedo Jezus! skriv-
nosti pristavljajo, ktere nas na posebne sedmere Ma-
rijine žalosti opominjajo.

Te sedmere skrivnosti so.

1. Kterega si pri obrezavanju predrago
kerv prelivati vidla.
2. S katerim si v egiptovsko deželo od-
bežala.
3. Kterega si v tempelnu zgubila.
4. Kterega si težki križ nesti vidla.

5. Kterega si na križu vmreti vidla.
6. Kterega iz križa vzetega si v krilo položila.
7. Kterega si do pokopališa spremlala.

Zadnič še se moli Očanaš, potem tri Češena si Marij, v katerih se za besedo Jezus reče: ktere-
rega si s solzami objokavala, potem pa
Vera. —

Odpustki, kateri se skoz pobožno molitvo tega
žalostnega rožnega venca od Matere božje zadobi-
jo, se znajo tudi k hasni vernim dušam v icah
obernuti.

Naj vekši odpustki za to imenovano molitvo
se pa delijo tistim brumnovernim kristjanom, kateri
so v družbi sv. škapulirske bratovšine od sedem
žalosti Device matere Marije zapisani.

P e s e m

k žalostni Materi božji na cvetni petek.

(Stabat Mater dolorosa.)

1. Mati je pod križem stala,
Jokala in žalovala,
Njeni Sin tam visel je.
Kaka to je bolečina,
Mati vidi vmreti Sina,
Meč prebode njoj serce.

2. Kaka žalost ino sila
Je v Marij'nem sercu bila,

Vidla sina v mukah *) je.
Sina, ker ima razbito,
Z ranami telo pokrito,
Ker za greh daruje se.

3. Kdo bo gledal brez vsmilenja,
Kelko Mati 'ma terplenja
V smerti Sina svojega?
Ah! kdo ne bi v solzah plaval,
Če bo težo premišlaval,
Ktera njej je k sercu šla.
4. Grehe ljudstva na se vzeti,
Vidi Jezusa terpeti,
Vdati šibam se voljno.
Gleda svojga Sina milo,
Ki ga vse je zapustilo,
Kadar nagnul je glavo.
5. O ljubezni polna Mati!
Daj mi s teboj žalovati,
Iz ljubezni jokati.
Da bi taka v men' gorela,
Kako ti si v sercu 'mela
Proti tvojmu Jezusi.
6. Vtisni tvojga Sina rane
V moje serce, da ostane
V njem vsikdar od njih spomin.
Naj da vém, kar v sodni hiši,
V temni ječi in na križi
Terpel je za me tvoj Sin.

*) v martrah.

7. Daj, da s teboj solze stačem,
In si z njimi lice zmačem,
Dokler tukaj še živim.
S teboj polek križa stati,
In tam milo žalovati
'Z celega serca želim.
8. Tvojo žalost, o Devica!
Mučencev ti vsih kraljica!
Tudi v moje serce vlij.
Kristusovo smert, terpljenje
Skoz prihodno vse življenje
Daj mi premišlavati.
9. Daj, da tvojga Sina rane
Bodo v moje serce vžgane,
Njega kerv očisti me?
Da se pèkla nimam bati,
Vari ti me ljuba Mati,
Kadar z menoj v sodbo gre.
10. Kdar mi svét bo zapustiti,
Jezus daj skoz Mater priti
K tebi, da premagam vse.
Daj, kdar telo bode vmerlo,
Da se duši bo odperlo
Večno izveličanje. Amen.
-

Posebna pobožnost

na cvetni petek alj na praznik 7 žalosti matere Marije, tudi večkrat čez leto hasnovito opraviti.

Molitva.

O Bog, oglej se na mojo pomoč.

Gospod hiti meni pomagati. Oča naš
i. t. d.

1. O žalostna Mati! s teboj se jaz serčno žalostim zavoljo bolečine, katero je tvoje materno serce občutilo, kadar je stari Simeon prerokoval, da bo tvoje serce meč presunil. — O Mati ljubezniva! skoz zasluženje tvojega žalostnega serca sprosi meni čednost prave ponižnosti, ino dar straha božjega. Češena i. t. d.

2. O žalostna Mati! s teboj se jaz serčno žalostim zavoljo stiske, katero je tvoje materno serce občutilo, kadar si s svojim ljubeznivim Sinom naglo v egiptovsko deželo pobegnuti, ino se tam zderžavati morala. — O Mati ljubezniva, skoz zasluženje tvojega ranjenega serca mi sprosi čednost keršanske darovitosti, posebno proti vbogim, ino dar prave brumnosti. Češena i. t. d.

3. O žalostna Mati! s teboj se jaz serčno žalujem zavoljo težave, katero je

tvoje materno serce pri zgubi tvojega ljubeznivega Sina občutiti moralo. — O ljuba Mati! sprosi mi skoz zasluženje tvojega pobitega serca čednost keršanske čistosti, ino dar vednosti. Češena i. t. d.

4. O žalostna Mati! s teboj se jaz serčno žalostim zavoljo straha, katerega je tvoje ljubeznivo serce občutilo, kadar si tvojega neizrečeno ljublenega Sina s križem srečala. — O ljuba Mati! skoz zasluženje tvojega prestrašenega serca mi sprosi čednost keršanske poterpežljivosti ino dar kreposti. Češena i. t. d.

5. O žalostna Mati! s teboj se jaz serčno žalostim zavoljo britkosti, katere je tvoje materno serce pri križanju tvojega ljubeznivega Sina občutiti moralo. — O ljuba Mati! skoz zasluženje tvojega britkosti poluega serca mi sprosi čednost keršanske zmernosti ino dar soveta (rata.) Češena i. t. d.

6. O žalostna Mati! s teboj se jaz serčno žalostim zavoljo globoke rane, katero je tvoje mehko serce pri prebodjenju Jezusove strani zadobilo. — O ljubezniva Mati! skoz zasluženje tvojega pobitega serca mi sprosi čednost keršanske ljubezni ino dar zastopnosti. Češena i. t. d.

7. O žalostna Mati! s teboj se jaz serčno žalostim zavoljo bolečine, katere je tvoje pri tolkem terplenju čisto oslabilo ino obnemoglo serce pri pokopanju tvojega presvetega Sina prestati moralo. O ljubezniva Mati! skoz zasluženje tvojega od žalosti bolečega serca mi sprosi čednost stanovitnosti ino dar modrosti. Češena i. t. d.

Prosi za nas, o Mati polna žalosti.

Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

O Marija, žalosti polna Mati! naj se ti dopade tota moja slaba pobožnost, v kateri sim jaz nevredni tvoje neizrečene serčne bolečine premišlaval; sprosi mi pravo žalost črez moje grehe, da mi bojo odpušeni. O ljuba Mati! jaz dobro spoznam, da so moji grehi tvojega božjega Sina tak strašno ranili, ino tvoje materno serce z mečem britke žalosti prebodli. Ne jezi se, o milostiva Mati, o obramba grešnikov! ne jezi se črez revno stvar, ktera je tebi tolko žalosti naredila, pa se zdaj hoče resnično spokoriti ino pobolšati. Daruj Jezusu za mene vbogega grešnika zasluženje tvoje žalosti, da bodem vender od zdaj pravo pokoro delati začel, ino da bodem za odpušanje mojih grehov ino za večno

zveličanje vsaki križ, kterega mi Bog pošlati hoče, poterpežljivo nosil. Amen.

Ponižno izročenje v Marijino varstvo.

Presveta Devica, božja mati Marija! jaz, či ravno nevreden tvoj služavnik, pa vender poln zaupanja na tvojo čudovitno dobrotlivost, samo tebi služiti želim ino te izvolim danes v pričo svojega angela varha ino cele nebeške družbe za svojo posebno gospo, besednico ino mater; sklenem tudi terdno, da te hočem vedno ljubiti ino prihodnič ponižno ino hvaležno častiti, pa tudi skerbeti, da te bodo še drugi ljudje vredno ljubili, častili ino zvesto tebi služili. Prosim te, božja porodnica, moja vsmilena ino ljubezniva mati, skoz drago kerv tvojega božjega Sina, katero je za me na sv. križu prelil, da me vzemeš v število svojih dragih služavnikov, za svojega sina ino svojo slabo hčerko. Zato me podpiraj pri mojih vseh mislih, besedah ino delih v celem mojem življenju, da bodo vse moje stopinje ino opravila k naj vekši časti mojega Boga obrnjene ino

storjene, naj bi po tvoji mogočni priprošnji milost zadobil, da svojega ljubega Jezusa nikdar več ne razžalim, ampak njega ljubim ino častim do zadnega hipa mojega življenja: da ljubim tudi tebe moja predraga mila Mati zdaj ino tam pri Bogu Očetu, Sinu ino sv. Duhu na vekomaj. Amen.

Devica češena, brez madeža spočeta, naša kraljica ino mati! pribežališe ino tolažnica vseh grešnikov! jaz na kolenah pred tvojim veličastnim sedežem z vso svojo družinoj tebe zvolim za svojo gospo, ino se ti z vsemi svojimi za vselej izročim ino te miło prosim, da nas sprejmeš v število svojih otrok pod tvojo obrambo; bodi tedaj moja gospa čez celo pobištvo, čez mojo žlahto, celo moje djanje ino opravilo! Ne brani se, o Marija, nas za svoje spoznati, kateri se v dolini solz v težavah ino nadlogah najdemo. Blagoslovi me z vso mojoj družbicoj, ino ne dopusti nikdar, da bi kateri zmed nas v prihodno Boga kda več žalil. Ti nas varvaj v skušnjavah, v nevarnosti nas reši, pomagaj nam v potrebah, v britkosti nas tolaži, pomagaj nam v boleznih posebno pa v naših smertnih težavah! Nikolj ne dovoli, ki bi se hudič kda hvalil, da ima zmed nas kterega v svo-

jih hudih verigah, kajti le samo tebi, o Marija, smo ja posvečeni!

O milostiva Devica, moje terdno zaupanje! ako tebe kličem ino na te mislim, mi sladkost celo serce prevzeme ino okrepi; če ktera grenka misel mojo dušo pobije, naj le tebe imenujem, in hitro mi vso britkost preženeš; na morji nevarnega življenja si mi svetla zvezda, ki srečno moj čolnič vodiš ino ravnaš, da se v sveti raj veselo pripelati zamorem; pod tvojim močnim plajšem najdem vsikdar sladek pokoj; glej zato, o Marija, na mojo zaupajoče serce; od zdaj je ne več moje, ampak tebi ga izročim, ino ga ne vzemem več nazaj, le Bogu ga ti daj! Oglej se milostivo iz tvojega čudopolnega sedeža na nas. Potolaži nam Sina, ktereга smo tako mnogokrat razžalili, da nam milostivo odpusti; le reci Jezusu, da smo vsi tvoji otroci; na te se zanašamo, ker predobro vemo, da matere slajše od tebe nikolj na sveti ni bilo. — Na tvojem nedolžnem ino prijaznem obrazu najdemo angelsko sladkost ino svetost, iz tvojih milih oči sija dobrota, tvoje darovitne roke so vedno odperte, da bi nam božje gnade delile. Zato bodi večna čast ino hvala vsmilenemu Jezusu vsikdar, kteri nam je tak milo ma-

ter na tem svetu zapustil. Ona nam je solnce rumeno, ktero grešnikov merzle serca ogreva, roža je lepo cveteča, božje ljubezni vsa polna hčerka je ona, ponižna ino dekla vsikdar naj zvestejša; za nevesto si njo je sv. Duh izvolil, nam vsem pak njo je Jezus za mater izročil. —

Pa, o prežalostna mati Marija, kaj nam ti vsem dnes naproti kličeš, kateri okolj tebe v ponižnosti ino goreči ljubezni klečimo? Globoko smo ti meč v serce tvojo zasadili, ja sedem bodečih mečov se je v tvojo dušo opičilo! Tvojega preljubljenega Sina nam mertvega v maternem naročju varješ! O vemo, kaj nam povedati meniš; svoje britkosti nam želiš odkriti, s svojim žalostnim sercem nas k pomilovanju, k pokori ino poboljšanju geniti, našo terdokornost hočeš omečiti, ja iz hudobnih navadnih grešnikov nas hočeš v otroke božje ino prijatele Jezusove spremeniti; zato nam vsem s svojim milim glasom naproti kličeš, da bi, ki mimo tebe pojdemo, se saj enkrat vstavili ino tvoje velke bolečine popolnoma premišlavalali. — Ti nam vsem tedaj porečeš: Toti, ki na mojem krilu ves oslablen počiva, je stvarnik nebes ino zemle, je sin Boga Očeta, on je moje dete biti hotel. O glejte, v kakih strašnih bolečinah

sim ga na terdi posteli sv. križa za človeštvo vmirati vidila, da so od žalosti celo skale pokale ino natura se tresla. Ko milo sim zapuščenega klicati slišala proti nebesam; pa lastni Oča njega ni bil vslišal, kajti z vsemi grehi ino hudobijami celega sveta je bil obložen. Jaz njegova revna mati mu pomagati nisim zuala; da bi le samo v rokah mojih svojo smert bil storil! — Glejte, ona dalje pravi, kaj ste prevzetni ino v greh zaljubljeni grešniki z mojim dobrotlivim sinom storili, kateri se je ponižno, ko nedolžno jagne, na sv. križu za vas daroval! Glej, grešnik, stopi bliže sem, njegove roke ti poglej, ktere je vselej proti tebi dobrotlivo odpiral, kdor je nje prebol? alj ne zmisliš ti na svoje grehe? — Glej na noge, ko so skozi ino skozi prevertane, ktere so po nevarnih potih za teboj se trudile; alj te ne nikaj ne griva? — Glej tudi serce je prebodeno, da je tebi odperto; alj ne prideš hitro k Jezusu? — Glej njegovo sv. telo, vso je z ranami pokrito, krono ima pritisnjeno na sv. glavi; alj ne veš grešnik, da si ti vse to zadolžil? — Glej še moje lastne bolečine ino sedem ojstih mečev v mojem sercu, v očeh pa britke solze za te moj otrok; jokam se mati tvoja, ker se ti neverneš k Bogu nazaj!

O slišal sim zdaj mila Mati, kak se ti meni tožiš. Ves ginjen sim od tvojih solz, o draga žalostna Marija; ino ah — te žalosti sim jaz kriv! — o kaj sim storil jaz! Spoznam zdaj dobro, da tvojih svetih gnad nisim vredeu, ker sim tak velki grešnik. Zato te milo prosim, sprosi mi odpušanje pri Jezusu, kateremu to današno sv. mašno darovanje s svojo molitvicoj vred hvaležno izročim. S kratkim pa smilečnim pogledom ti mene razveseli! Vtisni tvojo britko terpenje globoko v serca vseh grešnikov! O prežalostna ino smilečna mati Marija, resnično ino serčno me zdaj vsi moji grehi celega življenja grivajo; bodi tedaj nekaj potolažena ino ne jokaj se več. Amen.

Vsajdajna molitva

na čast žalostne Device Marije za srečno smertno uro.

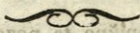
O ti presveta, dobrotliva Devica ino mati božja Marija! jaz padem pred tvojimi svetimi nogami na moje grešne kolena, ino te goreče iz celega serca prosim skoz britko tvojo zapušenje, kadar si svojega ljubeznivega Sina Jezusa tepe-nega, kronanega, križanega, vsega ker-

vavega ino ranjenega vidla svojo dušo izdehnuti. O preljublena Devica ino mati božja Marija, skoz toto tvoje britko zapušenje me nezapusti v mojih težavah ino nadlogah; nikar me nezapusti, da bi serčnost zgubil ino obupal; odverni od mene bolezni, kugo, lakoto, nevarno povodenj, točo, hudo vreme, škodliv ogenj, ja vse dušne ino telesne nesreče. O preserčna zapušena Mati božja! nikar me nezapusti v totem mojem časnem življenju, posebno pa me nezapusti v moji zadni uri. — Nezapusti me, kadar bodem na smertni posteli od celega sveta zapušen, ves bolen ležal. Nezapusti me, kadar bo meni merzla rosa po licu tekla, — nezapusti me, kadar bodo peklenške skušnjave mene motile ino me v obupanje spraviti si prizadevale, — nezapusti me, kadar moj subi jezik nebode več mogel presvetih imen: Jezus, Marija ino Jožef izreči, — nezapusti me, kadar moje kalne oči tvoje svete podobe nebodo mogle več gledati, — nezapusti me, kadar jaz svojih slabih rok nebodem mogel več k tebi steguuti, — nezapusti me, kadar mi bode grenka smert trepečo serce vstavila, — nezapusti me, kadar se bode moja vboğa duša telesa lolila. — O nezapusti me, kadar bode moja revna duša polna straha,

trepeča pred ojstrim sodnikom Jezusom Kristusom stala. — O Marija, preljuba Devica ino mati božja! ti upanje vseh revnih grešnikov, veselje žalostnih ino obupanih, tolažnica tistim, kateri s smertjo rinjajo, nezapusti me, da bodem na tvojo mogočno prošnjo na desno stran postavljen, ino da bo moja vboga duša vredna, v svetem raju s teboj ino s vsemi izvolenimi brez konca se veseliti. Amen.

O Jezus in Marija, mati tvoja!
Vama bod' priporočena duša moja.

Hvalnica

1. Prav pohvalo te pozdravim
Kevno serce materno;
Muke tvoje tud' pohvalim
Bričnost neizmerno,
Simeon je v tempel tekel,
Vidit Jezusa želel;
Tak je tudi tibi tekel,
Ker ga v rokah meti hitel.

2. On še tibi razodene
Ti pokaže ojster meč;
Žalost ti vas serce gene,
Zdajj tolažbe nega več.

Kratke dnevnice

od sedem žalosti presvete Device
Marije.

Juternica.

1. Simeonova preročba.

Češena si Marija i. t. d.

V. Gospod, odpri moje ustnice.

O. Ino moje usta bodo tvojo hvalo ozna-
nile.

V. O Bog, hiti me otet.

O. Gospod, teci mi pomagat.

V. Čast bodi Očetu, ino Sinu, ino svetem
Duhu.

Hvalnica.

1. Prav ponižno te pozdravim
Revno serce materno;
Muke tvoje tud' pohvalim,
Britkost neizmerjeno,
Simeon je v tempel tekel,
Vidit Jezusa želel;
Tak je tudi tebi rekel,
Ker ga v rokah meti htel.
2. On še tebi razodene,
Ti pokaže ojster meč;
Žalost ti vso serce gene,
Zdaj tolažbe nega več.

Toti meč ti gledaš vedno,
Ki prebada ti serce;
Dušo najdeš ne nijedno,
Ki tolažit tebe če.

A n t. Komu te smem pripodobiti, komu te ednako spoštovati, o hči Jeruzalemska? Komu te smem primerjati, da te tolažim, o Devica, Zionska hčer! kajti tvoja britkost je od morja večja!

V. Meč bo tvojo dušo presunil.

O. Da se mnogih misli razodenejo.

V. O Gospod, usliši mojo molitvo.

O. Ino pusti moje vpitje k tebi priti.

M o l i m o.

O bolečin polna Mati! serčno vsmiljenje imam do tebe zavoľo žalosti, ki jo je tvoje blago serce pri prerokovanju Simeona občutilo. O ljuba Mati! za tvojega žalosti polnega serca voljo sprosi mi čednost ponižnosti in dar straha božjega.

Češena si Marija i. t. d.

K p e r v i u r i.

2. Pobeg na Egiptovsko.

Češena si Marija i. t. d.

V. O Bog, hiti me otet.

O. Gospod, teci mi pomagat.

V. Čast bodi Očetu i. t. d.

H v a l n i c a.

1. Prav ponižno te pozdravim,
Revno serce materno;
Muke tvoje tud' pohvalim,
Britkost neizmerjeno,
Kak je angelj ti oznanil,
Naj z detetom proč hitiš;
Te je Jožef že izdramil,
Z Jezusom v Egipt bežiš.

2. Hiško ino domovino
Zapustiš o Mati zdaj;
Greš čez breg ino dolino,
Prideš v drugi ptuji kraj.
Mati! toto grenko žalost
Je hudi pripravil sam:
Uči me terpeti grenkost,
Naj le Jezusa imam.

Ant. Glej, o Gospod, kaka stiska me
obhaja! Moje oserčje je zmajano; serce
se je v meni obernilo; kajti z britkostjov
sim napolujena; od zunej se mi meč pro-
ti; od znotrej je ednaka smert.

V. Gospod, vso moje življenje je pod to-
boj.

O. Ino moje vpitje ti je ne perkrito.

V. O Gospod, usliši mojo molitvo.

O. Pusti moje vpitje k tebi priti.

M o l i m o.

O bolečin polna Mati! serčno vsmi-
ljenje imam do tebe zavoljo tiste sile, ki

njo je tvoje materno serce pri pobegu v Egipt in pri stanovanju tamkaj občutilo. O ljuba Mati! za tvojega stiskanega serca voljo sprosi mi čednost darežljivosti sosebnno do vbogih, in dar pobožnosti.

Češena si Marija i. t. d.

K tretji uri.

3. Zaostaja Jezusova v templu.

Češena si Marija i. t. d.

V. O Bog, hiti me otet.

O. Gospod, teci mi pomagat.

V. Čast bodi Očetu i. t. d.

Hvalnica.

1. Prav ponižno te pozdravim,

Revno serce materno;

Muke tvoje tud' pohvalim,

Britkost neizmerjeno.

Kak si ti tri cele dneve

Iskala ljubljenega;

Polna žalosti in reve,

Najšla si saj Jezusa.

2. Kdo le pozna bolečine,

Ktere si prestala ti;

Kak si tekla čez doline,

Kol'ko solz pretočila si.

Oh, pomagaj mi, Devica!

Da jaz greha ne storim;

Ti mi bodi vselj srednica,

Jezusa, da ne zgubim.

Ant. Jokajoč se je solzila čez noč,
ino njene solze so zmočile njeno obličje;
iz vseh njenih drugov ni nobenega, ki bi
njo tolažil.

V. On me brez tolažbe zapusti.

O. Celi dan sim v žalost vtoplena.

V. Gospod, usliši mojo molitvo!

O. Ino pusti moje vpitje k tebi priti.

M o l i m o .

O bolečin polna Mati! serčno vsmi-
lenje imam do tebe zavoljo strahote, v
ktero je tvoje skerbno serce pri zgubi tvo-
jega Jezusa prišlo. **O** ljubezniva Mati! za
tvojega stiskanega serca voljo sprosi mi
čednost čistosti in dar vednosti.

Češena si Marija i. t. d.

K šesti uri.

4. Srečanje Jezusa in Marije na križnem
potu.

Češena si Marija i. t. d.

V. O Bog, hiti me otet.

O. Gospod, teci mi pomagat.

V. Čast bodi Očetu i. t. d.

H v a l n i c a .

1. Prav ponižno te pozdravim,
Revno serce materno;

Muke tvoje tud' pohvalim,
Britkost neizmerjeno.
Kak je na kervavi cesti,
S ternjem kronan ves boleč,
S težkim križem zvun pri mesti,
Jezus bil pri teb' stoječ.

2. Kak je serce te bolelo,
Kda je njega vidilo.
Toto jagne je želelo,
Da bi svet odrešilo.
Naj se Mati tebi izročim,
Ker sim spravil njega v smert;
Naj za grehe solze točim,
Griva me, sim ves potert.

Ant. Glej, Gospod, mojo revnost in
posmeh sovražnikov. Čez vso njeno lju-
beznivost se je sovražnik vperl.

V. Kdo da moji glavi solze in mojim očem
solzenje!

O. In se hočem jokati noč in dan brez pre-
nehanja.

V. Gospod, usliši mojo molitvo!

O. Pusti moje vpitje k tebi priti.

M o l i m o .

O bolečin polna Mati! serčno vsmi-
lenje imam do tebe zavoljo tistega straha,
ki je tvojo ljubeznivo serce pri srečanju
Jezusa s križem prijel. O ljuba Mati! za
tvojega od straha trepečega serca voljo

mi sprosi čednost poterpežljivosti in dar
moči.

Češena si Marija i. t. d.

K deveti uri.

5. Jezusovo križanje.

Češena si Marija i. t. d.

V. O Bog, hiti me otet.

O. Gospod, teci mi pomagat.

V. Čast bodi Očetu i. t. d.

Hvalnica.

1. Prav ponižno te pozdravim,

Revno serce materno;

Muke tvoje tud pohvalim,

Britkost neizmerjeno.

Kak to jagne je nosilo,

Težek križ opešano;

Na to drevo ga pribilo,

Je sovražtvo strupeno.

2. Bolečin ino terplenja

Se je vsipalo čez te;

V tebi nije skor življenja,

Vso pobito maš serce.

Ostra sulica odpira,

Grešnikom milo serce;

Draga kerv pak nas izspira,

Nas očisti revne vse.

A n t. O vi vsi, ki na potu mimo grete, glejte gor, alj je bolečina moji ednaka.

V. Vsi mimo idočiči so roke skleпали.

O. Ino z glavami so kimali čez Jeruzalemske hčeri.

V. Gospod, usliši mojo molitvo!

O. Pusti moje vpitje k tebi priti.

M o l i m o.

O bolečin polna Mati! serčno vsmiljenje imam do tebe zavoljo britkosti, ki njo je tvoje krepko serce pri križanju in smerti Jezusovi prestalo. O ljuba Mati! za tvojega od grenkosti pobitega serca voljo zadobi mi čednost zmernosti in dar sveta.

Češena si Marija i. t. d.

K večernicam.

6. Izkrižavzetje presv. Telesa.

Češena si Marija i. t. d.

V. O Bog, hiti me otet.

O. Gospod, teci mi pomagat.

V. Čast bodi Očetu i. t. d.

H v a l n i c a.

1. Prav ponižno te pozdravim,
Revno serce materno;

Muke tvoje tud' pohvalim,
Britkost neizmerjeno.
Kak je sveto rešno Telo,
Mertvo v tvoji krili blo;
Si je serce tud' želelo,
Naj bi z jim saj vmiralo.

2. Pokale so vse pečine,
Solnce je otemnilo;
Gore ino še doline,
Vse se je zdaj žalilo.
Skozi grenko žalost svojo,
Ki si njo občutila;
Ti na smert še zmisli mojo,
Da bo duša v nebo šla.

Ant. Ne imenujte me Noemo, to je
sladko, ampak imenujte me Maro, to je
britko; zakaj vsemogočni me je z brit-
kostjo napolnil.

V. Moj ljubi mi je mirov šopek.

O. On bo v mojih persah počival.

V. Gospod, usliši mojo molitvo!

O. Pusti moje vpitje naj k tebi priti.

M o l i m o.

O bolečin polna Mati! serčno vsmi-
lenje imam do tebe zavoljo tiste globoke
rane, ki je bila pri prebodenju Jezusove
strani tvojemu nar milostljivešemu sercu
zadeta. **O** ljuba Mati! za tvojega bolečin
polnega serca voljo sprosi mi čednost lju-
bezni do bližnega in dar zastopnosti.

Češena si Marija i. t. d.

K pomraku.

7. Pokop Jezusov.

V. Spreoborni nas, o Bog, naš zveličar!

O. In odverni svojo jezo proč od nas.

V. O Bog, hiti me otet.

O. Gospod, teci mi pomagat.

V. Čast bodi Očetu i. t. d.

Hvalnica.

1. Prav ponižno te pozdravim,

Revno serce materno;

Muke tvoje tud' pohvalim,

Britkost neizmerjeno.

Kak si k grobu ga sprijela,

Kam ga Jožef shrane zdaj;

Si, o Mati! nam želela,

Naj bi prišli k njemu v raj.

2. Sama brez tolažbe stala,

Si na prazni zemlji zdaj;

Si okolj po Sini zvala,

Naj ti ga kdo da nazaj.

Kdo zamore zapopasti,

Velko žalost materno!

Kda me smert ima v oblasti,

Té me pelaj gor v nebo.

Ant. Zato jokam, ino moje oči so od solz otečene; zakaj tolažnik, ki bi imel mojo dušo okrepiti, je daleč od mene.

V. Moje oči so od joka otemnele.

O. Globoko zdihujem, zakaj serce moje je
zlo pobito.

V. Gospod, usliši mojo molitvo!

O. Pusti moje vpitje k tebi priti.

M o l i m o.

O bolečin polna Mati! serčno vsmi-
lenje imam do tebe zavoljo tiste tihe brit-
kosti, ki jo je tvojo od bolečin oslabileno
serce pri Jezusovem pokopu prestalo. O
ljuba Mati! za tvojega celo zapuščenega
serca voljo sprosi mi čednost stanovitno-
sti in dar modrosti.

Češena si Marija i. t. d.

V. Prosi za nas, o bolečin polna Mati!

O. Da vredni postanemo obljub Kristu-
sovih.

O Marija! Mati grenkosti, kraljica
mučenikov, sprejmi milostivo to mojo po-
božnost, in sprosi mi gnado prave pokore
in odpušanje mojih grehov. Moji grehi so
vmorili tvojega Sina, in oranili dušo tvojo.
Ah odpusti mi, pribežališe grešnikov! Ne
serdi se; zakaj glej, iz serca sim priprav-
len, resnično se poboljšati. Daruj zaslu-
ženje tvojih bolečin za me, da mi Bog za
tvojega svetega, brezmadežnega mater-

nega serca voljo milost dodeli, v resnični pokori vsak znotrajni in zunajni križ, kojega mi Gospod pošle, poterpežljivo prenašati za odpušanje mojih grehov, in k zadobitvi večnega veličastva. Amen.

Oča naš ... Češena si Marija ... Čast bodi Očetu i. t. d.

Zdihleji k Materi božji.

1. Te ljubiti Marija,
Jaz vedno želim;
Mi serce odbija,
Naj otrok tvoj sim.
Ljubezen Marija,
Naj tebi gori;
Veselje nam sija,
Vse k tebi hiti.
2. Marija te ljubiti,
Jaz zlo hrepenim;
Marija te zgubiti,
Se močno bojim.
Ti bramba mi bodi
V nedlogi kda sem;
Ti Mati me vodi,
Kam dete nevem.
3. Te ljubiti o Mati!
Si vselej želim,
V pomoč te pozvati,
Rad k tebi bežim.

Sim tebe razžalil,
Ker grešnik sim slep;
Odzdaj te bom hvalil,
Poterdi moj sklep.

4. Veselje je moje
Te ljubiti vsikdar,
Serce ti bom svoje,
Sporočil za dar.
Naj b' serce vseh ljudi
V oblast še dobil;
Bi vse jih rad tudi,
Mariji zročil.

5. Mariji se vdati
Si vošim vsikdar;
Njoj zvesti ostati,
Nje žaliti nikdar.
V življenju in smerti,
Naj otrok njen' bom;
Tak najdem odperti,
Marijin lep' dom.

6. Ti Jezusa geni,
Naj vsmilen mi bo;
Ti v krilo me deni,
Te prosim lepo.
Kam grešnik čem iti,
Či k tebi nesmem;
Pri tebi čem biti,
Ker inda nevem!

Devetdanska pobožnost na čast sv. Jožefa.

Vem, da želiš, ljubi kristjan! sv. Jožefa kak svojega mogočnega priprošnika pri Jezusu Kristusu prav pobožno častiti; zato si izvoli devet dni pred, alj devet dni po njegovem prazniku 19. sušca, v katerih si za kako silo, nevolu alj potrebo skoz njega po izgledu sv. Terezje, neskončno velike milosti in dobrote pri njegovem rejencu, preljubem Jezusu sprostiti zamoreš. Dan ravno pred praznikom se znaš k časti sv. Jožefa postiti, na praznik pak sprejmi pobožno ino revno presv. Zakramente pokore ino rešnega Telesa, sliši celo službo božjo ino moli njegove litanije. —

Pripravna molitva ob začetku devetdanske pobožnosti.

O moj naj ljubeznivejši sv. Jožef! za Jezusom in Marijoj nobenega zvestejšega prijatelja ne poznam, ne v nebesih, ne na zemli, kteremu bi svojo nadlogo s takim zaupanjem tožiti smel, kakor tebi; kajti vem, da si ti pri presv. Trojici v naj visokejši časti, ino s prečistoj Devicoj od milosti božje vse zadobiti zamoreš. Zato sim si tebe za svojega posebnega priprošnika pri Jezusu v svojih potrebah izvolil, da bi ti moje prošnje dobrotlivo k njegovim nogam položil. Ne zaverži moje mo-

litve, spravi njo pred božjo milost, da bom uslišan po tvoji dobroti. Akoravno nobene gnade nisim vreden, vendar upam, da mi presv. Trojica mojih prošenj za tebe voljo ne bode odrekla. Prosim te, o sv. Jožef! po tvojem sedmerem veselju, katero si z Jezusom ino Marijoj na zemli vžival, bodi moj zagovornik pri presv. Trojici. Prosim te, po tvoji sedmeri žalosti, katero si z Jezusom ino Marijoj prestal, bodi moj prošnik pri večnem Bogu. O dobrotljivi, o vsmileni, o sladki Jožef! daj, da moja ponižna prošnja tvoje serce omeči, ne pušči me brez tolažbe se od tebe ločiti. Amen.

Pervi dan.

Bodi pozdravljen, o sv. Jožef! zvesti hišni Oča, ljubeznivi rednik ino varh Jezusa Kristusa, čisti ženin deviške matere Marije! Jaz tebe izvolim za svojega posebniga zagovornika pri Bogu Očetu in njegovem Sinu Jezusu Kristusu ino obljubim za naprej vedno po tvojih stopinjah hoditi, svoje dolžnosti zvesto spolnavati ino tako večnem Bogu naj vekšo čast dajati. K tem koncu te prosim, vzemi me za svojega rejenca ino vodi me po stezi pravič-

nosti, resnice ino čistosti ves čas mojiga življenja. Tvoja pomoč, ki si njo obilno po Jezusu zadobil, naj me tolaži ino vmiri v križih in težavah, tvoja poterpežljivost naj me pak nagiba k volnem poterplenju v vseh britkosti. Zavoljo ljubezni do Jezusa ino zavoljo skerbi do božjega deteta te prosim, imej očetovo skerb v nevarnostih mojega zveličanja in pomagaj mi, da ljubezen svojega Zveličarja zadobim, ino da bom z njim sklenjen na večno srečno živel; posebno pak mi ob uri moje smerti stoj na strani ino mi sprosi milost, da z Jezusom previden v njegovih rokah sladko vmerjem. Amen.

Oča naš ... Češena si Marija ... Čast bodi Bogu ... Litanije sv. Jožefa ... glej zadi.

Drugi dan.

Bodi pozdravljen, o sv. Jožef! moj zvesti patron ino naj vredneša lepota možkega spola, ti žlahna paradižna lelja! Tebi je prvemu milost dodeljena bila, s svojimi očmi viditi žegnan sad telesa Marije, prečiste device, našega Odrešenika. Njega si na rokah varval, ga redil, kuševal ino objemal, na svojo ljubezni polno serce več-

krat stiskal ino v njegovi družbi nebeško radost ino veselje prijazno zavžival.

Zavoljo tolike milosti, ki si njo pri Bogu dosegnul, te prosim, sprosi mi pri Jezusu pravo resnično grivngó črez vse moje neštevilne grehe, da se njih bom iz serca zgrival, odpušanje zadobil ino da bom po takem novo, sveto in Bogu dopadljivo živel. Sprosi mi pa tudi popolno, gorečo ljubezen do Jezusa; da, ako se enkrat z njim po vrednem zavžitju njegovega presv. Telesa sklenem, se nebom nikolj več od njega ločil. Amen.

Oča naš ... Češena si Marija... Čast bodi Bogu . . . Litanije sv. Jožefa . . .
glej spodej.

Tretji dan.

Bodi pozdravljen, o sv. Jožef! pravičen hišnik ino zvesti tovarš Jezusa ino Marije! jaz te počastim zavoljo gnade, ktero si skoz trideset let svojega življenja v sveti družbi Jezusa ino Marije zavžival; po ti tvoji velki sreči ino milosti te prosim, sprosi mi gorečo pobožnost v mojih vsakdajnih molitvah, in uči me prav po otročjem zaupljivo moliti ter z Bogom tak pobožno govoriti, kak si ti na zemli z njim molil in

govoril. Vodi me pak tudi ojstro po svojem izgledu'na pot zveličanja, ino priganjaj me, božjo voljo ino svete zapovedi božje ino matere katolske cerkve na tenko spolnovati, da bom po takem zaslužil deležnik nebeškega kraljestva postati. Amen.

Oča naš ... Češena si Marija ... Čast bodi Bogu . . . Litanije sv. Jožefa . . . glej spodej.

Četerti dan.

Bodi pozdravljen, o sv. Jožef! zavoljo častnega izvoljenja za ženina Marije device; tebe je nebeški Oča iz med vseh moži tistega časa milostivo izvolil za varha naj dražeše čistosti svoje ponižne hčeri, Marije device. Zavoljo te tvoje velike časti in skerbi te prosim, bodi tudi moj varh ino branik v vseh nevarnostih mojega življenja; vari moje nedolžno serce pred vsakim madežem ino brani me pred zapelivci. Priporoči me tudi Mariji devici, moji milostivni materi, ki je vseh čistih dušic preljubeznivi izgled, da me, svojega otroka, kadar bom v skušnjavah, pod svoj deviški plajš zakrije, da me zapelivec ne zaleze ino ne najde, ino da me, či bi vtegnil proti čistosti kaj pregrešiti, po ojstri ino stano-

vitni pokori z Jezusom svojim preljubeznivim Sinom pale spravi. Amen.

Oča naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi Bogu . . . Litanije sv. Jožefa . . . glej spodej.

P e t i d a n .

Bodi pozdravljen, o sv. Jožef! ti skerbni rednik ino varh Sina božjega. Tebe je večna modrost črez svojo družino, čast ino bogastvo postavila ino tvojim rokam svojega Sina Jezusa Kristusa izročila. Ti si bil izvolen za rešitela božjega deteta, katero si pred kervoželnim mečem Herodeža skoz beg v Egiptovsko deželo rešil, tam v Egiptu za otroka ljubeznivo skerbel, ga vseh nevaršin varval, ino ga pale srečno iz Egipta na svoj dom v Nacaret pripelal. Zavaljo te tvoje presvete službe te prosim, bodi tudi moj zvesti angelvarh, ino vari me, ki hodim morebiti nekokrat po poti smertnega grešnega mraka, da ne zgubim prave zveličanske steze, ki v nebesa pelja. Pomagaj ino uči me, za Jezusom hoditi, kateri je prava pot, sama resnica ino večno življenje, ter me podpiraj slabega s pomočjo milosti božje, da ne opešam na poti križev ino težav, ampak da srečno dokončam tek svojega življenja. Amen.

Oča naš . . . Češena si Marija . . . Čast
bodi Bogu . . . Litanije sv. Jožefa . . .
glej spodej.

Šesti dan.

Bodi pozdravljen, o sv. Jožef! zvest
ino skerben krušni oča Jezusa Kristusa,
ker si kak ljubeznivi varh tvojega rejenca
ves v žalosti ino v solzah tri cele dni ino
noči s trepečim srcem iskal, ino ga zad-
nič k svojem veselju v templu na sredi uče-
nikov najdel, ktere je on poslušal, nje spra-
ševal, ter njim odgovarjal, tako, da so se
vsi modri črez njegovo učenost čudili; ki
si potem z njim do svoje smerti v sveti,
samotni ino delavni ljubezni božji živel, ino
se veselil viditi, kako ti je otrok nebeški
rastel v starosti, tako tudi v modrosti ino
ljubeznivosti pri Bogu ino ljudeh. Zavoljo
tvojega ino tvoje preljubeznive neveste
Marije device zasluženja mi sprosi od Je-
zusa odpušanje vseh mojih grehov, da se
ves zgrivan božjega dopadenja spet dele-
žen storim ino do konca Bogu zvest osta-
nem. Amen.

Oča naš . . . Češena si Marija . . . Čast
bodi Bogu . . . Litanije sv. Jožefa . . .
glej spodej.

Sedmi dan.

Bodi pozdravljen, o sv. Jožef! pravičen mož, ker si že tu na zemlji zavoljo svoje svetosti, resnice ino pravice častiliv bil, v nebesih pak zato neskončnega veselja ino velike radosti si vživaš, — k tebi jaz revni tvoj otrok iz doline solz ponižno zdihujem ino te milo prosim, ovari me nagle, neprevidene ino nesrečne smerti, ter mi sprosi milost, da se bom pred svojoj smertjoj po čisti spovedi ino po vrednem zavžitju presv. rešnega Telesa z Jezusom, mojim ljublenim ženinom sklenil, da bom po takem z živoj veroj, s terduim zapanjem ino z gorečoj ljubeznijo, poln serčnega obžalovanja črez vse svoje storjene grehe mirno ino srečno vmerl, ter pri Jezusu, mojem milostivnem sodniku milost najdel, ino njegove tolažljive besede zaslišal: Pojdi z menoj v nebeško kraljestvo, ino pokusi veselja svojega Gospoda. Takrat pridi, o sv. Jožef, da me spraviš gor k Očetu, v sveti raj. Amen.

Oča naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi Bogu . . . Litanije sv. Jožefa . . .
glej spodej.

Osmi dan.

Bodi pozdravljen, o sv. Jožef! krotek hišnik ino pohleven oskerbnik, zavoljo obilnega veselja, kterega si v sveti družbi Jezusa in Marije po popolnoma zvestem dopolnavanju svojih dolžnosti zaslužil, ino katero neprecenljivo veselje že veliko let v nebesih, povzdignjen čez vse angelske rede, zavživaš. Zavoljo te tvoje velike časti te prosim, pomagaj mi, kateri po nebeškem veselju in za teboj hrepenim, da se pravično vseh grehov varvati začnem, se premagam v vseh zalezljivih skušnjavah, ki me na hudo vabijo, ino da si obilno dobrih del nabiram, ker le samo dobre dela meni nebesa odpreti zamorejo. Hočem tedaj po tvoji priprošnji z božjo pomočjo vse svoje grehe popolnoma objokati in nje z ojstroj pokoroj čisto izbrisati, ker nič omađežvanega v nebesa priti ne more. Sprosi mi gnado; naj me ljubi Jezus po smerti vzeme v tisto veliko trumo svojih izvolenih, katerih nikdo prešteti ne more, in kateri pred sedežem božjim z visokim glasom trikrat sveto pojejo.

Oča naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi Bogu . . . Litanije sv. Jožefa . . . glej spodej.

Deveti dan.

Bodi pozdravljen, o sv. Jožef! še mnogokrat, zadni dan moje pobožnosti; seri mladenič, čisti mož ino nedolžni ženin presvete device Marije. Tvojo deviško čistost časti vso verno keršansko ljudstvo, pa tudi vsi angeli ino svetniki v nebesih. Zavoljo te tvoje deviške čistosti te prosim, bodi tudi varh moje prežlahne nedolžnosti, kak si skerben varh devištva pri Jezusu ino Mariji bil; — vari, brani ino podpiraj me svojega slabega otroka, kadar bom v nevarnosti, svojo nedolžnost zgubiti. Stoj mi na strani v grešnih okoljstvih, naj varno budim, molim in se vojskujem proti zalezovanju nečistega duha z močnoj bramboj presv. križa ino z močjoj presladkega imena Jezusa, Marije ino sv. Jožefa. O pomagaj mi, da bom svojo nedolžnost do smerti brezmadežno ohranil, da vreden postanem, po svoji smerti v število tistih nedolžnih v nebesa vzeti biti, kateri božje obličje na vedno gledajo. Amen.

Oča naš ... Češena si Marija ... Čast bodi Bogu i. t. d.

Zdihavanje k Jezusu, Mariji ino sv. Jožefu.

Jezus, Marija, Jožef, vam darujem svoje serce ino dušo! Jezus, Marija, Jožef, stojte mi na strani v moji posledni smertni sili! Jezus, Marija, Jožef, z vami naj moja duša v miru živi ino vmerje!

Litanije k sv. Jozefu.

Gospod, smili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, smili se nas!

Bog Oča iz nebes, smili se nas!

Bog Sin, odrešenik sveta, smili se nas!

Bog sveti Duh, smili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, smili se nas!

Sveta Marija, nevesta svetega Jožefa,
prosi za nas!

Sveti Jožef, sin Davidov,

Sveti Jožef, ženin Marije device,

Sveti Jožef, varh devištva Mariji-
nega,

Sveti Jožef, oča Sina božjega,

Sveti Jožef, rednik deteta Jezusa,

Sveti Jožef, naj viši med patriarhi,

}prosi za nas!

Sveti Jožef, izgled vsem zakonskim,
Sveti Jožef, hišnik ino oskerbnik Je-
zuso^v,

Sveti Jožef, zvest služavnik božji,

Sveti Jožef, lelja paradižna,

Sveti Jožef, v sveti ponižnosti po-
polnoma poterjen,

Sveti Jožef, božjim ino deželjskim po-
stavam vselej pokoren,

Sveti Jožef, ki si prvi z Marijoj Je-
zusa častil ino molil,

Sveti Jožef, zvest ino skerben varh
in reduik Jezuso^v,

Sveti Jožef, ki si z Jezusom in Ma-
rijoj pred Herodežem v Egipt be-
žal,

Sveti Jožef, ki si Jezusa z Marijoj
tri dni iskal,

Sveti Jožef, ki si Jezusa v templu
veselo najdel,

Sveti Jožef, ki si v Nacaretu v miru
in svetosti živel,

Sveti Jožef, izgled priprave k srečni
smerti,

Sveti Jožef, kateri si v rokah Jezusa
in Marije sladko vmerl,

Sveti Jožef, pomočnik vsem vmira-
jočim,

Sveti Jožef, oča vseh revnih,

prosi za nas!

- Sveti Jožef, častitlivi patron naše de-
žele,
Sveti Jožef, zvesti tovarš vsem po-
potnikom,
Sveti Jožef, tolažnik v smertnih brit-
kostih,
Sveti Jožef, varh nedolžnih duš,
Sveti Jožef, izgled deviškiga živ-
ljenja,
Sveti Jožef, izgled zadovolnosti vsem
stanom,
Sveti Jožef, izgled prave ponižnosti,
Sveti Jožef, izgled hitre pokoršine,
Sveti Jožef, izgled terdnega zaupan-
ja na božjo previdnost,
Sveti Jožef, pribežališe v naših te-
žavah,
Sveti Jožef, izgled zvestobe vsem
rokodelcem,
Sveti Jožef, čisti izgled vsem mla-
denčem in deklicam,
Sveti Jožef, ki si Jezusa radoval,
Sveti Jožef, ki si z Jezusom ino Ma-
rijoj v svetosti živel,
Sveti Jožef, ki si Jezusa ino Marijo
črez vse ljubil,
Sveti Jožef, katerem je bil Jezus po-
koren,

prosi za nas!

Sveti Jožef, pribežališe v revah in težavah,

Sveti Jožef, naš oča in priprošnik pri Bogu,

Sveti Jožef, pomočnik vernim dušam,

Sveti Jožef, prijatelj angelov in svetnikov,

O sveti Jožef,

Jagne božje, ki grehe sveta odjemleš, zanesi nam, o Gospod!

Jagne božje, ki grehe sveta odjemleš, usliši nas, o Gospod!

Jagne božje, ki grehe sveta odjemleš, usmili se nas, o Gospod!

Oča naš... Češena si Marija...

Molimo.

O sveti Jožef, od Boga izvoleni naj svetejši gospodar presvete družine Jezusa in Marije! Tebi je bila visoka sreča dodelena, Zveličara sveta na svojih rokah nositi, na svojo serce pritiskati, kuševati ino ga ko tebi izročeno dete rediti. O preserčni Jožef, Jezus sam se je ponižal, tebi podložen biti; pa vendar so bili dnevi tvojega življenja polni žalosti, terplenja in revšine. V potu svojega obličja si mo-

ral svoj kruh služiti; pa tvoje pobožno in krotko serce je bilo sveti božji volji ob času veselja in v dnevih žalosti popolnoma vdano. O sveti Jožef! sprosi mi od Boga milost, tvojo ponižno življenje zvesto nasledovati, da se v vseh križih in nadlogah, ktere mi dobrotliv in pravičen Bog pošle, tak stanovitno kak ti, naj sve-teši božji volji podveržem in nikolj ne pozabim, da sim s svojimi grehi veliko večo kaštigo bil zaslužil. O mogočen, sveti Jožef! velik varh vmirajočih, lepo srečo si imel, da si tudi v rokah Jezusa in Marije tvojo dušo nebeškem Očetu izročil. Prosim te, o sveti Jožef! bodi vselej z Marijo devico moj pomočnik, posebno pak nezapusti me, svojega otroka, ob moji zadni uri. Ne zapusti me, kadar svojih slabih rok ne bom mogel več k tebi za pomoč stegniti, kadar nebodo mogle moje kalne oči tvoje svete podobe več gledati, kadar mi bo grenka smert serce vstavila, — tedaj, tedaj — o sveti Jožef! bodi moj pomočnik ino sprosi mi božjo milost, da bom to gnado od Boga po tvoji mogočni priprošnji zadobil, da smem še vredno izreči: Jezus, Marija in sv. Jožef! Amen.

Končna molitva devetdanske pobožnosti.

Jaz sim zdaj, o moj ljubeznivi sv. Jožef! po navišanju sv. cerkve svojo pobožnost do devetega dne srečno dokončal. Ravno, kak se je bil Jezus črez ljudstvo vsmilil, ki je po tri dni za njim hodilo in njegove svete nauke goreče poslušalo, da je rekel: „Vsmili se mi ljudstvo, že tri dni je pri meni, nemorem ga lačnega od sebe pustiti, da na poti ne obnemore“; tako upam, da se boš tudi ti mene vsmilil, ker sim bil devet dni pri tebi, in se v molitvah k tebi obračal. Mislím, da me neboš brez tolažbe od sebe pustil, da bi zaupanje, ktero sim do tebe imel, k sramoti postalo. Zato prosim prav ponižno z zaupanjem svete Terezije, naj bo moja prošnja skoz tvoje milostive roke Bogu darovana. Presladko dete, Jezus, je tebe na zemli oče imenovalo in klicalo, in pokorno ti je bilo do smerti; toti Jezus bo tebi tudi vse prošnje v nebesih po svoji neskončni milosti dobrotlivo uslišal. Spomeni Jezusa, koliko ljubezni in terplenja si ti za voljo njega na sveti imel; ko prijazno si ga no-

sil na svojih rokah, ko želno si ga k svo-
jem sercu stiskal ino ko goreče si ga bil
ljubil. Daruj mu vso njemu skazano zve-
stobo in službo, in prosi ga, da me za
tvojo voljo v moji potrebi usliši. Ako je
pak moja prošnja proti njegovi volji alj
mojem zveličanju, tak mi pak ti, o sveti
Jožef! kako drugo guado, ki je meni has-
novitna, dobrotljivo sprosi, in me za vse-
lej Jezusu izroči. Bodi visoko pozdravljen,
o sv. Jožef! Jezusov in moj varh, Marijin
in moj ženin, Boga Očeta in moj prijatelj!
Amen.

Pobožne družba

za različne stane.

Naprejšnje

1. Hočem po keršansko pošteno in pobožno živeti.
2. Skerbeti hočem, da domo vsi pri hiši nehele mo
zapovedane pravilne prav praznovati in pove-
čevati.
3. S svojo ženo hočem po keršansko mirno živeti
in za lepo zastopnost skerbeti.
4. Varovati se hočem kletve, rotnje, očitanja in so-
vratja s svojo ženo.
5. Tudi zvesto in čistost v svojem stanu hočem
zvesto držati.

Pobožne družtva za različne stane.

Naprejvzetje

keršanskega hišnega očeta v družtvi sv.
Jožefa.

1. Hočem po keršansko, pošteno in pobožno živeti.
2. Skerbeti hočem, de bomo vsi pri hiši nedele ino zapovedane praznike prav praznovali in posvečevali.
3. S svojo ženo hočem po keršansko mirno živeti, in za lepo zastopnost skerbeti.
4. Varovati se hočem kletve, rotenja, očitanja in sovražtva s svojo ženo.
5. Tudi zvestobo in čistost v svojem stanu hočem zvesto deržati.

6. Svoje otroke hočem keršansko in brumno za nebesa rediti.
7. Svojim otrokom in družini hočem vselej čas in priložnost k molitvi, k službi božji in pogostnemu prijemanju sv. zakramentov privoljiti in pripustiti.
8. Gerde pijanosti se hočem varvati.
9. Svoje otroke in družino hočem grešne tovaršije in zapeljivosti varvati.
10. Svojim duhovskim in deželskim oblastnikom hočem v vsem, kar je volja božja, pokoren biti.
11. Skerbeti hočem, de se bo vsakdajna juterna in večerna molitev opravila, in če mogoče združeno in na glas.

Postave društva sv. Jožefa.

1. Dolžnosti svojega stana kakor zakonski mož in hišni gospodar zvesto, iz ljubezni do Boga spolnovati.
2. Vsak dan 1 Oče naš in 1 Češena si Maria k časti svetega Jožefa s pristavkom: „Sv. Jožef, prosi za nas!“ za se, in vse družnike moliti.
3. Vsako leto saj 4 krat zakrament sv. pokore in sv. rešnega Telesa pobožno prijeti.
4. Na god sv. Jožefa je občinsko sv. obhajilo za vse ude tega društva.
5. Ob napovedanem času k društvenemu poduku priti.

Molitva.

O sveti Jožef! ti prelep izgled za vsakega hišnega gospodarja in zakonskega moža! kako ljubezniv in pravičen

si ti bil do svoje zaročnice Marije! kako po očetovo si skerbel za svojega rejenca, kako voljen in pokoren si bil svojemu Bogu, nebeškemu Očetu! Glej, želim tvoje svete čednosti posnemati in v svojem stanu tebe nasledovati. V tvojo varstvo in pomoč izročim sebe, in celo pahištvo, vse, kar je Bog v mojo skerb izročil, in od česar bom moral enkrat odgovor dajati. Pomagaj mi o sv. Jožef! v vsih dušnih in telesnih potrebah, in sprosi mi gnado, po tvojem izgledu kakor hišni gospodar vse dolžnosti zvesto dopolniti, in enkrat srečno vmreti. Skoz Jezusa Kristusa, našega Gospoda. Amen.

Naprejevzetje

keršanske hišne matere v družtvi sv. Ane.

1. Hočem prav po keršansko, brumno in pošteno živeti.
2. Hočem poterpežliva biti, in s svojim možem v miru in lepi zastopnosti živeti.
3. Varovati se hočem besedlivosti s svojim možem.
4. Zakonsko zvestobo in zakonsko čistost hočem zvesto deržati.
5. Svoje otroke hočem skerbno učiti, in jih po keršansko za nebesa rediti.
6. Svoje otroke in družino hočem k molitvi, k božji službi, k pogostnemu prejemanju sv. zakramentov in k pobožnemu življenju lepo napeljevati.

7. Svoje otroke in družino hočem po moči pregrešne tovaršije in zapeljivosti varvati.
8. Prav ponižna hočem biti v zadržanju in svoji noši.
9. Skerbeti hočem, de se bo vsakdajna juterna in večerna molitev v hiši molila, in saj na večer združeno in glasno.

Postave družtva sv. Ane.

1. Dolžnosti svojega stana kakor zakonska žena in hišna mati voljno, in iz ljubezni do Boga dopolnavati.
2. Vsak dan 1 Oča naš, in 1 Češena si Marija k časti svete Ane s pristavkom: „Sv. Ana, prosil za nas!“ za vse družnice moliti.
3. Vsako leto saj 4 krat zakrament sv. pokore in presvetega rešnega Telesa prav pobožno prijeti.
4. Na god sv. Ane je združeno (občinsko) sv. obhajilo za vse družnice.
5. V odločenem času k družtnemu poduku priti.

Molitva.

O presveta Devica in brez madeža spočeta božja porodnica Marija! O sveta mati Ana! vi lepi izgledi bogaboječih hišnih mater! kako skerbne ste bile za svojo pohištvo, svoje dete in druge domače! kako ponižne in vdane v sv. voljo božjo! Rada bi tudi jaz po vajnem lepem izgledu dolžnosti svojega stana spolnavala, in vajno sveto življenje nasledovala. Zato vama priporočim sebe, svoje otroke in vse svoje

hišne, za katere bom imela enkrat Bogu odgovor dati. Pomagajte mi o sv. Maria in sv. Ana v vseh dušnih in telesnih potrebah; sprosrite mi gnado, da bi, kakor ve, vse dolžnosti svojega stana svesto izpolnavala, da bi s svojim možem v božjim strahu in v keršanskem miru živela, enkrat pa večno izveličanje dosegla. Skoz Jezusa Kristusa, našega Gospoda. Amen.

Naprejšnje

keršanske device v družbi premadež-
nega spočetja Marije prečitate device

1. Čistost svojega srca zvesto ohraniti, zraven tega pridno in pobožno živeti, to je moje stanovitno naprejšnje.
2. Vse nevarne, zapeljive tovaršije in nespo- dobnega xvanja & drugih spolom se hočem skerb- no varvati.
3. Xogibati se hočem razvijdanega plesa, po ost- rijah, semmijh in bošjih potih

Naprejvzetje

keršanske device v društvi brezmadežnega spočetja Marije prečiste device.

1. Čistost svojega serca zvesto ohraniti, zraven tega pridno in pobožno živeti, to je moje stanovitno naprejvzetje.
2. Vsake nevarne, zapeljive tovaršije in nespodobnega znanja z drugim spolom se hočem skerbno varvati.
3. Zogibati se hočem razujzdanega plesa, po ošterijah, semnjih in božjih potih.

4. Nikdar se nočem v ošterijo podati med slabo tovaršijo.
5. Ponižna hočem biti v zadržanju, noši in oblačilu.
6. Sramežliva hočem biti in se klafarskih pesem, kakor tudi nespodobnih pogovorov varvati.
7. Svojim starišem in predpostavljenim hočem vselej pokorna biti, njih spoštovati, če niso njih zapovedi zoper božje ali cerkvene zapovedi.
8. Keršanskega nauka ne bom nikolj iz zanikernosti opustila, ali zamudila.

Postave

društva prečiste Marije Device.

1. Dolžnosti svojega stana voljno, iz ljubezni do Boga zvesto spolnavati.
2. Vsak dan 1 Oča naš, in 1 Češena si Marija s pristavkom: „Maria brez madeža spočeta, pomagaj mi čisto živeti!“ za se ino vse družnice moliti.
3. Vsako leto saj 6 krat zakrament sv. pokore in sv. rešnega Telesa vredno prijeti.
4. Na praznik čistega spočetja Marije Device je združeno sv. obhajilo vseh tovaršic.
5. V napovedanem času k poduku priti.

Molitva.

O prečista Devica in božja Mati Marija! obljubim tvojemu božjemu Sinu Jezusu Kristusu, in tudi tebi, sveto čistost zvesto varvati. Tudi ti obljubim postave društva, in to moje prostovoljno naprejšetje na tenko spolnavati. O mogočna ne-

beška kraljica! tebi priporočim to mojo
obljubo, in te prosim, sprosi mi od svo-
jega ljubega Sina milost, naj vse to zvesto
spolnujem, k tvoji in tvojega Sina Jezusa
Kristusa časti, in v moje dušno izveli-
čanje. Amen.

Naprejevzetje

keršanskega mladenča v družtvi sv.
Alojzija.

1. Hočem se vsake slabe tovaršije, sosebno zape-
ljive, tudi nespodobne z drugim spolom varvati.
2. Nočem po noči vesovati, ali se z malopridnimi
fantmi po ponočnih potih potepati.
3. Skerbno se hočem pijanosti varvati, in zato brez
potrebe v ošterijo (gostivnico) ne hoditi.
4. Zderžati se hočem vsake žgane pijače.
5. Varvati se hočem preklinjanja, rotenja in tepenja.
6. Dolžnosti svojega stana, sosebno do svojih stari-
šev in predpostavljenih hočem zvesto izpolnovati.
7. Klafanja, nesramnega petja in vsega, kar v neči-
stost napeljuje, se hočem varvati.

8. K keršanskemu nauku hočem vselej, kadar bo le mogoče, iti, in zunaj cerkve nočem nikolj, kadar je v cerkvi prostor ostajati.

Postave

društva sv. Alojzija.

1. Vsak dan 1 Oče naš, in 1 Češena si Marija k časti sv. Alojzija za se, in vse družnike s pristavkom: „Sv. Alojzi, prosí za nas!“ moliti.
2. Dolžnosti svojega stana zvesto spolnavati.
3. Saj 4 krat v letu zakrament sv. pokore in sv. rešnega Telesa vredno prijeti.
4. Na god sv. Alojzija je združeno (občinsko) sv. obhajilo za vse ude društva.
5. V odločenemu času k društvenemu poduku priti.

Molitva.

O prelubezivi moj Izveličar! tebi in tvoji brez madeža spočeti materi Mariji, in angeljskemu mladenču sv. Alojziju obljubim, tebi toljko ljubo čistost zvesto varvati. Tudi ti obljubim postave društva in to mojo prostovoljno naprejvzetje po moči spolnovati. O mogočna nebeška Kraljica! tebi priporočim to mojo obljubo, in te prosim, sprosi mi od svojega božjega Sina Jezusa Kristusa milost in gnado, da bi njo zvesto spolnovati zamogel, k tvoji in tvojega ljubega Sina Jezusa časti, in v moje dušno izveličanje. Amen.

Juterna molitva.

V imeni Boga † Očeta, ino † Sina
ino svetega † Duha. Amen.

Bodi češena ino hvalena na vekomaj
o presveta Trojica! Bog Oča, ki si me
stvaril, Bog Sin, ki me odrešil, Bog sveti
Duh, ki si me posvetil. — O dobrotljivi ne-
beški Oča! iz celega serca te zahvalim,
da si me to noč živega ino zdravega ohra-
nil, da si vse hudo od mene odvernil, ino
da si me tako skerbno varval, kak dobra
mati svojega otroka varje, da se mu kaj
hudega ne zgodi. O kak neskončno dober
si ti meni; jaz pa sim tebi tak nehvale-
žen! Tolikokrat te jaz vsaki dan razža-
lim, tolikokrat tvoje svete zapovedi pre-
lomim, tolikokrat tvojo pravično jezo ino
kaštigo zaslužim; ti pa še le meni zmirom
nove gnade ino dobrote davaš, vsaki dan
se ponovi tvoja neskončna milost do me-
ne. Moje nehvaležno serce hočeš z obil-
nostjo svojih dobrot premagati ino ome-
čiti; samo ljubezen mi skazuješ, da bi pri-
moral ljubezen z ljubeznijo povernuti. —
O ljubi Oča nebeški, preserčno me veseli
tvoja neskončna ljubezen, zato ti iz ce-

lega serca zdaj terdo obljubim, da se ti ne-
bodem več tak nehvaležnega skazoval za
tvoje dobrote. Zdaj, ker po tvoji dobroti
nov dan začnem. terdno sklenem, s tvojo
gnado ino pomočjo dnes prav zvesto tvoje
svete zapovedi dopoljuvati, se vsega gre-
ha tudi naj majnšega varvati, vse svoje
dela pridno ino dobro opraviti, vse težave,
ktere mi bodeš morebiti dnes poslal, voljno
prenašati, ino za pokoro svojih grehov vze-
ti. Tebi zdaj svoje serce za dar prinesem,
le tebi čem služiti, le tebi želim se dopasti.
Tebi darujem vse svoje misli, besede, djan-
ja ino vso svojo dušno ino telesno moč. Alj
ker ničesa brez tvoje svete gnade véiniti
nemorem, tak te ponižno prosim v imenu
Jezusa Kristusa, daj mi tvojo sveto gnado
k spolnjenju vsega, kaj sim sklenil.

Prosi pa tudi ti, o prečista Devica Ma-
rija! Boga za me, da bodem pred vso ne-
srečo na duši ino na telesu obvarvan.

Tudi ti moj sveti angel, varuj me dnes,
ino me pelaj po pravi poti. Amen.

Oča naš. Češena si Marija. — Jaz
verjem.

Večerna molitva.

O moj Bog! pa sim po tvoji neskončni dobroti en dan srečno dokončal. Koliko njih je danes kakšna velika nesreča na duši alj na telesu zadela. Koliko njih je z naglo neprevideno smertjo danes iz tega sveta šlo, kateri so morebiti nepripravljeni pred tvojo oestro sodbo stopili. Mene si pa danes pred vso nesrečo varval, si mi zdravje ino življenje pustil, še me nisi pred svoj sodni stol poklical, in še me zmirom čakaš ino mi prizanašaš, ker nečeš smerti grešnika, temoč, da bi se spreobernil, spokoril ino večno živel! O kak neskončno si ti dober ino milostiv! Smiluj se tudi črez dušo mojo, odpusti mi vse grehe, ktere sim danes storil. (*Izprašuj zdaj na kratkem svojo vest.*) O dobrotlivi Oča! glej, koliko pa sim danes grešil; nisim vreden tvoj otrok biti. Alj o Gospod imej poterplenje z meno, ne zaverži me, odpusti mi vse moje grehe, s kterimi sim te danes ino skoz celo svoje življenje razžalil. Odpusti mi nje zavolo zaslužbe tvojega edi-

norojenega Sina Jezusa Kristusa, mojega odrešenika.

Zdaj še te prosim, moj dobrotlivi Oča nebeški, obvaruj me to noč pred vso nesrečo na duši ino na telesu.

O Marija, moja prva pomočnica za Bogom! bodi moja dobrotliva mati, varuj me to noč, kak varje skerbua mati svojega otroka. Prosi za me Boga, da vse hudo od mene odverne, ino me v svoji sveti gnadi ohrani.

Sveti angel varh ino vsi svetniki božji prosite za me Boga, da vse hudo od mene odverne, ino me v svoji sveti gnadi ohrani. Amen.

Oča naš. Češena si Marija. — Jaz verjem.

Perva sveta maša.

Mašne molitve

na čast blažene Device Marije.

Pripravljenje.

Vsegamogočni večni Bog! tebe v naj večji ponižnosti, popolni podložnosti in priserčni udanosti prav počastiti, ti dopernašam to sveto mašno daritvo, katero je Jezus Kristus tvoj ljubleni Sin pri zadnji večerji postavil in izročil, ino na svetem križu na kervavo vižo doprinesel; darujem ti skoz mašnikove roke na spomin kervave daritve na križu. Totega tvojega Sina, kateri je pravi dar ino naš prvi mašnik, darujem tvojemu veličanstvu, skoz njega tebe svojega Gospoda ino Boga molim, skoz njega se tebi svojemu stvarniku ino naj ljubeznivejšemu dobrotniku zahvalujem: skoz njega tebe za odpušanje mojih ino vsih ljudi grehov ino hudobij prosim, skoz njega tebe prosim za milost ino pomoč v vsih potrebah telesnih ino dušnih. In ker si ti jemu Marijo naj čistejšo Devico mater dal, skoz ktere pripomoč je skrivnost našega odrešenja povišana ino

proslavljena, tak upam od tebe, da boš moje molitve, katere skoz mojo sveto srednico prečisto Devico Marijo tebi darujem, milostivo sprejel ino vslišal.

O Marija, mati smilenja! K tebi bežim jaz vbogi grešnik, kak si ti tvojemu Sinu na križu visečemu na pomoč bila, ino tvoje molitve z njegovimi za zveličanje vsih ljudi zedinila, tak bodi tudi meni v toti uri na pomoč, vnemi mojo pobožnost, podpiraj moje slabe molitve skoz tvojo močno zagovorenje, da jaz pri Bogu milost najdem, njega s teboj vredno hvalim ino častim, ino skoz tebe neskončnih zaslužb tvojega Sina deležen postanem. Amen.

Kadar mašnik dol pri oltaru sveto mašo začnejo, napravi križ, premisli na kratko svoje grehe, objoči ino zgrivaj nje, priporoči se obrambi Device Marije ino prosi za odpušanje rekoč:

Jaz se spovem Bogu vsegamogočnemu, sveti Mariji vselej Devici, svetemu Mihelu arhangelu, svetemu Janezu kerstniku, svetima apostoloma Petru ino Paulu ino vsem svetnikom, da sim se dostikrat zagrešil z mislijo, z besedo ino z djanjem, skoz moj dolg, moj dolg, moj največi dolg: zato prosim sveto Marijo vselej Devico, svetega Mihela arhangelu, svetega Janeza kerstnika,

sveta apostola Petra ino Pavla ino vse svetnike, molite za me pri Bogu, našemu Gospodu.

Vsmili se črez nas vsegamogočni Bog, odpusti nam naše grehe, ino nas v večno življenje pripelaj. Amen.

Vsegamogočni milostivi Bog podeli nam milost, odpušanje ino odvezo naših grehov. Amen.

O Bog, oča smilenja, veliki so naši grehi ino naše hudobe, s katerimi smo mi tvojo neskončno dobroto razžalili, alj večja še je tvoja ljubezen ino tvoja smilečnost proti grešnikom. Ne včini z nami po naših pregrehah, temoč smili se črez nas, ljubeznivi oča, ino odpusti nam zavoljo Jezusa tvojega Sina. Amen.

O preblažena Devica Marija, mati dobrotliva, ktera si skoz tvojo svetost ino krepost pri Bogu gnado zadobila, prosi za nas, da tudi mi pri njem milost najdemo, ino da od vsega zlega na telu ino na duši rešeni bomo. Amen.

Gospod, smili se nas,
Gospod, smili se nas,
Gospod, smili se nas,
Kristus, smili se nas,
Kristus, smili se nas,
Kristus, smili se nas, i. t. d.

Kadar se gloria alj slava poje.

Reči z mašnikom angelsko slavno pesem: Slava bodi Bogu na višini, ino mir ljudem na zemli, ki so dobre volje. Mi tebe hvalimo, tebe častimo, tebe molimo, mi tebe slavimo, tebi se zahvalimo zavoljo tvoje velke slave Gospod Bog, nebeški kralj! Bog vsegamogočni Oča! Gospod edinorojeni Sin Jezus Kristus! Gospod Bog, jagne božje, ki odjemleš grehe sveta, smili se črez nas, ki odjemleš grehe sveta, sprejmi milostivo našo molitvo! Kateri sediš na desnici Boga Očeta, smili se črez nas! zakaj sam ti si sveti, sam ti Gospod, sam ti naj viši Jezus Kristus s svetim Duhom v slavi Boga Očeta! Amen.

Kadar se list bere.

Prosim te o Gospod, obrani skoz zagovorenje blažene Device Marije toto družtvo pred vsemi nadlogami, ino kak so oni iz celega serca pred toboj vklonjeni, tak odreši tudi nje milostivo od vseh skušjav hudega duha. Amen.

Prosim te, o Gospod naš Bog, da ti nam tvojim služavnikom popolno zdravje na telu ino na duši podeliš, ter skoz proš-

njo blažene matere božje, vselej Device, nas od nazočne nesreče rešiš, ino večnega veselja deležne včiniš. Po Jezusu Kristusu, našemu Gospodu. Amen.

Bog, kateri si ti vselej enaki Dub, enaka resnica, svetost ino pravičnost, kak si ti v starem zakonu skoz preroke govoril, tak govoriš ti zdaj k nam skoz tvojo sveto cerkvo, katero si vso resnico sam učil. Večna hvala bodi tebi za vse hasnovite nauke, katere ti nas skoz naprejpostavljene svete matere cerkve učiš. O da bi sploh stalni v veri bili! O da bi mi našo vero vselej skoz dobre dela kazali, ino po sveti veri živeli. Mi tebe prosimo za toto gnado skoz zagovorenje Device Marije, katera je skoz svojo stalnost v veri, skoz terdno zaupanje na tvoje obljube pri tebi gnado najšla, ino gnado celemu svetu pripravila. Daj nam o Bog, da mi po njenem izgledu delali bodemo, in daj nas skoz njeno prošnjo večnega zveličanja deležne postaviti, katero smo zadobili po Jezusu Kristusu, tvojemu in njenemu Sinu, našemu Gospodu, kateri s teboj živi ino kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pri evangelju.

O Jezus Kristus, moj Bog ino moj odrešenik, ti si luč, ki je prišla nas razsvetlavat. Vsi svetniki, vsi pravični staroga zakona so za teboj zdihavali, tebe želeli, na tebe svoje upanje stavili, ino tudi v tem upanju milost ino zveličanje najšli. Marija naj čistejša vsih devic je tebe na svet rodila. Ona od tebe podučena, od angelov napotjena ino od svetega Duha razsvetlena, je pred vsemi drugemi tebe spoznala, ino resnično črez vse ljubila: Ona je vse tvoje nauke v svojem sercu ohranila ino naj bolj popolnoma spolnila. O da bi mi tak popolnoma tebe spoznali, na tebe zvesto vervali: tebe tak goreče ljubili, ino tvoje nauke tak zvesto spolnovali, kak je to vse Marija storila! Podeli nam toto milost, o smileni odrešenik, mi te prosimo za njo skoz zaslužbo Device Marije, ino skoz otročjo ljubezen, katero si ti vselej proti tvoji sveti materi imel. Amen.

Izbriši o Gospod, naše grehe skoz besede svetega evangelja, ino daj nam, da bodemo od vsakega greha očisteni kak otroci pred teboj hodili.

K v e r i.

Kadar mašnik vero molijo, znaš tudi ti z njimi moliti:

Jaz verjem na Boga Očeta vsegamogočnega stvarnika nebes ino zemle; ino na Jezusa Kristusa njegovega edinorojenega Sina, Gospoda našega. Kteri je spočet od svetega Duha, rojen iz Marije Device, je terpel pod Ponciom Pilatem, križan je bil, na križu vmerl ino v grob položen, dol je šel pred pekel, na tretji dan od mertvih vstal, gor je šel v nebesa, tam sedi na desnici Boga Očeta, vsegamogočnega, od ondot bo prišel sodit žive ino mertve. Jaz verjem na svetega Duha, sveto katolško keršansko cerkvo, družtvo svetnikov, odpušanje grehov, vstajeenje mesa, ino večuo življenje. Amen.

K d a r o v a n j u.

O sveta Trojica, sprejmi milostivo to darovanje, katero mi na spomin terpenja, vstajenja ino vnebohojenja Jezusa Kristusa, našega Gospoda, ino na čast blažene Matere božje, sploh Device, blaženega Janeza kerstnika, svetih apostolov Petra ino Pavla ino vsih

svetnikov darujemo, da tim svetnikom na čast, nam k zveličanju bode, ino da oni v nebesih za nas bodejo prosili, katerih spomin mi na zemlji svetimo. Skoz tistega Kristusa, Gospoda našega. Amen.

O Marija naj svetejša Devica ino mati! Ti si svojega edinorojenega Sina v templu darovala, kak pravo pomirливо darovanje, skoz katero so grehi sveta izbrisani, in ljudstvo od Boga v milost prijeto. Koliko hval smo mi tebi za tak veliko ljubezen proti nam dolžni, o milostiva, o dobrotliva mati! Ino ker si ti toliko za nas storila, te serčno prosimo, primi nas še na dalje v tvojo obrambo; pomiri nas s svojim Sinom, priporoči nas svojemu Sinu, izroči nas svojemu Sinu. Alduj mu naše serca, da bomo samo njega ljubile, ljublenega Sina, Očeta nebeškega, ino tebe, mater ljubeznivo. Alduj mu našo zastopnost, da ga bodemo vselej bolj spoznavali, ki je modrost Očeta ino zadržaj vsih znanosti. Alduj mu našo pamet, da mi nikdar na njega ne pozabimo, Alduj mu našo voljo, kajti mi nič bolj ne želimo, kak nas zatajiti, da njega častimo ino povišamo, ino da vse spolnimo, kaj je njemu prijetno ino dopadljivo. Ne naša, temoč volja Jezusova izidi se v nas ino skoz nas. Prosi za nas o dobrotliva Mati,

da bode na našem daru dopadenje imel, ino da skoz zaslužbe kervavega darovanja na križu nam vse gnade pripravi, katere so nam na duši ino na telesu potrebue. Posebno nam gnado sprosi, da bomo po tvojem izgledu zvesto Bogu služili, sploh dobro storili, ino v vsih naših djanjih njegovo čast iskali, ino njegove zapovedi do konca našega življenja spolnjavali. Amen.

K prefaciji alj predgovoru.

Vredno ino pravično, dolžno ino hasnovitno je, da mi vselej ino povsodi tebe o Gospod vsegamogočni večni Bog, nebeški Oča, pri spominu na blaženo Devico Marijo hvalimo, blagoslavlamo ino povišavamo. Kajti ona je skoz pripomoč svetega Duha tvojega edinorojenedga Sina spočela, ino brez oskvernenja svoje devičje nedolžnosti svetu večno luč rodila, Jezusa Kristusa, Gospoda našega, skoz katerega angeli tvojo visokost ino veličanstvo hvalijo, nebeški duhi molijo, gospodstva pred njo trepečejo, nebesa ino moči nebes, blaženi serafini združeni z veseljem svet pojejo. Mi te prosimo, daj da tudi naši glasi s totimi k tebi pridejo: Svet, svet, svet je Bog Sabaot,

nebesa ino zemla so tvoje slave polne!
Hosana na višinah, češen bodi, kateri pride
v imenu Gospoda. Hosana ti na višini!

Pred povzdigavanjem.

Bog, nebeški Oča, kateri si za zveličanje sveta svojega edinorojenega Sina poslal, da mi spomin njegovega terplenja ino smerti vredno obhajamo, ino pri njegovih neskončanih zaslužbah obilno podeljeni bomo. Vlej tvoje žegne črez dar kruha ino vina, katerega mi skoz mašnikove roke na oltari darujemo, naj bode tebi dopadljiv, naj bo skoz tvojo vsega-mogočnost ino ljubezen v telo ino kerv Jezusa Kristusa preobrnjen, na tvojo naj večo slavo, ino na čast blažene Device Marije, vsih nebeških množin ino vojsk ino za naše zveličanje.

Spomni se, o Gospod svoje svete cerkve, za katero je tvoj Sin Jezus Kristus svojo drago kerv prelil; brani, povišavaj ino osvečavaj njo skoz tvojo pomoč. Spomni se tudi na vse njene naprejpostavljene ino služavnike, napolni nje z duhom njihovega pozvanja, da bojo v besedah ino djanju pred ljudmi tvoje sveto ime sploh bolj slavili ino povišavali. Spomni se tudi po-

seбно našega papeža, tvojega namestnika na zemli I., našega škofa I., našega cesarja I., na celi cesarski rod in na vse naše naprejpostavlene. Spomni se tudi mojih starišev, sester, bratov ino cele žlah-te, mojih dobrotnikov, znancev, prijateljev ino vsih tistih, za ktere sim si jaz moliti naprejvzel, ino kateri so se moji molitvi pri-poročili, alj za ktere sim jaz moliti dolžen, posebno pa I. I.; podeli o Gospod, vsim tvo-jo milost, ker si ti za nas svojega ljuble-nega Sina daroval. Naj njegova ljubezen ne bode na nami izgublena: temoč stori z nami po tvoji neskončni milosti, da bodemo rešeni naših grehov, v miru ino pokoju te-bi služili, ino slednič večno življenje za-dobili. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O Marija, mati milosti, bodi nam v totem hipu na pomoč, kde Jezus tvoj Sin na toti oltar k nam stopi. Prosi za nas, o sveta Bogorodnica (božja porodnica), naj njega vredno molimo, naše prošnje njemu darujemo, njega hvalimo s vsemi sbori (kori) angelskimi, njega iz celega serca ljubimo, ino od njegove ljubezni užgani nje-mu zvesti ostanemo do konca našega živ-lenja. Amen.

K povzdigavanju.

Češeno bodi pravo telo mojega odrešenika, rojeno iz Marije Device. O Jezus moja ljubezen! Ti si moj Gospod ino moj Bog, smili se črez me! Jaz tebe molim v podobi kruha: jaz verjem na te, kter si ti večna resnica: poterdi mojo vero, da bodem jaz vervajoči sploh vročejše te ljubil. Daj, da bodem tebe enok gledal od obličja do obličja v kraljestvu nebeškem. Ti si moje edino poželenje, moje edino zveličanje, moj Jezus, moje vse.

Pri povzdigavanju keliha.

Presveta kerv, kera si tekla iz serca mojega zveličara, očisti mene od vseh grehov, napoji mojo dušo, da bode močnejša v dobrem, poterdi me v resnici ino ljubezni, ino pripelaj mojo dušo v večno življenje. Daj mi čisto serce o Jezus, ino pravega duha v meni ponovi. Ne zaverži me od tvojega lica, ino ne odnesi od mene tvojega svetega Duha. Daj mi veselje tvojega zveličanja, ino z Duhom svetim poterdi me.

Po povzdigavanju.

Večni Oča, poglej milostivo obličje tvojega Sina Jezusa Kristusa, kateri se tu na oltari kakti pomirlivi dar za odpušenje naših grehov daruje. Primi toti dar njegovega mesa ino kervi, smili se črez nas ino črez vse verne, zavoljo zaslužb njegovega britkega terplenja, od smerti vstajenja, ino častnega vnebohojenja. Vsliši glas njegove prošnje: Njegova kerv glasneje k tebi kriči, kakor ona pravičnega Abela, ona kriči k tebi za milost ino pomirenje. Tak vsliši prošnjo tvojega Sina, ino nam za njegovo voljo smilenje skaži. Naj se ti toti sveti neomažežni dar dopade, da bodemo vsi, kateri pred totim svetim oltarom stojimo, ino presvetega telesa ino presvete kervi tvojega Sina vživamo, z nebeškimi milostmi ino blagoslovi napolnjeni. Skoz Kristusa, Gospoda našega. Amen.

Spomni se tudi o Gospod na tvoje služavnike ino služavnice, kateri so z znamenjem sv. vere nam naprej odišli in v miru počivajo. (*Imenuj tu pokojne, za ktere posebno moliti meniš.*) Podeli o Bog, da bodejo toti ino vsi, kateri v Kristusu počivajo v mesto mira k vživanju večnega

zveličanja prišli. Skoz Jezusa Kristusa, Gospoda našega. Amen.

Tudi nam grešnikom tvojim služavnikom, ki mi na velikost tvoje smilečnosti zaupamo, podeli o Gospod, da v družtvo tvojih svetnikov ino blažene Device Marije, katerih spomin mi svetimo, pridemo. Pomagaj nam zavoljo njene prošnje, da mi pod njeno obrambo od vsega zlega rešeni bodemo, v kreposti ino svetosti naše dni preživimo, ter enok večno zveličanje zadobimo. Amen.

K O č e n a š u.

Moli z mašnikom Očenaš i. t. d.

Prosimo te o Gospod, odreši nas od vsega preteklega, nazočnega ino prihodnega zlega, ino skoz zagovorenje blažene porodnice božje Device Marije, svetih apostolov Petra ino Paula, Andraža ino vsih svetnikov, daj nam mir ino pokoj v naših dnevih, da bodemo skoz pomoč tvoje smilečnosti vselej segurni pred vsem grehom ino vsakim nemirom. Skoz tistega Jezusa Kristusa, Gospoda našega, Sina tvojega, kateri s teboj živi ino kraljuje v edinosti svetega Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

**Mir Gospoda bodi na večno z nami.
Amen.**

Pri Agnus Dei (jagne božje.)

O jagne božje, katero odjemleš grehe sveta, usmili se čez nas. O jagne božje, katero odjemleš grehe sveta, usmili se čez nas. O jagne božje, katero odjemleš grehe sveta, daj nam mir ino pokoj.

Gospod Jezus Kristus, ker si ti tvojim apostolom rekel: Jaz vam svoj mir pustim, svoj mir vam dam, ne glej na moje grehe, temoč na vero tvoje cerkve, ino obderži njo po tvoji volji v miru ino v edivosti, kateri živiš ino kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

O Gospod Jezus Kristus, Sin živega Boga, kateri si ti po volji Očeta s pomočjo svetega Duha, skoz tvojo smert svetu življenje spravi: reši mene skoz tvojo presveto telo ino skoz tvojo presveto kerv od vsih mojih grehov ino od vsega zlega. Daj, da bodem jaz vselej po tvojih zapovedih živ, ino se nikdar od tebe ločim, kateri z Bogom Očetom ino svetim Duhom enaki Bog živiš ino kraljuješ na vekomaj. Amen.

Gospod Jezus Kristus! o da bi jaz čisto serce imel, tak čisto ino sveto, kak je serce tvoje devičje Matere! Jaz spoznam mojo nevrednost, spoznam pa tudi tvojo neskončno dobroto ino ljubezen: na njo se zanašam, ino pridem k tebi, proseč, da mene od tvoje svete mize ne izkleneš, ampak mi vživati daš tvojega mesa ino ker-
vi, da tak s tvojo nebeško hrano okreplen s teboj zedinjen bodem na vse večne čase. Amen.

Pri zavživanju.

Če ti v resnici ne zavživáš, tak imej saj želo, Jezusa na duhovno vižo zadobiti, ino moli z mašnikom:

O Gospod, jaz nisim vredem, da pod mojo streho greš, le reči eno besedo, ino ozdravljena bo moja duša.

O Gospod, jaz nisim vreden, da pod mojo streho greš, le reči eno besedo, ino ozdravljena bo moja duša.

O Gospod, jaz nisim vreden, da pod mojo streho greš, le reči eno besedo, ino ozdravljena bo moja duša.

Telo našega Gospoda Jezusa Kristusa obvari mojo dušo k večnemu življenju. Amen.

Duša Kristusova posveti me,
Telo Kristusovo zveličaj me,
Predraga kerv napoji me,
Voda iz desne strani operi me,
Tvoje bitko terplenje okrepi me,
Dobrotlivi Jezus! vsliši me,
V svoje svete rane skrij ti me,
V svoje sladko serce skleni me,
Od tebe ločiti se nepusti me,
Pred hudim sovražnikom ohrani me,
V smertni uri pokliči me,
Da jaz k tebi pridem té,
In z zvolenimi hvalim te
Na večne čase vse. Amen.

O Jezus, kak sladek, kak milostiv in ljubezniv si ti taistim, kateri te iz celega serca poželijo, kak prijeten si ti tim, ki tebe ljubijo, tebe imajo. Jaz vem, da mi moji grehi nedopustijo tote nebeške hrane vžiti, alj ti vidiš moj Jezus, da jaz svoje grehe zgrivam, da te ljubim, ino tebe poželim kak jelen zvir (vrelčino) vode. Tak mi vendar drobtinc ne odreči, ktere od tote svete mize padajo. Ino akoravno jaz nisim vreden, da ti v moje serce prideš, tak le reči eno besedo milosti, ino ozdravljena bode moja duša. Očisti me vsih grehov, zvrāči moje rane, poterdi mojo

slabost: ponovi ino oživi mojo dušo skoz tvojo gnado; daj mi moč hudo premagati, dobro storiti, ino v popolnosti mojega stana vselej napredovati, da v resnici reči smem: Jaz sicer živim, alj vendar ne jaz, temoč Kristus živi v meni!

O visoka Devica ino mati Marija, ktera si ti vredna bila tistega zveličarja ino odrešenika sveta v tvojem devičjem krilu nositi, kateri se nam pod podobo kruha ino vina za dušno hrano daruje. O da bi mi, ki smo tak velke gnade vredni postali, le nekaj nje povernuti mogli. O Mati ljubezniva, zahvali ti svojemu Sinu, ino dostavi skoz tvoje zaslužbe naše siromaštvo. Prosi za nas, da bodemo gnad, ki so v tem svetem zakramentu skrite, obilno deležni. Posebno nam sprosi terdo ino močno vero, otročje zaupanje, gorečo ljubezen, pravo brunnost serca, pokornost volje ino razuma, neomadežno čistost na telesu ino na duši, merzost pred vsem hudim, ino voljo za vse dobro, da mi v našem življenju Jezusa išemo, njega najdemo ino na vse večne čase obderžimo. Amen.

Blagoslovi nas vsega močni Bog +
Oča + Sin ino + sveti Doh. Amen.

Po zavživanju (obhajilu).

O smileni Bog, pridi naši slabosti na pomoč, da mi skoz zagovorenje svete božje porodnice, katere spomin mi svetimo, iz naših grehov vstanemo, ino tebi z novim življenjem služimo. Skoz Kristusa, Gospoda našega. Amen.

Molimo te o Gospod, vlij ti tvojo gnado v naše serce, da bodemo, ki smo skoz angelovo pozdravljenje (češenje) Kristusovo včlovečenje spoznali, skoz njegovo terplenje ino križ k večnemu zveličanju pripelani. Skoz tistega Kristusa, Gospoda našega. Amen.

K Ite missa est.

(Idite, maša je dokončana.)

Naj se tebi sveta Trojica, doprinešena služba mašnika dopade, sprimi milostivo ti dar, katerega smo ti darovali, da bode vsim, za katere je doprinešen, k pomirenju ino k zveličanju. Skoz Kristusa, Gospoda našega. Amen.

Blagoslovi nas vsegamogočni Bog † Oča, † Sin ino † sveti Duh. Amen.

Pri zadnem evangelju.

Jezus večna beseda Očeta! Iz ljubezni do nas si ti iz Device Marije človek postal, da nas odrešiš ino zveličaš. Ti si prišel v svet kakti prava luč, da nam pot k zveličanju ino večnemu življenju pokažeš. Vodi nas po vsih naših potih, da se v temi ne zablodimo. Vodi nas po poti tvojih zapovedih, da bodemo od sadaj brumno živeli ino sveto vmerli. Amen.

Po sveti maši.

Neskončno dobrotlivi Bog! zahvalim se tebi, da sim totoga svetega darovanja deležen bil. Odpusti mi vse grehe, ktere sim pri sveti maši storil skoz merzlost serca alj skoz raztrošenje mojih misel. Jaz si terdno naprejevzemem, ne več grešiti, ter pazko na svoje misli, besede ino dela imeti, da haska ino žegna svete maše ne zgubim. Blagoslovi vsegamogočni večni Bog moje delo. Jezus, moj zveličar, daj, da pri svojih delih mojega serca tebi ne odtegnem. Naj sim sploh s teboj zedinjen, da bode vso moje opravilo ino delo blagoslovljeno ino srečno končano.

O Marija, moje pribežališe ino moja troštarca, zahvali ti Gospodu za gnade, katere sim jaz zadobil; ino prosi njega, da njegovo odrešenje nede na meni izgubleno. Pokaži, da si ti resnično mati moja, ino priporoči me Jezusu, tvojemu Sinu, da se črez me vsmili, mene vsaki čas ino povsodi ohrani, ino da jaz ničesa druga ne bodem htel ino iskal, kak njegovo večo slavo ino tvojo čast.

Slava bodi Bogu Očetu ino Sinu ino svetemu Duhu. Hvala bodi tudi kraljici nebes ino vsim nebeškim množinam. Amen.

Druga sveta maša.

Kadar v cerkev stopiš, poškropi se, rekoč:

Z nebeškoj rosoj, o Gospod! poškropi me, vsih mojih grehov omij me, da spodobno v tvojo hišo stopim, ino s čistim srcem tebi služim. Amen.

Pred svetoj mašoj.

Ako vtegneš, premišluj posebno dve reči:

- 1) Jezusa na gori Kalvarji, koljko je iz ljubezni za nas terpel, in kako na križu vmerl;
- 2) Jezusa na altarju v presvetem rešnem Telesu, kako je pri zadni večerji daritvo (ofer) svete maše postavil, ino kako iz ljubezni do nas med nami prebiva; ter skleni, kar si za vse to njemu dolžen, ino moli:

Jezus božji učenik, odrešenik ino zveličar moj! kako močno si me ljubil, da si iz nebes na zemljo prišel, mene izveličat. Iz ljubezni si na križu za mene vmerl, ino svojo rešno kerv prelil. V večni spomin svoje ljubezni si pri zadni večerji nekervavo daritvo svete maše postavil, naj bi se tvoja daritev na križu v sv. cerkvi vedno ponavljala, ino jaz nikdar ne pozabil, koljko si mene ljubil, prej ko še sim tebe po-

znal. Oh, daj mi zdaj žive vere pravo luč, ino goreče ljubezni živo moč, da bom s hvaležnim srcem to daritvo svete maše s tvojim mašnikom tako vredno obhajal, kakor si nam jo k svojemu spominu obhajati zapovedal. Amen.

K začetku sv. maše.

Kadar mašnik pred oltarjem moliti začnó.

V imeni Boga † Očeta, ino Si † na, ino svetega † Duha pristopim tudi jaz z božjem namestnikom k tvojemu oltarju, tebe neskončno vsmilen Bog! spodobno častit, za vse prijete dobrote hvalit, ino še za prihodno prosit, kar mi je na duši ino telesu potrebnega; posebno odpušanje grehov.

O nar svetejši Bog! kako bom jaz grešna stvar obstala pred tvojim obličjem? S ponižnim ino vjokanim srcem se pred teboj obtožim ino spoznam, da sim velik grešnik. Moji grehi, moji grehi, moji preveliki grehi! Prosim vendar ino skoz prošnjo Marije vselej device, vsih svetnikov ino svetnic terdno zaupam, da mi boš vse grehe odpustil, ino me vrednega storil, tebi to nar svetejšo službo ino edino dopadljivo daritvo spodobno opravljati. — Oče

vsmilenja, ino Bog vsega tolaženja (troš-
ta), vsmili se nas!

Gloria, alj slava Bogu.

Češen ino hvalen bodi Bog v nebesih
ino na zemli; sreča ino mir ljudem, ki so
dobre, Bogu vdane volje. — Molimo te, ča-
stimo te, ino hvalimo za vse, edino trojni
Bog, ki si vse časti ino hvale vreden. Oh,
naj te hvali ino časti vse, karkolj živi v
nebesih ino na zemlji. Čast ino hvala Bo-
gu Očetu, i. t. d.

Premišluj, kako so angeli pri rojstvu Jezuso-
vem Bogu slavo peli, kako pa grešniki Jezusa čer-
tili ino preganjali.

Molitva.

Kadar mašnik na možki strani molijo.

Vsegamogočni večni Bog! vsliši mo-
litvo svoje svete cerkve, katero tebi zdaj
skoz tvojega mašnika v svete nebesa po-
šilja. Vsmili se naše duhovske ino dežel-
ske gosposke, da nas po tvoji sveti volji
vlada (viža). Daj nam svojo milost in po-
moč, vse storiti, kar nam zapoveš, ino vse-
ga se varvati, kar nam prepoveš. Daj nam
tudi vsega, česar potrebujemo za dušo in
telo. Ino ker sami vslišani biti nismo vre-

dni, se z vsemi svetniki ino svetnicami sklenemo, ter tebe nebeški Oča, za vse to ponižno prosimo, po Gospodu našem Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj živi ino kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Premišluj zdaj, kako Kristus na oljski gori moli, ino tudi nas opominja čuti ino moliti.

Berilo alj list.

O Bog, ti večna resnica ino modrost! ki se nam svojim otrokam že skoz stvarjene reči spoznavati dajaš, posebno pa v bukvah svetega pisma svojo voljo razodevaš; oh daj mi vselej spoznati vse, kar je prav, pa tudi v djanju storiti, kar tebi dopade.

Sveti Duh, ki v svetih pismih z nami govoriš, nas pravično ino bogaboječe živeti učiš, razsvetli moj um ino podpiraj mojo voljo, da bom vse svoje dni po poti resnice ino pravice hodil. Amen.

Ako vtegneš do sv. evangelja le te resnice premišluj!

Iz bukev modrosti 4, 1—3.

„O kako lep je čist rod, kateri se čednosti sveti, zakaj njegov spomin je večn, ker pri Bogu ino ljudeh hvalo ima. —

On nosi, ko premagvavec večno krono, ker je plačilo za vojskovanje za čistost zabil. Hudobnih rodovita množica pa ne bo za nič, ino prešestno zasajenje ne požene globokih korenin, tudi nima terdnega debla.“

Iz I. lista sv. Paula na Tesalon. 4, 3—5.

To je volja božja, vaše posvečenje, da se zderžite nečistega djanja, da vas vsak vé svoje telo ohraniti v svetosti ino časti; ne po gnanji poželenja, kakor neverniki, kateri Boga ne poznajo.

Evangelj.

Kadar se bukve preložijo ino mašnik na žensko stran stopijo.

V imeni Boga † Očeta, ino Si † na, ino svetega † Duha vstanem poslušat vel glas božjega kraljestva. Jezus nam ga je iz nebes na zemljo prinesel, da nas uči na tem svetu pošteno ino veselo živeti, po smerti pa srečno v večno zveličanje priti.

Iz evangelja sv. Matevša 5.

Jezus je odperl svoje usta ino je učil, rekoč: „Blagor jim, ki so čistega serca; ker oni bojo Boga gledali. — Blagor mirnim, ker bojo otroci božji imenovani. Bla-

gor vam, kadar vas bojo kleli ino preganjali ino vse hudo zoper vas govorili zavolj mene; veselite se, ino od veselja poskakujte, zakaj vaše plačilo je obilno v nebesih“.

Po tem svetem evangeljskem nauku hočem živeti ino vmreti, ter sim pripravljen tudi dati svoje življenje za nja.

V e r a.

Verjem v Boga Očeta i. t. d. Vse, kar je Bog razodel ino nas sveta mati katolška cerkva vervati uči, hočem za večno resnico prave izveličanske vere imeti, v tej sveti veri živeti ino vmreti. O moj Bog! poterdi me v tej sveti pravi veri, povzdigni moje upanje, užgi v meni gorečo ljubezen, ino pomagaj mi, da kar verjem, tudi v djanju pokažem. Amen.

Premišluj Jezusa, kako je bil vjet, v terplenje ino smert peljan za naše odrešenje.

D a r o v a n j e.

Kadar se pozvoni, ino mašnik kelih odkrijejo.

Sveti, večni Bog, Oča nebeški! jaz tvoja vboga, revna stvar, sklenem vse svoje misli ino želje s tvojim mašnikom, ino tebi darujem te svoje dare, kakor tvoja

sveta cerkva želi: v zahvalo za vse prijete dobrote, v odpušanje grehov, za vse žive ino mertve, ki potrebujejo tvoje milosti ino pomoči.

Oh, kaj bi sirota tebi dal, da bi tebi dopadlo! Vse, kar dobrega imam, je tvoje, le slabosti ino pregrehe so moje; ino ravno te so, katire ti sovražiš. Z Jezusom, svojim ljubim izveličarjem se sklenem, ino tebi Oča nebeški, svojo dušo ino telo, posebno pa svoje serce izročim, vse svoje želje tebi darujem; saj ponižanega ino potertega serca ne boš zaverigel, o Bog!

Vzemi Oča, kar je mojega, ino daj mi, kar je tvojega: vse kar tebi dopade. Živ ino mertev naj ves tvoj bom! Amen.

Kadar si mašnik roke vmivajo:

Sveti Bog! le iz nedolžnih rok tebi dar dopade, ino molitva iz čistega serca oblake predere. Očisti mojo dušo ino telo, naj tvoj sveti tempel bo; ino operi moje serce, naj bo tebi posvečen oltar, iz katerega se naj k tebi povzdiguje večna hvala ino čast. Čast ino hvala Bogu Očetu i. t. d.

Kadar se mašnik obernejo, rekoč: „Molite bratje!“
moli:

Vzemi, o Gospod! ti dar iz mašnikovih rok v hvalo ino čast svojega imena, v naše izveličanje ino k pridu vse svoje sv. cerkve. Naj bo prijetna naša daritva Bogu, Očetu vsegamogočnemu. Amen.

Zdaj premišluj, kako je bil Jezus za nas ker vavo tepen, s ternjem kronan, ino po krivem k smerti obsojen.

Predglasje.

Kadar mašnik pojejo, alj tiho molijo.

Povzdigni se moje serce iz pozemeljskega prahu, moj duh povzdigni se k svetim nebesam, ino jezik moj prepevaj hvalo Bogu, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Ker pa tebe, kralj večne časti, spodobno hvaliti ne morem, se z vsimi angeli ino arhangeli, s Kerubimi in Serafini sklenem, ino z ujimi združen neprenehoma prepevati želim: Svet, svet, svet si Gospod Bog, stvarnik vseh reči! Nebo ino zemlja sta polna tvoje časti. Hvalen bodi, ki pride v Gospodovem imenu!

Spomin za žive.

Oča nebeški, ki nas, svoje otroke, neskončno ljubiš, in tudi hočeš, naj se ka-

kor bratje ino sestre med seboj ljubimo, ino eden za drugega molimo; ponižno te prosim, spomni se svojega služavnika, našega papeža I., našega škofa I., našega cesarja I., ino vse naše dubovske ino deželske gosposke. Daj nam v svoji milosti dobre poglavarje, ino vižarje modre, da nas k vsemu dobremu napeljujejo, ino vsega hudega varjejo.

Ozri se milostivo na moje ljube I. I., dobrotnike, prijatele, znance, tovarše ino tovaršice; pa tudi mojih sovražnikov se spomni, ino daj vsim, kar jim v izveličanje služi.

Vi izvoljeni božji, svetniki ino svetnice, ki ste že srečno došli na dom večnega Očeta! tudi vi za nas prosite, naj da bomo po vaših stopinjah za Jezusom zvesto hodili, ino se enkrat z vami pri njem veselili, njega hvalili ino častili. Amen.

Premišluj, kako je Jezus s težkim križem k smerti peljan ino križan.

Pred povzdigavanjem.

Misli si Jezusa pri zadni večerji, ino reci:

Vsmileni Jezus, zdaj se bojo godile nar večje skrivnosti naše svete vere, ino ponovile nar svetejše reči, ki si jih ti pri

zadni večerji storil. Vzel si kruh v svoje presvete roke, si ga požegnal, razlomil ino svojim učencem dal, rekoč: „To je moje telo“; ino bilo je tvoje presveto rešno telo. Vzel si kelih z vinam, si ga požegnal ino svojim učencem dal, rekoč: „To je kelih moje kervi, nove ino večne zaveze, ki bo za vas, ino za veliko jih v odpušanje grehov prelita“; ino bila je tvoja presveta rešna kerv.

Ravno to ponavljajo tudi tvoj namestnik zdaj na oltarju. Kruh ino vino se spremeni v tvoje telo ino kerv; po njihovih rokah se zdaj, kakor nekdej na križu, Očetu nebeškemu za nas daruješ.

K povzdigavanju presvete hostije.

Bodi pozdravljeno Jezusa rešno telo, od Marije rojeno, na križu za me vmorjeno. V vsi ponižnosti tebe molim, svojega Gospoda ino Boga. Vsmili se me vbogega grešnika, ino zveličaj me zdaj ino na mojo posledno uro. Amen.

K povzdigavanju presv. kelha.

Bodi pozdravljena Jezusova rešna kerv do zadne kaplice za me prelita! Vsih mo-

jih grehov me omij, ino ohrani dušo mojo v večno življenje. O moj Jezus! jaz v tebe verjem; o vsmileni Jezus! jaz v tebe zaupam; o dobrotlivi Jezus! jaz tebe ljubim. Lepo te prosim, vsliši me, vsih svojih vernih vsmili se, živih ino mertvih. Amen.

Po povzdigavanju.

Oča nebeški! tebi zdaj darujem z mašnikom v družbi vsih vernih ravno tisti dar, ki je bil na križu za naše grehe darovan: Jezusa Kristusa tvojega Sina presveto telo ino kerv, ki zdaj na oltarju v podobi kruha ino vina živi.

Oh, koliko je vendar moja duša vredna, da si Jezus ti za njo svoje življenje dal! Kako hudoben je greh, ki je tebe na križu vmoril! Zvesto hočem skerbeti za dušo svojo, čisto varvati nevesto tvojo; rajši hočem vmreti, kakor v grehu živeti. Oh ljubi ženin duše moje! ne zaverži neveste svoje, ino pomagaj mi tebe zvesto ljubiti. Amen.

Spomin za mertve.

Večni Oča! naj nekervava daritva tvojega Sina tebi dopade, ki jo po mašnikovih rokah zdaj za žive ino za mertve

opravljamo. — Vsmili se vernih duš rajnih (I. I.), naših bratov, sester, znancev ino prijateljev, ki so pred nami v Gospodu zasпали. Daj jim ino vsim vernim mertvim večnega zveličanja vživati, ker so tudi tvoji otroci. Tvoji neskončni ljubezni jih izročimo; saj jih tudi ti ljubiš. —

Daj pa tudi nam, popotnikom na zemlji, v srečno družbo svojih izvoljenih priti, ino tebe, o Jezus, s vsimi svetniki ino svetnicami tamkaj od obličja do obličja gledati, kakor tebe tukaj zdaj v presvetem rešnem telesu pričajočega verjemo, ino s ponižnim srcem molimo. Amen.

O č a n a š.

Neskončno večni Bog! kako serčen sim, da tebe za svojega Očeta imam, ino lahko molim, kakor tvoje dete, rekoč: Oča naš i. t. d.

Vsliši, Oča! naše prošnje, ino daj nam vse, kar tebi dopade. Ne naša, ampak tvoja sveta volja naj se vselej izide. Amen.

Premišluj, kako je Jezus na križu vmerl, ino reci:

Pred obhajanjem.

O Jezus, jagne božje! ki odjemleš grehe sveta, vsmili se me; odvzemi mi

grehe vse, ino svoj ljubi mir mi daj, kterega svet ne more dati. S teboj naj vekomaj sklenjen bom.

Ti si moja vinska terta, ino jaz sim tvoja mladika. Le dokler v tebi živim, lahko veliko dobrega storim; brez tebe nič ne zamorem. Suho vejo v ogenj veržejo, da zgori; tako se tudi duši godi, ki se je tebe ločila.

Iz ljubezni si nam zapustil svojo presveto telo ino kerv, ino kdor taisto vredno zavživa, v tebi ostane, ino ti v njem. Oh, naj bi tudi jaz vreden bil, da bi tebe pogosto zavžil!

Pomisli svojo nevrednost, ino po tem trikrat na persi terkni, z mašnikom rekoč:

O Gospod! nisim vreden, da pod mojo streho greš; temoč reči le besedo, ino moja duša bo ozdravljena.

Ako pa ravno nisim vreden, vendar sim tebe močno potreben; in ti boš mene vrednega storil, tebe zdaj v duhu prijeti.

Duhovno obhajilo.

O Gospod Jezus Kristus, pravi živi Bog ino človek v presvetem rešnem telesu pričujoč! jaz v tebe verjem, tebe molim, tebe iz celega serca ljubim, ino v tebe

zaupam, da me ne boš zaverigel, vboge grešne stvari, ampak v svoji gnadi obranil, in mi dodelil večno življenje. Pridi, o Jezus! v serce moje, ino očisti ga vsih pregreh. S svetimi čednosti ga olepšaj, da bo vredno prebivališče tvoje. Združi se z menoj ino ne daj, da bi se kdaj več tebe ločil. Pomagaj mi voljo Očeta nebeškega zvesto dopolniti, po tvojem svetem nauku vselej živeti, da boš ti v meni prebival, ino jaz v tebi živel. O presladki Jezus, ti ljubezen moja, ves naj bom tvoj!

Premišluj Jezusa, kako je bil pokopan, ino je tretji dan veselo od mertvih vstal. — Priporoči se mi za milost pravično živeti, srečno vmreti, ino tudi na sodni dan veselo od mertvih vstati.

P o o b h a j a n j u .

Kadar mašnik na možki strani molijo.

Vsegamogočni večni Bog! ki hvaležno serce ljubiš, bodi sto tisučkrat zahvalen za vse milosti ino dobrote, ki jih meni ino vsemu svetu deliš, posebno pa, da sim danes daritvo svete maše srečno opravil. Z Jezusovim neskončnim zasluženjem svojo slabo službo sklenem; on bo dodal, kar moji spodobni pobožnosti pomankuje. Naj tebi dopade, Oča nebeški! moje zahvale dar, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Kadar mašnik križ storijo.

Blagoslovi vsegamogočni Bog O † ča,
Sin † ino sveti † Duh mene ino vse moje
ljudi. Oblagodari vse moje pote ino opravi-
vila, da bom vse srečno storil, k tvoji večni
časti, meni pa v izveličanje. Amen.

Preden iz cerkve greš.

Ljubi Oča! oveselen zdaj tvojo hišo
zapustim, srečno jo še zopet obiskati že-
lim, tebe tukaj častit ino hvalit. Poterdi
moje naprejevzetje, dopolni vse pravične
želje, ino vzemi me enkrat v večno ve-
selje, da bom tam gledal, kar tukaj verjem;
tamkaj vžival, kar tu zaupam, ino tebe
večno ljubil, svojega Gospoda ino Boga.
Angel Gospodov vodi me! Vsi izvoleni
božji prosite za me! Amen.

Molitve za spoved ino sveto obhajilo.

Molitva

pred spraševanjem vesti.

O Gospod, moj Bog! Jezus Kristus, prava luč, ktera taiste razsveti, ki se v temah znajdejo; razsveti zdaj tudi mojo vest, da bodem zamogel vse svoje grehe na tenko spoznati, se vsih preserčno zgrivati, čisto spovedati ino resnično spokoriti, da tvojo gnado drugoč zadobim, ino tvoj ljubi otrok postanem.

O Marija! ti pribežališe vsih zgrivanih, prosi za me Jezusa, svojega ljubeznivega Sina, da mi zdaj tako spoznanje mojih grehov dodeli, kako jih bodem pred njegovo ostro sodbo spoznal.

Zdaj pa na tenko sprašuj svojo vest, da bodeš spoznal, kaj si od svoje zadne spovedi z mislimi, z besedami, z djanjem, ino z zamudo dobrih del grešil.

Molitva

po spraševanju vesti.

O moj Bog ino moj Gospod! moj dobrotlivi nebeški Oča, zdaj spoznam, da sim

veliko grešil, da sim tebe dostikrat razžalil, ino tvoji božji ljubezni naproti delal. O moj dobrotlivi Bog, dolžen sim tebe iz celega serca črez vse ljubiti, kateri si sam na sebi vse časti ino ljubezni vreden, ino kateri si moj naj večji dobrotnik; pa namesto, da bi te bil serčno ljubil, ino ljubezen do tebe v dopolnjevanju vsih tvojih zapovedi skazoval, sim tolikokrat tvoji sveti volji proti ravnal, ino te razžalil. Oh moj Bog, iz serca mi je žal, da sim tebi tak nehvaležen bil, iz serca mene grivajo vsi moji grehi s kterimi sim zopet mojo vest oskrunil. O da bi njih nikdar ne bi bil storil! O da bi te nebi nikdar razžalil! Čem se naprej vsakega greha ogibati; daj mi ti samo o Gospod tvojo sveto gnado k spolenju mojega naprejvzetja.

O Marija, vsmilena mati Jezusova, sprosi mi od Jezusa prav zgrivano, ponižno ino spokorjeno serce, kterege Bog nikdar ne zaverže, da se bodem v kraljestvi Očeta nebeškega enkrat veseliti mogel. Amen.

Molitva po spovedi.

O Jezus, moj vsmileni odrešenik, ponižno te prosim, naj ti bode prijetna moja spoved po neskončni vrednosti tvojega sv.

terplenja; ino kaj mi še manjka od prave žalosti, te prosim, da bi mi ti o Jezus vso mojo pomanklivost dopolnil; prosim te tudi za gnado, da bi v prihodno z večo gorečnostjo za zveličanje svoje duše skerbela, ino zares rajši vso časno škodo, ja tudi grenko smert prestal, kak tebe kdaj več s kakšnim grehom razžalil. O Jezus, stori me stanovitnega v mojem dobrem sklepi!

O ljubezniva mati Marija! ki si brez vsega greha živela, ino do konca svojega življenja Bogu zvesta ostala: sprosi tudi meni gnado, da se bodem zdaj, ko so mi grehi odpušeni, novih grehov bolj skerbno varval, kakor do zdaj, ino da bodem v pobožnem, keršanskem življenju do konca zvest ostal, ino večno življenje dosegnul.

M o l i t v a

pred svetim obhajilom.

O Jezus! Sin božji, kralj večne časti, pred katerim se tresejo nebesa ino vse druge oblasti! O Jezus, Svetnik vsih svetnikov, o prečudežna neizrečena svetost! če se njej vse druge stvari primerijo, se ne znajde nobena, ki bi bila čista ino brez madeža! pridi zdaj k meni vbogi revni stva-

ri, kateri te želim tako vredno prijeti, kako so te tvoji svetniki na zemlji prijemali.

O dobrotlivi Jezus! daj mi zdaj tak gorečo ljubezen do tebe, kako si ti do mene imel, kateri si toliko za me terpel. Iz čiste ljubezni do mene si ti vmerl, da bi mi večno življenje zadobil. Ti o moj Jezus! v tem svetem zakramentu prebivaš, ino ohraniš mojo dušo za večno življenje.

O Gospod! nisim vreden te prijeti, ker sim te že tolikokrat razžalil, ino še nisim zadosti, kako bi imel, svojih grehov obžaloval, ino se spokoril.

Alj moj Jezus, moj vsmileni zveličar, ti me ja sam vabiš, da naj pridem k tebi ino te primem; tak očisti moje serce ino me z močjo svoje božje ljubezni vrednega stori, da z živo vero, s terdnim zaupanjem, z gorečo ljubeznijo tebe, o Jezus, mojega pravega živega Boga primem.

O Marija, katero je Jezus za svojo devičjo Mater izvolil, prosi za me Jezusa, da bi ga zdaj s tako čistim sercem prijeti mogel, kako je bilo tvoje preljubo serce; ino s tako sveto ljubeznijo, kako si ti zmirom do njega imela. Amen.

Molitva

po svetem obhajilu.

O Jezus, moj dobrotlivi odrešenik! čast ino hvala bodi tebi, da si mene k svoji sveti mizi povabil, ino meni svoje presveto rešno telo zavžiti dal. — **O vsmileni Jezus!** kolikokrat sim te že prijel, pa še sim zmirom tako slab ino pomankliv pri vsih rečeh, ino popolnoma nevreden gnad, ki mi jih dajaš. **O Jezus**, odpusti mi vso mojo pomanklivost. Iz celega serca želim tako živeti, da bi te zamogel vselej prav vredno prijeti, kdar k svetem obhajilu pristopim; da bi vselej ta nebeška jed moji duši to storila, kaj telesna jed truplu stori, da bi jaz, kter tak sveti nebeški kruh, tvojo pravo telo vživam, tudi sveto živel, ino enkrat večno nebeško življenje dosegel.

O Marija, preljubezniva mati Jezusa! prosim tebe, ker se nemorem sam Jezusu zadosti zahvaliti za njegovo neskončno dobroto, ti mu za me čast ino hvalo daj, ker je mene vbogega grešnika k svoji mizi povabil. Prosi tudi za gnado, da bi ga v nebesih na vse večne čase vžival. Amen.

Molitva

sv. Ignacija: „Duša Kristusova“ pobožno razložena.

Duša Kristusova z vsemi darimi in gnadami sv. Duha okinčana, posveti me skoz živo vero, terdno upanje in popolno ljubezen, koje ne težava, ne britkost, ne tudi smert premagat ne zamore. O duša, ki še Kristusovi naturi slišiš, bodi tudi moja skoz milostljivo zedinjenje in posveti me skoz bogaboječe misli in želje. Bodi duša in življenje moje duše, zakaj brez tebe je vso življenje le smert.

Telo Kristusovo, ne samo v nar britkejšo smert, ampak tudi k zdravilni hrani moje duše, k zdravilu nevmerljivosti in k vedni daritvi dano, odreši me. O božja glava z vsemi zakladi modrosti božje napolnjena, vodi me. O ve dobrotljive oči, ki ste se za me tolikokrat solzile, pogledjte na me. Ti jezik zveličarjev, ki imaš besede večnega življenja, poduči me. Ve močne roke, skoz katerih dotikanje so bolezni se zvracile, slepi vidoči, mertvi zbudeni postali, odvzemite vse slabosti in bolezni mojega telesa in moje duše; odpodite slepoto, in dodelite mi pale življenje milosti božje. O ve lepe noge, ve očetove

kolena, ktere ste celemu svetu zveličanje prinesle; kdo mi da, da vas z Magdalenoj objamem, poljubim ino odpušanje svojih grehov pri vas najdem? O milostljive persa, o shramba božanstva, o oltar ljubezni, spusti se dolj k mojemu sercu, in ga užgi s svojo ljubeznijo, tako bo Kristus moje življenje in smert moj dobiček.

Ker v Kristusova, iz ljubezni do mene vsa prelita, napoji me, da moja duša ne žeja po studencih preminočega veselja in slasti tega sveta; da ljubezen z ljubeznijo povernem, in poprej svojo ker v prelijem, kakor da bi tebe le z enim grehom razžalil.

Voda iz Kristusove strani, iz odperte serčne rane iztekoča, vmij me. Bolj in bolj me vmij in osnaži od mojih grehov, da bom skoz špranje tvoje svete strani k poljubci tvojega ljubeznivega serca spušen.

Terplenje Kristusovo, o premočno terplenje, koje je vse naše grehe nosilo, okrepi me v vseh sopernostih in dodeli mi moč, vse nadloge in težave za mojega gospoda Jezusa Kristusa serčno in voljno prenašati.

O dobrotljivi Jezus, vse dobrote izvirk in začetnik, usliši me, ako sim

ravno velik grešnik; zakaj tvoja milost in dobrota tudi grešnike usliši.

V tvoje rane, zavetje revnih grešnikov, skrij me; da me sovražnik ne premaga, in da v roke pravičnega od mene tak pogostoma in grozno razžaljenega sodnika ne zapadem. Tamkej bom mirno počival in tvojo vsmilenost, o nar dobrotljivejši Jezus, vekomaj hvalil.

Od tebe se nikdar ne daj skoz obilnost in težo mojih hudobij ločiti. Zato te skoz tvoje nar sveteše rane prosim, skoz tvojo nar dražešo kerv, skoz nar britkešo terplenje in smert. Zakaj od tebe ločen biti, bi skoro slišat imel: Bog ga je bil zapustil, le za njim in primite ga, kajti ne je, ki bi ga rešil. Zato sopet k tebi vpijem, moj Jezus, ne daj se nikdar od mene ločit na vekomaj.

Pred togotoj sovražnika, kter kakor rjuveč oroslan okolj hodi iskajoč, koga bi požerl, zabrani me; da se nikdar moj sovražnik hvalit nema, kakor da bi me bil premagal.

Ob moji smertni uri, kadar me bodo vse stvari zapustile, kadar bom trepejoč iz te nestalne zemlje v hišo večnosti šel, pokličí me svojo zgubleno ovčico, ki je tako malo tvoj glas posluhnila. Kličí

me, ako ravno imena tvoje ovce nisim vreden, kajti tvoje ovčice pojdejo za tvojim glasom. Vender kličem, ne po mojem zaslužanju, ampak po tvoji dobrotljivosti; zakaj kakšni hasek je v tvoji kervi, ako se v pogubljenje pogreznem.

Ino daj k tebi, moji nar vekši dobroti, za ktereга posestvo sim stvarjen, priti mene. Vkaži mi, priti k tebi, ti sam si mi zadosti. Zakaj kaj imam v nebesih, in kaj išem na zemlji razun tebe, Bog mojega serca in moj delež, o Bog, na vekomaj.

Da s tvojimi svetniki tebe, mojega Boga, mojega ~~z~~ veličarja, skoz tvojo neskončno vsmilenje z jimi zedinjen, mojega Jezusa vekomaj častim. Amen.

Ant. Ah, kda bom prišel, o Jezus! in se pred tvojim obličjem prikazal?

V. Gospod, usliši mojo molitvo!

O. Ino daj moje vpitje k tebi priti.

M o l i m o.

O Bog, kter tim, ki te ljubijo, nevidne dobrote pripravljaš, vlij tvojo ljubezen v naše serca, da te povsodi in čez vse ljubimo in se tvojih obljub, ki vse želje daleč presežejo, vdeležimo. Skoz našega Go-

spoda Jezusa Kristusa, tvojega Sina, ki s teboj in s sv. Duhom ednak Bog živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Hvala nar svetejšega oltarskega zakramenta.

Pohvaleno in poveličano naj bo nar svetejšo rešno Telo s tolikim pohvalenjem, kakor je zvezd na nebi, ptičev v zraku, kaplic v morju in peska na zemlji; kolikor je cvetic v spomladi, zernic v letu, listja v jesen in snega v zimi: kajti tukej je živ kruh, ki je iz nebes na zemljo prišel, in vse dobrote v sebi zapopade.

Pohvalena in poveličana bodi nar svetejša skrivnost tolikokrat, kakor njo vseh ljudi jeziki izrekati in vse serca izmisliti in poželeti zamorejo; kajti tukej je brezmadežno jagne, skoz kterega kerv smo očišeni in zveličani.

Pohvalena in poveličana bodi nar svetejša oltarska skrivnost s tolikim pohvalenjem, kakor njo vsi angeli in nar svetejša Trojica sama v svoji vsemogočnosti opraviti, v svoji modrosti izmišlavati in v svoji dobrotljivosti poželeti zamore; zakaj vreden si take hvale, o Jezus Kristus! ker nisi samo svoje človeštvo, am-

pak tudi svoje božanstvo meni za hrano dodelil, ti moj Gospod in moj Bog, v resnici vse hvale vreden, veličasten in čez vse povzdignjen na veke. Amen.

Prošnja za blagoslov.

Blagoslovi me, o Jezus! z Očetom in svetim Duhom, in dodeli mi milost, da vselej in v vseh rečeh tvojo nar svetejšo voljo izpolnjam, in te v nar svetejši skrivnosti ob času moje smerti sprejem, in tako na vse veke s teboj zedinjen ostauem. Amen.

Sveti križev pot.

Pripravljanje.

Moj Bog in moj Gospod! Jaz te molim kak svojega stvarnika in odrešenika, ker si vse ljubezni vreden, od kterega vse dobro pride; zadosti pred teboj spoznam, da sim reven, poln grehov in neveden, slep na duši moji. O Jezus, moj Zveličar! za me voljo si človek postal, si tri ino tride-

set let v siromaštvi in zapušenji, v grozovitnih bolečinah in v zasramovanju revno živel, da bi skoz tako tvojo ljubezen, terplenje in smert moje serce od zapelivega sveta k sebi vernil. Pa kaj, spoznam le v sramoti, ko moje serce samo za grehom hrepeni, ino ko slabo ti tvojo ljubezen plačujem. Jaz sim Judež, ki sim tebe izdal, hlapec, ki te je vdaril, soldat, ki je tvojo stran prebol, moji grehi so vervi, ki so te nevsmileno vezale. Pridem tedaj pobleвно dues k tvojem križnem potu, ter te prosim, govori zdaj k mojem pripravlenem sercu. Ti pak Marija, žalostna mati! dodeli mi milost, da z grivanim sercem v svete stopinje Sina božjega stopim in prav premišlavam celo terplenje svojega Odrešenika ino vseh odpustkov deležen postanem, ktere so za me in verne duše v vicah na to pobožnost dodeleni. Amen.

I. Postaja.

Jezus k smerti obsojen.

O Jezus, mi te molimo in častimo, zakaj skoz svoj sveti križ si svet odrešil!

Premišljevanje.

Sliši grešnik, kak se toži Jezus! Jaz sim otroke izredil, oni so me pak zaničevali. Jaz sim tebe dragi človek stvaril po moji lepi podobi, sim zapustil nebeški raj, sim popotval za teboj, tebe zgubleno ovco iskajoč ino sim celih tri ino trideset let na zemli v samih težavah živel. Za tvojo voljo sim bil s štriki in ketnami vezan, s pešicami bit, z biči gajžlan, s ternjem kronan, zapluvan in zasramovan, ino k zadnemu še k smerti obsojen. Tako drago mi pridejo tvoji nesrečni grehi! In ti, zgublen grešnik še se me ogibaš, me zaveržeš; ti me obsodiš, ker moje dobrote nevsmleno zametavaš! Glej, kaka bo le tvoja sodba! Zato zdehni iz serca in reči:

O Jezus, ljubezen celega sveta! spoznam svoj dolg in svojo hudobijo; griva me zdaj preveliko, ker sim te razžalil. O da bi saj imel enkrat mokre oči za izbrisanje mojih neštevilnih grehov. Ko še le zamoreš takega grešnika dalej terpeti in ljubiti, ki telko krivic stori! O dodeli mi mehko serce, da se čez moj tak žalosten stan pred teboj prav milo razjokam. Amen.

Oča naš... Češena si Marija... Čast
bodi Bogu... Vsmili se črez nas, o Go-
spod, vsmili se črez nas!

II. Postaja.

Jezus s križem na rami.

O Jezus, mi te molimo ino častimo
i. t. d.

Premišljevanje.

Sliši grešnik, kak se toži Jezus! O
vi vsi, ki na tem križevem potu mimo gre-
ste, stojte in glejte, alj je ktera bolečina
tak velka ko moja? Alj je kdo tak zapu-
šen in zasramovan, razgajžlan in zapluvan,
ko jaz — pa vendar z veseljem in ljubezni-
jo to drevo križa objamem in s poterpež-
livim sercem nesem. To težo grehov si mi
ti terdokorni grešnik na ramo položil. Glej
me, alj te zdaj ne griva, da morem telko
za tebe terpeti! Zato zdehni:

O bolečin polni Jezus, kelko si za me
prestal! O kdo bo mojim očesam solze dal,
da svoje grehe objokavam! Daj mi pravo
resnično grivingo, o ljubi Jezus, da vse
težave z gorečoj ljubeznijo volno prene-

tje ga vlačil, mene si od njega suval, ko da bi mu mati nebi bila. Grešnik, grešnik, henjaj, prosim, kaj ti delaš, kak živiš! Ali se ti moj dragi Sin ne vsmili? Oberni se k njemu, ne boj se, pojdi k Jezusu, in zdehni:

O Jezus, o Marija! Zdaj zadosti spoznam, nebeška gospa, ko je moglo tvoje prežlahno serce bolečine, žalosti in britkosti pokati, kadar si svojega predragega Sina s težkim križem srečala. Tega sim jaz kriv, — prosim o Jezus! odpusti zdaj meni, zgrivanem grešniku! Amen.

Oča naš i. t. d.

V. Postaja.

Simon pomaga Jezusu križ nositi.

O Jezus, mi te molimo ino častimo i. t. d.

Premišljevanje.

Sliši grešnik, kak se toži Jezus! Čakal sim, jeli bi kdo z menoj žaloval, pa nikdo se nije znajšel, kateri bi me tolažil. Tudi Simon ne upa, za ludi voljo se sramuje, mi pomagati križ nositi. Grešnik, kam ti greš za človeka voljo, kolko mu

iz ljubezni strežeš, alj mene pak zapustiš!
Me ne poznaš? Jezus sim, ki ga preganjaš.
Tvoje zvite, skrivne, nesramne hudobije,
alj me niso celo k smerti obsodile?
Vzemi tvoje grehe z moje rame, sku-
si ino vzdigni, glej, ko težki so! Ne sra-
muj se mene ino zdehni:

O Jezus, pusti me nevrednega hlapca
iti za teboj, naj da prav in popolnoma
vidim svoj grešni stan! O srečni Simon!
drugi Jožef si bil, ker si Jezusu sramotno
težo olehkotil. O Jezus, ne zaverži zdaj
zgrivanega in celo k pobolšanju priprav-
lenega grešnika! Amen.

Oča naš i. t. d.

VI. Postaja.

Veronika poda Jezusu potni pert.

O Jezus, mi te molimo ino častimo
i. t. d.

Premišljevanje.

Sliši grešnik, ko se toži tebi Jezus!
Kaj so tvoji grehi z menoj storili! ko čer-
va so me pomandrali, da me brumna Vero-
nika v ti podobi viditi nemore! Tvoja pre-
vzetija je mene do nagega slekla, tvoja

nečistost mi sekala meso iz telesa, tvoja požertnost mi drago kerv z života stiska, ino nesramnost tvoja oči svetle mi kali! Jeli sim za poznati? alj nisim červu pod tvojimi nogami podoben? Grešnik, o zastojn se pred menoj skrivaš, vidim te skoz oblake, neboš mi nikam odšel. Naj da v to sv. rjuho saj le ena kapla solz čez tvoje grehe pade! Kako je tebi zdaj pri sercu? Vzemi capo, jokaj in zdehni:

O Jezus! zastojn sim se dozdej pred tvojim sv. obličjem po kotih ino temah skrival, ti ja veš za vse moje grehe; tudi jaz tiste pred teboj zdaj očitno spoznam, in grivajo me čez vse, ker sim tebe mojo najvekšo dobroto razžalil. O naj nebom od tvojega presv. obličja zaveržen; naj te enkrat smem gledati in vekomaj vživati. Amen.

Oča naš i. t. d.

VII. Postaja.

Jezus pade drugokrat pod križem.

O Jezus, mi te molimo ino častimo i. t. d.

Premišljevanje.

Sliši grešnik, kak se toži Jezus! Jaz bom iz mesta suvan, ktero sim ljubil, vse sim v nebesah zapustil, da bi na zemli zgublene ovce najdel. Kak britko je moje terplenje, kdo ga je premislil! Že drugokrat je moj Jezus padel in jaz, groza je povedati, jaz pa se tolikokrat v nesnage nesrečnih grehov pogrežam. Draga duša, kaj ti greh prinese? daj še mu dnes slovo, beži pred njim, odvadi se ga! Zakaj kolkokrat kolj ti navaden greh storiš, vselej me skoz tistega s križem na tla veržeš. Zato zdehni:

O Jezus, kako neskončno veliko vsmiljenje ti z menoj imaš, kako še mi le zamoreš vse prizanesti! O Jezus, oglej se zdaj na zgrivaniga grešnika, geni ga k pokori in grivingi, daj mu solze! O sveti Peter, podaj mi svoje mehko, ginjeno serce, naj da me taka žalost črez moje grehe pobije, da tudi Jezus nad menoj resnično poboljšauje najde. Amen.

Oča naš i. t. d.

VIII. Postaja.

Jezus tolaži jokajoče žene.

O Jezus, mi te molimo ino častimo
i. t. d.

Premišljevanje.

Sliši grešnik, kak se toži tebi Jezus! Ve hčeri, ne jokajte se črez me, ampak črez sam se ino črez svoje otroke! Kdo bi se nebi v resnici razjokal, koga bi nebi serce zbolelo, ko Jezusa v neznani podobu zaverženega razbojnika na sredi svojih sovražnikov najde? Grešnik, glej kak so ga tvoje hudobije zvezale, kak draga kerv iz njegoviga presv. Telesa zvirā — odpri oči, le enkrat da saj v svojem življenju na Jezusa poglej, le enkrat se vendar k njemu obrni, prav ga s telesnimi in duhovnimi očmi poglej, alj spoznaš svojiga Zveličarja in brata? Pojdi k brunnim ženam, naj ti povejo, za kom se jokajo! — kak kamenito je le tvoje serce! Zato zdehni:

O Jezus, za milost jaz prosim prav pohlevno! Spoznam zdaj predobro, da nisim vreden, ki bi ti tak terdokornega grešnika pogledal, kak sim jaz; pa vendar poj-

dem s terdnim zaupanjem k tebi, da bi ti moje serce k pravi, resnični pokori genil. Naj kaple tvoja predraga kerv v moje merozlo serce, da se na vselej v tvoji božji ljubezni ožari. Amen.

Oča naš i. t. d.

IX. Postaja.

Jezus pade tretjokrat pod križem.

O Jezus, mi te molimo ino častimo i. t. d.

Premišljevanje.

Sliši grešnik, ko se Jezus tebi toži! Stojim pred dvermi tvojega serca, ino terkam, da bi se mi odperlo. Grešnik, glej, že tretjokrat najdeš Jezusa pod križem, alj bo zdaj že zadosti? Glej, ti si me verigel na tla, ker me preganjaš in grešiti ne henjaš. — Ti je zdaj ležej, kaj boš več še spočel, alj ti niso grehi tvoje glave celo pobelili? alj še boš le dalej v prevzetnosti, skoposti in sovražtvi živel? — alj ne zapustiš enkrat zapelivosti in nečistosti? — alj boš tvojo revno dušo skoz požertnost zalil? — kelko let še me misliš pod

križem imeti? Spreglej tvoje mlade leta, kam te je greh spravil! alj neslišiš mojega vablenja? bom te mar dnes zastoju klical? greš pale v greh? prosim te, oglej se na Jezusa pod križem ležečega in zdehni:

O Jezus, Gospod nebes in zemle! glej grešnika pri tvojih svetih nogah! Ti ponižno, krotko jagne, kak me osramotiš štimanega človeka, ker se pred svetom velki dela, da bi velikó velal in se ljudem dopadel. O Jezus! ne zaverži me ti tak, ko jaz tebe, ovači nikdar večnega raja ne vidim. Amen.

Oča naš i. t. d.

X. Postaja.

Slečenemu Jezusu žolč piti dajo.

O Jezus, mi te molimo ino častimo i. t. d.

Premišljevanje.

Sliši grešnik, kak se tebi toži Jezus! Jaz sim za voljo tebe, ker si preveč nesramni in požertni, mogel nag biti ino žejni. Glej! z mojoj nagostjoj tvojo nesramno življenje pokoravam; oči so mi zavezali, da bi nebi tvojih skrivnih grehov zalezil;

— pelin, jesih in grenki žolč meni nalivaš za pitje, ti pak v požertnosti in slabem pajdaštvu živiš; — ti za veseljem hodiš po grešnih potih, mene pak s štriki vežeš; — o grešnik, pokusi tudi ti iz mojega keliha piti, da neboš od prežgeče žeje tvoje revne duše v večnem ognju enkrat vtopil! — Zapri svoje poželjive oči vselej pred vsakoj nesramnostjoj, zadelaj ušesa in ne sliši želno nespodobnih reči, ne klafaj s svojim gnilih jezikom, nad katerim je smerdlivi dlen hude nečistosti! Zato zdehni:

O Jezus! ti lepota nedolžnosti, ti lep izgled prežlahne sramežljivosti, ti stanoviten mož pravega posta! ohrani, prosim, tudi mene v nedolžnosti in devištvu, naj so mi sveti posti prav prijetni, da se s telom in z dušoj tebi dopadem in greha branim. Ze vsem se ti izročim, odpusti mi grehe, ktere sim v kelh tvojega terplenja prilil. Vsaka kaplica moje kervi naj preteka k tvoji časti in ljubezni. Amen.

Oča naš i. t. d.

XI. Postaja.

Jezus na križ pribit.

O Jezus, mi te molimo ino častimo
i. t. d.

Premišljevanje.

Sliši grešnik, kak se tebi toži Jezus! Ti si mi roke in noge prebol, vse kite in žile napel in moje kosti naterl. Glej, tvoje hudobne zvite grehe sim z mojoj kervjoj na drevi križa pokrila in omila. Z mojoj rokoj v kerv namočenoj sim tebe za erbiča in otroka večnega zveličanja postavil — in ti pak stegaš svojo roko čez me, kadar nečistost v tebi gori, — vselej sim te milo gledal, alj ti za me malo zvedavaš! Glej, kak razbojniki, moje telo s strašnim železjem prebadajo. Alj ti serce nič ne očita? Ko terda je moja postela! Za odejo imam svojo drago kerv, pod glavo si nimam česa podložiti, persa so mi vpale, blizo je že moja zadna ura! Grešnik, kako dolgo še bom čakal na poboljšanje tvoje? Zato zdehni:

O Jezus! molim te na tvoji sv. terdi posteli, kušnem ponižno tvoje roke in noge, ter želim, da bi saj zadna kaplica tvoje

rešne kervi mojo dušo in telo od vseh madežev popolnoma oprala! ino da bi vreden postal, tvoje presveto meso in kerv v sv. Zakramentu s pobožnim sercem vsikdar prijeti. Amen.

Oča naš i. t. d.

XII. Postaja.

Jezus na križi vmerje.

O Jezus, mi te molimo ino častimo i. t. d.

Premišljevanje.

Sliši grešnik, kak se toži tebi Jezus! Prišel sim zdaj do kraja svojega življenja; že bo skoro dotekla ura, da od sveta slovo vzemem. Grešnik! zapustim ti sedem zlatih besed; Marijo ti dam za mater, ktero žmetno zapustim, kajti bolelo bi me, ako bi njo tak malo obrajal, ko mene: — desni razbojnik dobi sveti raj pri mojem Očetu, še enkrat te pogledam, zdehnem globoko, ino s sledno močjo še zakričim: Oča, v tvoje roke priporočim svojo dušo! Ura je stekla, Jezus je mertev, solnce ne sveti, mesec je temni, zvezde kaplejo dolj, skale pokajo, cela natura se gible in trese,

grobi se odpirajo, mertvi vstajajo, ljudje terkajo na persa, rekoč: Resnično, taj je božji Sin! O grešnik, či dolj gledaš, vidiš svoje nestevilne grehe, ako oko gor oberneš, vidiš Jezusa mertvega! Soldati pak igrajo in srečkajo; — ne glasijo se zvonovi; vse je tiho. — Marija žalostna pod križem vmirajočega Sina milo zdihava. O tudi ti ne pozabi na tvojo posledno uro, morebiti ti bo skoro bila! Zato zdehni:

O moj ljubeznivi Jezus! kak častitlivo si svoje nedolžno življenje sklenil. Prosim tebe za vso pričejočo ljudstvo, stegui svoje svete roke in požegnaj vse verne, prejden s tega templa pojdejo na svoj dom. Bodi naš pomočnik ob zadni uri, nepusti nas brez svetih Zakramentov svet zapustiti! O Marija, tolažnica vmirajočih, ne pozabi na me svojega otroka, ter zanesi mojo vbogo dušo v roke nebeškega Očeta. Amen.

Oča naš i. t. d.

XIII. Postaja.

Jezus mertev v Marijinem naročju.

O Jezus, mi te molimo ino častimo i. t. d.

Premišljevanje.

Sliši grešnik, kak se tebi toži Marija! Ti si mojo dušo z britkostjo napolnil in kervavo oranil serce moje, ktera sim bila vselej mati same ljubezni. Jezusa sim rodila, zdaj pak morem biti mati same bolečine. Varjem ga zdaj mertvega v mojem naročju, ker si mi ga na križu bil vmoril. Grešnik, kaj sim ti storila, da moje dete kervoželno in krivično vmoriš? Živega sim ti ga bila v roke sporočila, mertvega mi ga daš nazaj! Alj si ga moral celo vmoriti, si mi že ne poprej zadosti ran in žlakov bil dal? O kak kamenitega serca si, ker Boga vmoriš in iz pota spraviš, da bi ložej grešil! — Sliši matere vpijoče glas; alj si tak merzel, da ti najč ena kaplica solz iz oči ne pade? Nemorem ko njegova mati tebi pozabiti, da si mi vmoril preljubi-ga Sina! Mertev je zdaj, alj zdi se mi, ko da bi še le vedno grešnike k sebi vabil. Ne stoj da, pojdi k njemu in zdehni:

O Jezus, kteri si v krilu svoje matere Device Marije lepo mirno počivaš! O daj, da bo moja duša in revno serce vredno, tudi tebe živega Boga večkrat vredno pod streho vzeti. Taužentkrat mi je zdaj žal, ki sim te z mojimi grehi bil vmoril, — išem

pak pri Mariji zaupljivo milost, da revnega grešnika o Jezus ne boš zaverigel. Amen.

Oča naš i. t. d.

XIV. Postaja.

Jezus v grob položen.

O Jezus, mi te molimo ino častimo i. t. d.

Premišljevanje.

Sliši grešnik, kak se toži tebi Marija! O ljublena duša, brani se greha ino terpi radovolno, kajti Jezus je vsega vreden! Gre se zdaj njegovo telo počivat, duša pak beži na angelskih perutih v predpekkel, brumnih duš iz terplenja rešit. Na njegovem grobu preлива Marija z Janezem predrage solze, gleda objokana za njim, pri katerem bi rada počivala, pa težek kamen na grobu loči njune serca. Grešnik, tudi ti zmisliš na ločenje in slovojemanje od tega sveta; zapusti že zdaj vsak greh, ne veži serca svojega na bliskečo prazno lepoto sveta! Premisli dnes pojdoč domo, da so le samo tvoji neštevilni ino morebiti nespokorjeni grehi krivi na Jezusovi smerti! Zato zdehni:

O vsmileni Jezus, moj dobrotliv Odrešenik! prosim te, počivaj tudi vsikdar v mojem revnem sercu, ktero je zdaj pri premišlavanju tvojega terpenja od ljubezni do tebe vneto! Bodi ti z menoj in jaz s teboj na vekomaj sklenjen! Daj mi gnado, da z živoj veroj, s terdnim upanjem in z gorečoj ljubeznijo s teboj in po tvoji sveti volji srečno vmerjem, ino tam v večnosti pri tebi v nebesah veselo vstanem. Amen.

Oča naš i. t. d.

Končna molitva.

Pohvalen bodi naš Odrešenik in Zveličar, križani Jezus Kristus! — bodi pozdravljena moja prežalostna mati, Devica Marija; — bodi pohvalen pravičen ženin ino mož, sveti Jožef! Vam k časti darujem ti dnešni križni pot. Darujem ti ga, o moj Bog, v povikšanje tvoje velike časti, v lepo zahvalo za vse meni in vsem ljudem dodeljene dobrote in milosti, v odpušanje mojih in celega sveta grehov, v pomoč vsem vernim dušam v ica, posebno tistim, za ktere sim dolžen moliti; naj njim bo dnešni dan, dan veselega odrešenja in častitlivega uhoda v svete nebesa. Amen.

Litanije

od britkega terpenja Jezusa Kristusa.

Gospod, smili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, smili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oča iz nebes, smili se nas!

Bog Sin, odrešenik sveta, smili se nas!

Bog sveti Duh, smili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, smili se nas!

Jezus, sin živega Boga,

Jezus, sin prečiste Device Marije,

Jezus, sin Davidov,

Do smerti žalostni Jezus,

Kervavi pot poteči Jezus,

Od angela okreplen Jezus,

Od Judeža izdan Jezus,

Od Judov vlovlen Jezus,

S štriki zvezan Jezus,

K hudobnim sodnikom pelan Jezus,

Anazu predstavljen Jezus,

V obličje vdarjen Jezus,

Od Kajfeža zasramovan Jezus,

Pri Pilatužu zatožen Jezus,

Od Herodeža zaničevan Jezus,

Svojega oblačila obropan Jezus,

usmili se nas!

Na steber privezan Jezus,
Nevsmileno bičan Jezus,
Z bodečim ternjem kronan Jezus,
Z rudečim plajšem oblečen Jezus,
Ljudstvu predstavljen Jezus,
K smerti obsojen Jezus,
Križ noseči Jezus,
Pod križem padnjen Jezus,
Na križ pribit Jezus,
Na križi razpet Jezus,
S križem povzdignjen Jezus,
Na križi viseč Jezus,
Za sovražnike moleč Jezus,
Od Očeta zapušten Jezus,
S smertjoj boreči Jezus,
Svojo dušo izročivši Jezus,
S sulicoj preboden Jezus,
Iz križa vzet Jezus,
Od tvoje matere obžalovan Jezus,
Z miroj pomaziljen Jezus,
K pokopališu prenešen Jezus,
V grob položen Jezus,
Bodi nam milostiv, zanesi nam, o Jezus!
Bodi nam milostiv, usliši nas, o Jezus!
Od vsega hudega, odreši nas, o Jezus!
Od tvoje jeze, odreši nas, o Jezus!
Od tvojih kaštig, odreši nas, o Jezus!
Od prevelike žalosti, odreši nas, o Jezus!

usmili se nas!

Od nevarnih bolezní,
Od velikih skušnjav,
Od smertne sile,
Od obupanja,
Od duhovnih in telesnih sovražnikov,
Od nagle in nesrečne smerti,
Od večnega pogublenja,
Skoz tvoje britko terpenje in smert,
Skoz tvoje velike bolečine in rane,
Skoz tvoje solze in zdihavanje,
Skoz tvojo nagost in osramotenje,
Skoz tvojo poterpežljivost in krotkost,
Skoz tvoje gajzlanje in terpenje,
Skoz tvojo bodečo krono,
Skoz tvoje rudečo oblačilo,
Skoz tvoj križ in cveke,
Skoz gobo in sulico tvojo,
Skoz tvoje britko pitje,
Skoz tvoje smertne nadloge,
Skoz izročenje tvoje duše,
Skoz nagnenje tvoje glave,
Skoz tvojo bolečo smert,
Skoz tvojo predrago kerv,
Skoz tvojih pet kervavih ran,
Mi vbogi grešniki, mi te prosimo, usliši nas!
Da nam zanesesh, mi te prosimo, usliši nas!
Da nam odpustiš, mi te prosimo, usliši nas!

odreši nas, o Jezusi!

mi te prosimo, usliši nas!

Da nam v vseh nevarnostih pomagaš,
Da nas v naši revšini tolažiš,
Da naše nadloge oblehkotiš,
Da nas v preganjanju obvariš,
Da nas v obupanju okrepiš,
Da nas pred duhovnimi in telesnimi so-
vražniki obvariš,
Da nam v smerti na pomoč prihitiš,
Da nas pred obupanjem obraniš,
Da nas pred pogublenjem obvariš,
Jagne božje, ki grehe sveta odjemleš,
zanesi nam, o Gospod!
Jagne božje, ki grehe sveta odjemleš,
usliši nas, o Gospod!
Jagne božje, ki grehe sveta odjemleš,
usmili se nas, o Gospod!
Kristus, sliši nas!
Kristus, usliši nas!

Oča naš... Češena si Marija ...

Molimo.

O Jezus! skoz moje grehe sim se pri tebi veliko zadolžil, tak da ne vem, kako se bom rešil. Zato zaupam na tvoje britko terpljenje, in kelko mi bo majnkalo, hočem po tvojem zasluženju poverniti. Za vse grehe, ki sim nje s svojo glavo storil, ti darujem bolečine, ki si njih na tvoji glavi

prestal. Za vse grehe, ktere sim z rokami storil, ti darujem bolečine, ktere si na prebodenih rokah občutil. Za vse grehe od mene skoz noge storjene, ti darujem bolečine tebi na prebodenih nogah zadete. Za vse grehe z mojoj dušoj doprinešene, ti darujem bolečine, na tvoji zapušeni duši, ležeče. Za vse grehe z mojim srcem storjene, ti darujem vse bolečine tvojega žalostnega in obtoženega serca. Za vse moje ptuje ino nevedne grehe ti darujem tvojo namreč po noči v temni ječi bil prestal. Za vse kaštige, ki sim ti dolžen, ti darujem vsako predrago kaplico tvoje presvete kervi. Vse to ti darujem v zadostitvo mojih grehov in k popolnem zbrisanju mojih dolgov. Amen.

Litanije

od vseh svetnikov.

Gospod, smili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, smili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oča v nebesih, usmili se nas!

Bog Sin, odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija,

Sveta mati božja,

Sveta devic Devica,

Sveti Mihael,

Sveti Gabriel,

Sveti Rafael,

prosi za nas!

Vsi sveti angeli in arhangeli, prosite za nas!

Vsi sveti redi izveličanih duhov, prosite za nas!

Sveti Joanez kerstnik, prosi za nas!

Sveti Jožef, prosi za nas!

Vsi sveti patriarhi in preroki, prosite za nas!

Sveti Peter,

Sveti Pavl,

Sveti Andrej,

Sveti Jakob,

Sveti Joanez,

Sveti Tomaž,

Sveti Jakob,

Sveti Filip,

Sveti Jernej,

Sveti Matevž,

Sveti Šimon,

prosi za nas!

Sveti Tadej,
Sveti Matija,
Sveti Barnaba,
Sveti Lukež,
Sveti Marko,

} prosi za
nas!

Vsi sveti apostoli in evangelisti, prosite
za nas!

Vsi sveti jogri Gospodovi, prosite za nas!

Vsi sveti nedolžni otročiči, prosite za nas!

Sveti Štefan, prosi za nas!

Sveti Lovrenc, prosi za nas!

Sveti Vincenc, prosi za nas!

Sveti Fabian in Sebastian, prosita za nas!

Sveti Joanez in Pavl, prosita za nas!

Sveti Kozmaz in Damian, prosita za nas!

Sveti Gervazi in Protazi, prosita za nas!

Vsi sveti marterniki, prosite za nas!

Sveti Silvester,

Sveti Gregor,

Sveti Ambrož,

Sveti Auguštín,

Sveti Hieronim,

Sveti Martin,

Sveti Niklavž,

Vsi sveti učeniki, prosite za nas!

Sveti Anton,

Sveti Benedikt,

Sveti Bernard,

Sveti Dominik,

} prosi za nas!

} prosita
nas!

Sveti Frančišk, prosi za nas!
Vsi sveti mašniki in leviti, prosite za nas!
Vsi sveti menihi in pušavniki, prosite za nas!

Sveta Maria Magdalena,
Sveta Agata,
Sveta Lucia,
Sveta Neža,
Sveta Cecilia,
Sveta Katarina,
Sveta Anastazia,
Vse svete device in vdove, prosite za nas!

prosi za nas!

Vsi svetniki in svetnice božje, prosite za nas!

Bodi nam milostiven, zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostiven, usliši nas, o Gospod!

Od vsega hudega,
Od vsega greha,
Od svoje jeze,
Od nagle in neprevidene smerti,
Od skušnjav hudiča,
Od jeze, sovražtva in vse hude volje,
Od duha nečistosti,
Od bliska in hudega vremena,
Od kuge, glada in vojske,
Od večne smerti,

odreši nas, o Gospod!

Skoz skrivnost svojega svetega včlo-
večenja,
Skoz svoj prihod,
Skoz svoje rojstvo,
Skoz svoj kerst in sveti post,
Skoz svoj križ in terplenje.
Skoz svojo smert in pokopanje,
Skoz svoje sveto vstajenje,
Skoz svoje čudežno v nebo hojenje,
Skoz prihod troštarja svetega Duha,
Na sodni dan,
Mi vbogi grešniki, mi te prosimo, usliši
nas!

odreši nas, o Gospod!

Da nam zaneseš,
Da nam odpustiš,
Da nas k pravi pokori pripelaš,
Da svojo sveto cirkvo vižaš in ob-
varješ,
Da apostolskega pastirja in vse cirk-
vene stane v svoji sveti veri ob-
deržiš,
Da sovražnike svete cirkve ponižaš,
Da keršanskim kralom in oblastnikom
mir ino pravo edinost daruješ,
Da keršanskemu ljudstvu mir in po-
koj dodeliš,
Da nas vse v svoji sveti službi po-
terdiš in obderžiš,

mi te prosimo, usliši nas!

Da naše misli k nebeškim željam povzdigneš,
Da vsem našim dobrotnikom z večnimi darimi poverneš,
Da naše in naših bratov, prijatelov in dobrotnikov duše od večnega pogubljenja odrešiš,
Da sad zemlje daš in ohraniš,
Da vsem vernim dušam večni pokoj podeliš,
Da nas uslišati hočeš,
Sin božji,

mi te prosimo, usliši nas!

Jagne božje, ki grehe sveta odjemleš,
zanesi nam, o Gospod!

Jagne božje, ki grehe sveta odjemleš,
usliši nas, o Gospod!

Jagne božje, ki grehe sveta odjemleš,
usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas

Gospod, smili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, smili se nas!

Oča naš Češena si Marija

Psalm 69.

O Bog! zmisli na mojo pomoč; Gospod hiti mi pomagat!

Omoteni naj bodo ino osramoteni, kateri
mojo dušo zalezujó.

Zapodijo se naj in sram jih bodi, kateri
mi hočejo hudo.

Zasramovani se naj mahom zavernejo,
kateri mi kričijo: le le nad njega!

Vsi pak, kateri Tebe išejo, se naj v Tebi
veselijo ino radujó!

Vedno naj pravijo: „Hvaljen bodi Bog!“
kateri ljubijo tvoje zveličanje.

Jas sem pak potreben ino siromak, o
Bog pomagaj mi.

Ti si moj pomočnik in odrešnik, o Go-
spod ne odlagaj.

Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Du-
hu, kak je bilo v začetku, zdaj in
vsikdar, in na večne čase. Amen.

V. Zveličaj svoje služabnike.

O. Kteri na te zaupajo, o moj Bog!

V. Bodi nam Bog! močen turen.

O. Proti našim sovražnikom.

V. Ne dopusti, da bi sovražnik nas pre-
magal.

O. Ino hudobnik (hudoben otrok) nam naj
ne dela škode.

V. Gospod, ne stori z nami po naših
grehih.

O. Ino ne plačuj nam po naših krivicah.

V. Molimo za našega papeža I.

O. Gospod ohrani jih, oživljaj in osreči jih na zemlji, ino ne daj jih v roke njihovih sovražnikov.

V. Molimo za našega škofa I.

O. Gospod! ohrani jih, ino vari jih vsega hudega.

V. Molimo za našega cesarja I.

O. Gospod! osreči ga, ino vsliši nas, kader te za nja prosimo.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Gospod! daj vsim našim dobrotnikom za voljo svojega svetega imena večno življenje.

V. Molimo za verne duše v icañ.

O. Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč jim naj sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje nenazočne brate.

O. Zveličaj, o moj Bog! svoje služavnike, kateri na te zaupajo.

V. Pošli jim pomoč iz svetišča.

O. In iz Siona obvari nje.

V. O Gospod, vsliši mojo molitvo.

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

M o l i m o.

O Bog! kateremu je lastno, se vselej smiliti in zanesti, sprejmi naše poniž-

ne prošnje, da nas in vse tvoje služavnike, ktere grehov verige zvezane deržé, milost tvoje dobrote odveže.

Mi te prosimo, o Gospod! usliši molitve tih, ki te pohlevno prosijo, in zanesi tem, ki svoje grehe spoznajo, da tako tudi odpušenje ino mir po tvoji dobroti zadbimo.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas od grehov ne samo odvežeš, temoč tudi od kazni, ktere si za tiste zaslužimo, odrešiš.

O Bog, kteri se skoz greh razžališ, skoz pokoro potolažiš, poglej milostivo na prošnjo k tebi kličečega ljudstva, ino šibo tvoje jeze, ktero zavoljo svojih grehov zaslužimo, od nas odverni.

Vsegamogočni večni Bog, usmili se svojega služavnika I. našega papeža, in vodi jih po stezi večnega življenja, da bodo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo, želeli, ino z vsoj močjo storili.

O Bog! vladar ino pastir vseh vernih, poglej milostivo na svojega služavnika I., našega škofa, kojih si pastirja ...ske cerkve postavil; dodeli jim, da tem, črez ktere so postavljeni, z besedo ino djanjem k dobremu služijo, ino tako enkrat s čredo sebi izročenoj večno življenje dosežejo.

O Bog! od kterega svete želje, dobre djanja ino pravične dela pridejo, daj svojim služavnikom taki mir, kakšega svet dati ne more, da bodo naše serca tvojim zapovedam vdane, in časi s tvojo pomočjo brez straha pred sovražnikom varni ino mirni.

O Bog! užgi naše obisti in serca z ognjem svetega Duba, da bomo tebi s čistim telom služili, in z nedolžnim srcem dopadli.

O Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih! dodeli dušam svojih služavnikov ino služavnic odpušenje vsih grehov, da milostivo odpušenje, katero so vselej želele, skoz bogaboječe prošnje dosežejo.

O Gospod, mi te prosimo, začni svojim Duhom naše dela, in spremljaj jih s svojo pomočjo, da se vse naše molitve in dela s teboj začno, ino v tebi začete dokončajo.

Vsemogočni večni Bog! kteri gospoduješ čez žive in mertve, in se vsmiliš vseh, katere iz vere in del za svoje spoznaš; pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kteri so še pri življenju, alj so se že iz sveta ločili, skoz prošnje vseh tvojih svetnikov po tvoji dobroti odpušenje vseh svojih grehov do-

sežejo. Skoz našega Gospoda Jezusa Kristusa, tvojega sina, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Gospod! vsliši mojo molitvo.

O. Ino moje vpitje naj k tebi pride.

V. Vsemogočni ino vsmileni Bog nas naj vsliši.

O. Amen.

Molitva za cesarja.

O Bog! varh vseh kraljestev, in zlasti keršanskega cesarstva, dodeli svojemu služavniku našemu cesarju I. tvojo moč, s kateroj se sovražniki premagajo, zpoznati in častiti, da, ker je po tvoji sv. volji cesar postal, tudi skoz tvojo pomoč mogočen ostane.

M o l i t v a

za vse potrebe celega keršanstva.

Vsemogočni večni Bog, gospod nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše težave, nadloge ino potrebe. Vsmili se vseh vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus voljno v roke grešnikov dal, ino tudi svojo predrago kerv na lesu svetega križa prelił.

Odverni nam po njem, milostivi Oče! zaslužene šibe, sedajne in prihodne nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase. Razsveti tudi in poterdi v vsem dobrem duhovne in deželske oblastnike ino gospodske, da nas na vse napeljavajo, kar je k tvoji božji časti, k našemu zveličanju, ino k miru in k poboljšanju celega keršanstva potrebno. Mi prosimo tudi, kakor hočeš, o Bog! da prositi imamo, za svoje prijatele in sovražnike, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsegamogočni večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa se že iz sveta ločili, na prošnje vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušanje vsih svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog mira! pravo edinost v veri brez vsega ločenja in vse zmotnjave. Preoberni naše serca k pravi pokori ino poboljšanju našega življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam

goreče želje k vsej pravici, da kakor pokorni otroci v življenju in smerti tebi prijetni ino dopadlivi postanemo. Tebi naj bo priporočeno vse naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukaj vživati, in tamo s vsemi izvolenimi doseči, da tebe v večnem veselju in zveličanju hvalimo ino častimo. To nam dodeli, o Gospod nebeški Oče, skoz Jezusa Kristusa, tvojega ljubega Sina našega Gospoda in Zveličarja, kateri s teboj in svetim Duhom edini Bog živi ino kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pred sv. rešnim Telesom.

O Bog, ki si nam pod prečudnim zakramentom spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi občutimo, ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog od vekoma do vekoma. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Oča naš. Češena si i. t. d. (petkrat.)

Lavretanska litanija.

Gospod, smili se nas!
Kristus, usmili se nas!
Gospod, smili se nas!
Kristus, sliši nas!
Kristus, usliši nas!
Bog Oča v nebesih, smili se nas!
Bog Sin, odrešenik sveta, smili se nas!
Bog sveti Duh, smili se nas!
Sveta Trojica en sam Bog, smili se nas!
Sveta Marija,
Sveta Mati božja,
Sveta devic Devica,
Mati Kristusova,
Mati milosti božje,
Mati naj lepša,
Mati naj čistejša,
Mati brez vsega madeža,
Mati ljubezniva,
Mati prečudežna,
Mati našega stvarnika,
Mati našega odrešenika,
Devica naj modrejša,
Devica častitliva,
Devica pohvalena,
Devica mogočna,
Devica dobrotliva,

prosi za nas!

Devica verna,
Devica brez madeža spočeta,
Podoba pravice,
Sedež modrosti božje,
Začetek našega veselja,
Posodba duhovna,
Posodba časti vredna,
Posodba vse svetosti,
Roža skrivna,
Turen kralja Davida,
Turen slonokosteni,
Hiša zlata,
Škrinja božjega mira,
Vrata nebeške,
Zgodna denica,
Zdravje bolenikov,
Pribežališe grešnikov,
Tolažnica vseh revnih,
Pomočnica vseh kristjanov,
Kraljica angelov,
Kraljica patriarhov,
Kraljica prerokov,
Kraljica apostolov,
Kraljica mučenikov,
Kraljica spoznovavcev,
Kraljica vseh devic,
Kraljica vseh svetnikov,
Kraljica sv. roženkranca,

prosi za nas!

Jagne božje, ki grehe sveta odjemleš,
zanesi nam, o Gospod!

Jagne božje, ki grehe sveta odjemleš,
usliši nas, o Gospod!

Jagne božje, ki grehe sveta odjemleš,
usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, smili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, smili se nas!

Oča naš. Češena si Marija.

Pod tvojo pomoč in brambo pribežimo,
o sveta božja porodnica! ne zaverži na-
ših prošenj v naših potrebah, temoč odre-
ši nas vselej vseh nevarnosti. O častit-
liva in blagoslovljena Devica, naša gospa,
naša srednica, naša besednica, naša po-
močnica. S svojim Sinom nas spravi, svo-
jemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas
izroči.

V. Prosi za nas o sveta božja porod-
nica!

O. Da vredni postanemo Kristusovih
obljub.

M o l i m o.

Milost svojo, prosimo o Gospod! v
naše serca vlij, da ki smo po angelovem

oznanenji tvojega Sina Jezusa Kristusa včlovečenje spoznali, skoz njegovo terplenje in križ k časti vstajenja pripelani bomo. Skoz tistega Kristusa Gospoda našega. Amen.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. Da vredni postanemo Kristusovih obljub.

M o l i m o.

Prosimo te, o Gospod! naj nam presvete tvoje Matere ženina zasluženje pomaga, da, kar naša slabost nemore doseči, skoz njegovo prošnjo nam bode dodeleno. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Za srečno smert.

O ljubezniva, milostiva in od vekomaj izvolena Devica, mati Jezusova, Marija! prosimo te po tisti tvoji in tvojega ljubeznivega sina Jezusa Kristusa britkosti in grenkosti, ko sta jo vi dva imela, ti pod križem, on pa na svetem križu; naj več pak ob taisti uri, ko se je njegova duša njegovega telesa ločila, da nam na pomoč prideš, kedar se bodo naše uboge duše jele našega telesa ločiti, in nje v

svoje milostive roke primeš, in našemu zveličarju, svojemu ljubeznivemu sinu Jezusu Kristusu izročiš. Zdaj mi tebi svoje duše za taisto uro priporočimo; ne zapusti nas o Marija!

Češena si kraljica.

Češena si kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in naše upanje, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni otroci Eve; k tebi zdihavamo žalostni in objokani v ovi solzni dolini. Zato, o naša zagovornica! obrni k nam svoje milostive oči, in po tem revnem življenju pokaži nam Jezusa, blagoslovljen sad svojega telesa: o dobrotljiva, o usmilena, o sladka Devica Maria!

V. Prosi za nas, o sveta božja porodnica!

O. Da vredni postanemo Kristusovih obljub.

M o l i m o.

Vsegamogočni večni Bog! ki si dušo in telo prečiste Device matere Marije k vrednemu prebivališu za tvojega Sina skoz pripomoč svetega Duha pripravil, daj, da, ki se nad njenim spominom razveselimo, skoz njeno milostivo prošnjo vseh prihodnih

nadlog in večne smerti rešeni bomo. Skoz taistega Jezusa Kristusa, Gospoda našega. Amen.

Tri božje čednosti.

Vera.

Jaz verjem v tebe Gospod! večen, pravi Bog! Jaz verjem, da si eden v naturi ino trojni v peršonah, Bog Oča moj stvarnih, Bog Sin moj odrešenik, ino Bog sveti Duh moj posvečevavec. Jaz verjem, da si tistim, kateri te išejo, povračnik, ino dobro plačuješ, pa kak pravičen sodnik hudo kaštigaš. Jaz verjem vse terdno ino stanovitno, kaj katolška cerkva nam ver-vati naprejpostavi; ino sicer zategavolo vse to verjem, ker si ti, moj Bog! neskončno moder, neskončno resničen, ino zapopadek vseh popolnosti to razodel. V toti pravi katolški veri terdno obljubim živeti ino vmreti; sim celo pripravljen poprej svoje življenje dati, kak od tote prave vere v naj menšem odpustiti. Obderži me, o Bog! skoz svojo gnado v tej veri!

Upanje.

Jaz upam, o moj Bog! celo zanesljivo na tvojo neskončno milost, zakaj le ti, moj Bog, si moj trošt, moj pomočnik v vseh mojih potrebah dušnih ino telesnih. Terdno zaupam skoz neskončno zasluženje Jezusa Kristusa, Gospoda našega, tvojega edinorojenega Sina, odpušenje mojih grehov. Zaupam po tem zasluženju gnado, pobožno živeti, se svojih grehov spokoriti, njih odpušenje ino stanovitnost do konca zadobiti, ino tako večno zveličauje doseči. Vse to, o moj Bog! zaupam od tebe zato, ker si ti vse to obljubil, kateri vsegamogočni mi dati zamoreš, kaj si obečal; neskončno dobrotliv mi tudi dati hočeš, kaj si obljubil; ino ker si neskončno zvest v izpolnjavanju svojih obljub. O neskončno mogočeu, o neizmerno dobrotliv, o večno zvesti Bog! poterdi me v tem zaupanju.

Ljubezen in obžalovanje.

Moj Bog ino moj Gospod! jaz te ljubim iz vsega serca, ker si ti naj vekša, brezkončna, vse ljubezni ino časti črez vse naj vrednejša dobrota. Iz cele duše, iz vseh svojih moči te ljubim, ker si za-

voljo sebe samega naj vrednejši čez vse ljublen biti. Bližnega, tudi svoje sovražnike ljubim, ino njim odpustim zavoljo tebe, ker je moj bližni tvoja podoba, ino ker je tudi moj božji učenik na križu svoje sovražnike ljubil. V tej ljubezni hočem živeti ino vmreti. O Bog! užgi v meni ogenj svoje ljubezni.

Iz te čiste ljubezni obžalujem s pobitim srcem vse svoje grehe vsega svojega življenja, s kterimi sim tebe, kteri si naj vekša, neskončna, naj popolnejša, naj ljubeznivejša dobrotā, kda razžalil. Nje sovražim ino čertim čez vse hudo z naj vekšim zaničevanjem. O da jih le, moj Bog! nikdar nebi bil storil! Prosim te tudi zategavoljo moj naj ljubeznivejši Bog! prav ponižno za odpušenje. Terdno sklenem, s tvojo gnado svoje življenje poboljšati, se grehov ogibati, dobro storiti, tebe do konca ljubiti, ino ti v vsem se dopasti. O Bog! poterdi moje naprejevzetje. Amen.

Cerkvene pesmi.

K tihi maši.

Začetek.

1. Pred teboj mi klečimo,
O ti Bog Sabaot!
Tebi priporočimo
Ta ofer, o Gospod!
Naj tebi, Bog, dopade
Našega petja glas,
Dodel' nam svoje gnade,
Z nebes poglej na nas.
2. Ta dan, preden terpeti
Je Jezus izvolil,
Ino na križu umreti
Je pri večerji bil,
Tam je on kruh in vino
Žegnal, učencom dal,
„To vi k mojmu spominu
Storite“ jim je djaj.
3. „Vzemte, jejte in pite
Moje meso in kri,
Ino vedno častite
Ljubezen, ki to stri:
Se ofram, križan biti
Ino umreti za vas;
Kdor hoče k meni priti,
To vervaj vsaki čas.“

4. Ta ofer k tebi pridi
Za dober duh, o Bog!
Nam se pa vselej znidi
V tolažbo vsih nadlog:
Za ofer mi ne damo
Kakor Aron telét,
Le Jezusa spoznamo,
On je naš ofer svet.

S l a v a.

1. Bog Oča! tebi sliši
Čast, hvala vekomaj,
Lep mir pri naši hiši
Obderži nam vselaj,
Da bi tebi služili
Tukaj iz straha vsaj,
Po smerti pa dobili
Pri tebi svetli raj.
2. Jezus! ti božje jagne!
Na križu umerl za nas,
Naj z gnado se k nam nagne
Tvoje serce vsak čas.
Tebe tudi častimo
Svet Duh, tolažnik naš,
Ino serčno si želimo,
Da ti svoj trošt nam daš.

E v a n g e l j.

1. Od božjih ust imamo
Ta evangeljski uk,
Saj pa tudi spoznamo,
Da je resničen Bog,

Da ne more goljfati,
Tud ne biti goljfan,
To vervat in deržati
Mora verni kristjan.

2. Ta uk le pot nam pravi
Kaže v nebesa prit',
Kdor se na njega stavi,
Ne more se zmotit!
Ta uk terdno deržati
O Bog! pomoč nam daj,
In s teboj stanovati
V nebesah vekomaj.

V e r a.

1. Verjem, da Bog Oče
Stvaril zemljo, nebo,
Katermu je mogoče
Vse blo, in vselej bo;
Da je Jezus presveti
Sin, ki ga je rodil,
Človek je pa spočeti
Od svetga Duha bil.
2. Od Marije device
Na svet je rojen bil,
Zavolj naše krivice
Na križu smert storil;
V grob so ga položili;
Pred pekel dol je šel,
Vsi so se veselili,
Ko tretji dan je vstal.
3. V nebesa na desnico
Je on k Očetu šel,

Enkrat bo pa s pravico
Svetá sodit prišel,
In v pekel vse krivične
Tedaj obsodil bo,
S sebo pak vse pravične
Bo peljal gor v nebó.

4. Verjemo in spoznamo
Tud Duha svetega,
Katolško cerkev samo,
In še zraven tega
Občestvo vseh svetnikov,
Grehov odpušanje,
Vstaniťvo še iz grobov
In večno življenje.

Darovanje.

1. Bog! tebi naj dopade
V nebo ti ofer vzet,
Sprostiti tvoje gnade,
Za nas in celi svet.
Zdaj je le kruh in vino,
Pa spremenjeno bo,
V meso, kri tvojga Sina,
Kakor mi verjemo.
2. S tem ofrom tud' zročimo
Dušo, serce, telo,
In priporočimo,
Da b' tebi všečo blo;
Da bi zvesto deržali,
Kar ti nam zapoveš,
In vsega se varvali,
Kar ti nam prepoveš.

3. Mi tudi k ofru damo,
Našo truplo in kri,
Ino vse, kar imamo,
Teb k službi naj stoji,
Poblagruj naše polje,
In vse, kar raste tam,
Z dobroto svoje volje,
Da bode k pridu nam.

S v e t.

1. K nebesam gor poglejmo,
Kjer je Bog, naš Gospod,
Ino veselo pojmo:
Svet si Bog Sabaot!
Zemlja, nebo spoznajo
Tvojo moč in oblast,
Stori, da tudi dajo,
Neverniki ti čast.

2. Da bi vsi vkup častili
Gospoda našega,
S celim srcem ljubili
Vsi Sina božjega;
Hosana v visokosti,
Hvalen bodi, Gospod!
Po celi širokosti
Hvalen bodi povsod.

Po povzdigovanju.

1. Molimo klečijoči
Zdaj tebe, o Gospod,
In Bog perkrit za oči!
Pusti od svojih srot
Molitvo k sebi priti,
Ti si naš živi Bog,

Čes tu pod kruhom biti,
Tako priča tvoj uk.

2. Tvoje je na Kalvarji
Božanstvo skrito blo,
Tukaj pa na altarji
Je skrito tud telo:
Ti ofer svete maše,
Vsem je tega spomin,
Da je za grehe naše
Na križu umerl Bog Sin.

3. Ti naše grehe zbriši,
Jezus! skoz svojo kri,
Ti našo prošnjo vsliši,
In pred nami ne skrij
Svoje obličje sveto,
Temuč po smerti daj
Gledat na unem svetu,
Taisto vekomaj.

Jagne božje.

1. Nam se je veseliti,
Čudež se je zgodil,
Kristus se hoče skriti,
Da b' hrana naša bil,
V podobi kruha, vina,
Živo meso in kri
Jezusa bož'ga Sina,
Na oltarji stoji.
2. To pravo jagne božje
Je hotlo skriti se,
Katero je na križu
Zbrisalo grehe vse:

Ljubezen nezrečena,
O milost brez konca!
Da b' stvar ne bla zgubljena,
Za njo se Stvarnik da!

3. Ko bomo mogli vmreti,
O daj nebeška jéd!
Se vredno nam prejeti,
Da zapustimo svét
Veseli ino mirni,
Brez vsakega strahu,
In k tebi Bog nezmerni!
Na večno pridemo.

4. O daj nam svete želje,
Mnogokrat te prejet,
Naj radost ino veselje,
Nam bo ta sveta jed,
Le vedno tebi živeti,
In greha bati se,
Kak sladko nam bo vmreti,
K teb' poverniti se!

K blagoslovu.

1. Zdaj smo dar svete maše
Končali, o Gospod,
Vsliši molitve naše!
Prej, da gremo od tod,
Požegnaj nas, Bog Oče,
Sin ino sveti Duh,
Po tem ne bo mogoče,
Da b' zašel se naš duh.

2. Ne pusti, da b' grešili,
Ki smo pri maši bli,

Le stori, da služili
Bi zvesto tebi vsi:
Z mogočno roko varji,
Gospod! nas celi dan,
Po smerti nas pripelji,
Na svojo desno stran.

K peti maši. *)

Začetek.

1. Pred teboj, božja Visokost,
Kleči keršanstvo vso,
Serce, oči kak je dolžnost,
K tebi povzdignemo.
Daj nam, o stvarnik! smilenje,
Ino vseh grehov rešenje;
O Bog! iz svoje milosti
Nas grešnikov ne zapusti,
Ne zapusti, iz svoje milosti.
Ne zapusti, iz svoje milosti.
2. Zapravli tvoje dare smo,
O žalosten spomin!
Gospod! zdaj k tebi pridemo,
Kak nekda zgubljen sin.
Ja greh nas tak zadožil je,
Pa deno 'z neba nas pogle.

* Od pokojnega G. Volkmera.

Bog! ne zaverži grešnika,
Svojga ljudstva spokornega,
Spokornega, ljudstva spokornega,
Spokornega, ljudstva spokornega.

3. Mi delo smo od tvojih rok,
Tvoji podložniki!
Daj naši slabosti o Bog!
Moč svoje milosti.
To na oltarji oframo,
Dolg naših grehov plačamo,
Vrednost te kervi velika je,
Ktero tvoj Sin prelival je,
Prelival je, za nas prelival je,
Prelival je, za nas prelival je.

Gloria.

O Bog! Te vsel' častiti,
Čemo popolnoma,
Tvoje imé svetiti,
Zdaj, in na vekoma.
Čast, hvala bodi tebi,
Trojni edini Bog!
Na zemli, in na nebi,
Od nas tvojih otrok.
Od nas tvojih otrok.

Pred evangeljem.

Ti evangelj sveti
Resnica prava je,
To mora vsak verjeti,
Kter če zveličanje.

Kristus ga je oznanil,

Naš božji učenik,

Kter ga je v serce shranil,

Je srečen keršenik.

Je srečen keršenik.

K r e d o.

1. O Bog! na zemli in na nebi
Te spoznajo tvoje stvari,
Jas verjem tri peršone v tebi
Gospod in stvarnik vseh reči;
Na sina, kter glih Bog očeti,
Je rojen, ne pa stvarjeni,
Od svet'ga Duha, je spočeti,
In za nas človek rojeni,
In za nas človek rojeni.
2. Bog Sin od svoje visokosti
Je prišel rešit grešnika,
Na križu storil je zadosti,
Skoz smert za greh vsega sveta.
On smert in pekel je premagal,
Na nebi dobil vso oblast,
Enkrat vse hudo bo kaštigal,
Pravičnim bo dal večno čast.
Pravičnim bo dal večno čast.

O f r o v a n j e.

1. Vzemi o Bog te dare
Lz mešnikovih rok.
Ktere mi grešne stvari
Zdaj oframo, o Bog!
Za grešnike na sveti,
V težavah, v žalosti,
Ma to za ofer biti,

Pri Bogu zadostit,
Pri Bogu zadostit.

2. Naš offer ti gor vzemi
O Oče smileni!
To je tvoj Sin ljubleni
Zakrit tu v skrivnosti.
Njegova kri in telo
Velike vrednosti je,
Izbriše grehe celo,
Odpře zveličanje,
Odpře zveličanje.

Sanktus.

1. Popevajte čast hvalo:
Svet, svet, svet si o Bog!
Da tebe bi spoznalo,
Nebo in svét širok.
To moramo prositi,
O božja visokost!
Tvoje imé častiti,
To naša je dolžnost,
To naša je dolžnost.
2. Zdaj hočemo zapeti
Z veselim sercem vsi,
Hvala po celem sveti
Naj bode tistemi:
Kter pride zdaj v imeni
Tega Gospoda k nam,
Naj bode Bog hvaleni,
Od vseh stvari spoznan,
Od vseh stvari spoznan.

Povzdigovanje.

1. Poglej z nebes Oče smileni,
Glej smileno sem na oltar,
To Jezus je tvoj Sin ljubleni,
Njega ti oframo za dar,
Njegova britka smert, terplenje,
Kero zdaj tebi oframo,
Naj bo vsem, za večno življenje.
Mi križanega verjemo,
Mi križanega verjemo.
2. On na oltarju ofran grata
Za grešnike vsega sveta,
Vsem je odperl nebeške vrata,
On zagovarja grešnika.
O Jezus naše poželenje
Daj slabim trošt, pomoč vsikdar,
Da tvoja kri ino terplenje
Nam ne bo zgubleno nikdar.
Nam ne bo zgubleno nikdar.

Agnus Dei.

Spomin pri maši reče,
Kak Jezus vse terpi,
Kak mu iz serca 'zteče
Do sledne kaple kri.
Skoz njegovy svete rane,
Skoz smert zveličarja,
So duše vse oprane,
On večni mir vsem da,
On večni mir vsem da.

Obhajilo.

Gospod! jaz nisim vreden
Pred tvojo mizo prit';

Da sim en grešnik reven,
Pokoro čem storit.
Vender želim prijeti
Iz celega serca
Jezusa pred kak vmreti
Dušnega ženina.
Dušnega ženina.

Ite misa est.

Zdaj jagne je zaklano
In ofer dokončan,
Oči nebeškem dano
To jagne Jezus sam.
O Bog! ljubezen tvojo
Smo premišlaval, i
Za dušo, telo svojo
Žegen zadobili.
Žegen zadobili.

Perva k predigi.

1. Očeta ino Sina
In Duha svetega
V časti tega imena
Častimo mi Boga.
Molitva, ta je sveta,
S kateroj je učil
Kristus častit Očeta,
In jo nam naročil.
2. Oče naš! ki v nebesih
Kraljuješ vekomaj,
Na dušah in telesih
Ti nam svoj blagor daj.

Vsel' bodi posvečeno
Tvoje sveto imé,
Svetejšo ni nobeno,
Kakor to tvoje je.

3. Tvoje kraljestvo pridi
Po naši smerti k nam,
Tvoja volja se zidi
Na zemlji kakor tam.
Daj nam vsakdajnga kruha
Za dušo in telo,
Pošli nam svet'ga Duha,
Da nam ga žegnal bo.

4. Odpusti, mi želimo
Vse naše grehe nam,
Kakor mi odpustimo
Vsem svojim dolžnikom.
Ne pelaj nas v skušnjava,
Od zlega reši nas,
In daj nam misel pravo,
Te ljubiti vsaki čas. Amen.

Druga k predigi.

1. Z veseljem mi v cerkvo sem pridemo zdaj,
Ta cerkva je Bogu en zvoleni kraj.

Odpevek: O sveti Duh!

Daj nam zdaj
Prave zastopnosti,
Radi bi znali mi
Božje reči.

2. Ja radi bi prišli gor k Oči domo
Pa neznamo kateri pot pela v nebo!
O sveti Duh! i. t. d.
3. Zlo težko priroma ta živ ino zdrav,
Kter neče se zogniti grešnih skušnjav.
O sveti Duh! i. t. d.
4. To dolžni smo, verno moliti Boga,
Pa kak bi ga molil, kateri vere ne zna?
O sveti Duh! i. t. d.
5. Čednost brez Boga je gizdava norost;
Le predga keršanska da pravo modrost.
O sveti Duh! i. t. d.
6. Zdaj z misli pustimo skerbi za telo,
Da le oskerbimo si svojo dušo.
O sveti Duh! i. t. d.

Pesem pred keršanskim naukom.

O sveti Duh, razsvetli
Naše temno serce,
Daj nam se naučiti
Vse, kar potrebno je.
Kak moremo vervati
Na te zaupati
Tebe iz serca ljubiti,
In večno živeti.

Pesem po keršanskem naukom.

Bog mi tebi hvalo damo,
Da nas podučit pustiš,
Kak mi k tebi priti znamo,
Kter od vekomaj živiš,
Daj! da zvesto v sercu mi
Lete nauke zderžimo
In kak ti češ mi živimo
Da bi prišli v nebo vsi. Amen.

Pesme k žegnu.

Pred pervim žegnom.

Nizko se zdaj priklonimo,
Klečijoči počastimo
V podobi kruha belega
Nam pričujočega Boga,
To božje jagne Jezusa.

K žegnu.

Pojmo sveto, sveto, sveto,
Sveto je, čez vse sveto
Veležlahno rešno Telo,
Ki nas bo zdaj požegnalo
Oj bodi vselaj hvaleno.

Pred drugim žegnom.

Božja mana bo rosila,
Žegen nam bo ponovila,

Skoz milost naš'ga Jezusa;
Edino trojnega Boga
Nebeški dar se dušam da.

K žegnu.

Pojmo sveto, sveto, sveto,
Sveto je, čez vse je sveto
Veležlahno rešno Telo,
Ki nas bo sopet žegnalo,
Oj bodi vselaj hvaleno.

Po žegnu.

Jezus naš! ti naj svetejši,
Naj dobrotljivš', naj sladkejši.
Teb' se priporočimo zdaj,
Ostani pri nas vekomaj,
Pripelaj nas u sveti raj.

Postna pesem.

1. Jaz čem tvoje martre peti,
In smilenje s teboj meti,
Jagne božje, katero vmrét,
Prišlo si za me na svét.
Jezus! vtisni rane svoje,
Globoko v počutke moje,
Bodi meni tvoja kri,
K' troštu in zveličanji.
2. Jaz te vidim v ograd iti,
In k očetu tam moliti

Za moj in vseh ljudi gréh,
Kerv potiš, ležeč na tleh.
Jezus! i. t. d.

3. Tebe vlovit ino zvezat,
Suvat in za lase tezat,
Že gre vojska judovska,
Judež jim je vojvoda.
Jezus! i. t. d.

4. Od Pilatuža pravičen
Spoznan — deno kak krivičen
K stebru si privezani,
In nevsmilno bičani,
Jezus! i. t. d.

5. Ves zasramvan in kervavi,
Krono z ternja maš na glavi.
Čelo se od nje vrazi,
Tvoje lice barva kri.
Jezus! i. t. d.

6. Nag, pribit na križno drévo,
Z njim povikšan na stran levo,
Nagneš glavo, moč zbeži,
Duša telo zapusti.
Jezus! i. t. d.

7. Jas sem kriv na smerti tvoji,
Jezus! tebe grehi moji,
So prodali — bičali,
Kronali in križali.
Ah! iz serca jaz nje zgrivam;
In se v tvoje rane skrivam,
Daj, da mi skoz tvojo smert
Bo nebeški raj odpert. Amen.

Velikonočna pesem.

1. Poglejte duše grob odpert!
Več Jezus v njemu ni!
Premagana od nja je smert,
Zveličar naš živi!
2. Premagal je sovražnike,
Njih moč pod njim leži,
Pred njim je stresel pekel se,
Zveličar spet živi!
3. Spred pekla so očaki zdaj
Skoz njega rešeni,
Odperel njim je sveti raj,
Zveličar spet živi!
4. Hudoba in vsa njena moč
Premagana leži;
Premagajmo tud mi rekoč:
Zveličar naš živi!
5. Vojskujmo se tud' z Jezusam
Kristiani serčno mi,
Ni smerti bat' se treba nam;
Zveličar naš živi!
6. Če z Jezusam premagamo
Vse zapelivosti,
Vesel'ga serca bodimo,
Zveličar naš živi.
7. Tud v grobu le en kratek čas
Bomo počivali,
Saj bode zbudil tudi nas
Zveličar, ki živi.

8. Kristiani! tud za grobom še
Živeli bomo mi,
To naša Aleluja je:
Zveličar naš živi!
9. Vesela Aleluja bo
V hiši Očetovi;
Da srečno tjekaj pridemo,
Zveličar naš živi.
10. Pripravleni v nebesih tam
So naši sedeži,
Pripravlja nam jih Jezus sam,
Zveličar, ker živi.

Zahvalnica.

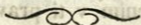
1. Tebe Boga hvalimo,
Kak gospoda te častimo,
Tvojo moč spoznavamo,
Vsi skoz njo smo in živimo,
Vse kar stvaril si, veli:
Večni ti naš oča si.
2. Vse, kar nebo v sebi ma,
Angeli in Kerubimi,
Oblastnikov vojska vsa,
Vse Moči in Serafimi,
Vse, vse poje na ves glas,
Tvoje hvale vsaki čas.
3. Trikrat svet Bog Sabaot,
Bog nezmerjene oblasti;

Celega sveta gospod,
Vse je polno tvoje časti;
Zemlja, morje in nebo,
Je od nje napolnjeno.

4. Tebe vsi apostoli,
Mučeniki in preroki
Hvalijo, da njihov si
Mojster in gospod visoki,
Kteri je napolnil si
Z duhom svoje svetosti.
5. Tebi, oče! večnemi,
Tvojemi edinem Sini,
Kter je 'z tebe rojeni,
Svetem Duhi, Bog edini!
Po vsem sveti cerkva vsa
Dolžno čast in hvalo da.
6. Sin očeta večnega,
Kristus, kralj nebeške časti!
Si šel rešit grešnika
Iz hudičeve oblasti;
Si z Device meso vzal,
Bog in človek biti htel.
7. Nebo ni zaperto več
Keršenim v ti pravi veri,
Sterl si britke smerti meč,
In odperl vsem k nebu dveri;
Na desnici tam sediš,
Dokler k sodbi vse zbudiš.
8. Tebe ali prosimo,
Mi skoz tvojo kerv oprani,
Kteri v tvoji službi smo
Z tvoje gnade izebrani,

Med svetnike tvoje v raj
Nam po smerti priti daj.

9. Tvojmu ljudstvu, o Gospod!
Ktero tvoja je dednija
K zveličanju kaži pot,
Da hudobnih zavistija
Nam ne škodi, blagruj nas
Tu, in tam na večni čas.
10. Vsaki dan želimo mi
Tebe, velki Bog! častiti,
In imeni tvojemi
Kak je vredno se moliti;
Da brez vsega greha vsem
Bo pretekel ovi den.
11. Smil' se Bog! ah smili se
Ti čez nas sirote vboge,
Upamo, Gospod! na te,
Da boš od nas vzel nadloge,
Tak čez nas ti smili se,
Kak mi upamo na te.

Zadržaj.

	Stran.
Predgovor	3
Izročenje	9
Pervi petek	10
Drugi "	20
Tretji "	29
Četerti "	39
Peti "	48
Šesti "	58
Sedmi "	72
Litanije na čast sedem žalosti Device matere Marije	86
Rožni venec ali roženkranc žalostne Device Marije	88
Pesem k žalostni Materi božji na cvetni petek	90
Posebna pobožnost na cvetni petek alj na praznik 7 žalosti matere Marije, tudi večkrat čez leto hasnovito opraviti	93
Ponižno izročenje v Marijino varstvo	96

Vsakdajna molitva na čast žalostne Device Marije za srečno smertno uro	101
Kratke dnevnicke od sedem žalosti presvete Device Marije	104
Zdihleji k Materi božji	115
Devetdanska pobožnost na čast sv. Jožefa	117
Pripravna molitva ob začetku devetdanske pobožnosti	117
Pervi dan	118
Drugi dan	119
Tretji dan	120
Četerti dan	121
Peti dan	122
Šesti dan	123
Sedmi dan	124
Osmi dan	125
Deveti dan	126
Zdihavanje k Jezusu, Mariji ino sv. Jožefu	127
Litanije k sv. Jožefu	127
Končna molitva devetdanske pobožnosti	132
Pobožne družtva za različne stane.	
Naprejvzetje keršanskega hišnega očeta v družtvi sv. Jožefa	134
Naprejvzetje keršanske hišne matere v družtvi sv. Ane	137
Naprejvzetje keršanske device v družtvi brezmadežnega spočetja Marije prečiste device	140
Naprejvzetje keršanskega mladenča v družtvi sv. Alojzija	142
Juterna molitva	144
Večerna molitva	146

	Stran.
Perva sv. maša. Mašne molitve na čast blažene Device Marije	148
Druga sv. maša	169
Molitve za spoved ino sv. obhajilo	184
Molitva pred spraševanjem vesti	184
„ po spraševanju vesti	184
„ po spovedi	185
„ pred svetim obhajilom	186
„ po svetem obhajilu	188
„ sv. Ignacija: „Duša Kristusova“ po- božno razložena	199
Hvala nar svetejšega oltarskega zakramenta	193
Prošnja za blagoslov	194
Sveti križev pot	194
Litanije od britkega terplenja Jezusa Kristusa	214
Litanije od vseh svetnikov	218
Lavretanska litanija	231
Tri božje čednosti	236

Cerkvene pesmi.

K tihi maši	239
K peti maši	246
Perva k predigi	251
Druga k predigi	252
Pesem pred keršanskim naukom	253
Pesem po keršanskem nauku	254
Pesme k žegnu	254
Postna pesem	255
Velikonočna pesem	257
Zahvalnica	258

27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Perva sv. mša. Blažna molitve in čast
 blažene Device Marije.
 Druga sv. mša.
 Molitve za spoved in v. obhajilo.
 Molitva pred spravevanjem vesti.
 po spravevanju vesti.
 po spovedi.
 pred svetim obhajilom.
 po svetem obhajilu.
 sv. Ignacija: Dva Kristova po-
 dožna razloženja.
 Hvala nar. svetca jezga oltarskega zakramenta.
 Prošnja za blagoslov.
 Sveti križev pot.
 Litanijske od brskega terpega jezusa Kristusa.
 Litanijske od svet. svetnikov.
 Lavrentuska litanija.
 Tri božje čednosti.

ČERVA

K lili maši
 K peti maši
 Perva k. predigi.
 Druga k. predigi.
 Pesem pred keršanskim naukom.
 Pesem po keršanskem nauku.
 Pesme k. žeganju.
 Postna pesem.
 Velikonočna pesem.
 Zahvalnica.

